

கஸ்கி

ALKI ஜனவரி 27, 1952 4 அணு

வெண்மையாக

சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

பிரகாசமாக

சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால்**

தான்

தனக்கே அடித்துத் துடைக்காமல் வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும் சலவை செய்கிறது!

olivetti

Lexikon

All our Patrons and Owners
of 'OLIVETTI' Typewriters

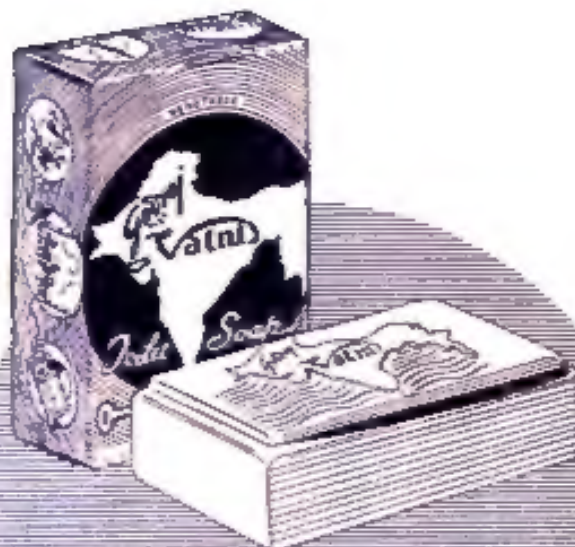
We have the pleasure to invite you to make
full use of Service in our fully equipped and
efficient workshop.

A full range of English, Hindi and Marathi.
Standard, Studio and Portable Typewriters
and Calculators in ready stock.
Demonstrations of the machines arranged.

Apply for dealership immediately.

Sales & Service:

KAMANI ENG. CORPN. LTD
BOMBAY - MADRAS - CALCUTTA - DELHI

கோத்ரெஜ் வதனி

**சரசமான விலைக்கு
உயர்தர சோப்பு**

கோத்ரெஜ் சோப்பன், மீம்டெட்.

தி பாஸுஸேரி பெனிமிட் சிட் பண்டு லி-ட்.

தந்தி: EVERMANS) (இந்தியாவின் இளைக்கப்பட்டது) [பேர்ம்: 85824

நெ. 3, கெங்காக்காரி தெரு, திருவள்ளிக்கேணி, மதராஸ் - 5

மாதச் சீட்டுகள்

சந்தா செய்துக் கடைசி தேதி 9-2-1952 ★ எவத் 22த் 18-2-1952

ஐதாவரீயில் ஆரம்பமான சீட்டுக்குத் தேவைக்கு அதிமமான சந்தாதாரர்கள் சேர்த்து விட்டபடியால் பண்டா வாடிக்கைக்காரர்கள் புதிய பெயர்கள் மற்றும் பேயர்களின் சேனாவைத் தை உத்தேசித்து இன்னொரு புதிய சீட்டு ஆரம்பித்திருப்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இப்புதிய சீட்டு B முதல் F வரை ஐந்து வருடங்களாக பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும்.

B	கிளாஸ் டிக்கெட்	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாங்குகளின் சேக் பேற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மனியார்டர் அல்லது இத்தியன் போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். புதியதாகச் சேர விரும்புவோர் சீக்கிரமாகவே சேரக் கேட்டுக்கொள்ளப் படுகின்றனர். வேண்டுமோருக்கு இவ்வசமாக சீக்கிரமாகவும் விண்ணப்ப மாதங்களும் அனுப்பப்படும்.

(பேர்டார்ன் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. கிராமனியம்
மாநெஜர் டைரக்டர்.

சுருதி 11
இதழ் 28

1952 ஜனவரி 27

41
பக்கம்

அட்டைப்பட விளக்கம்	...	4
சபாஷ்! சென்னை!	(தலைப்புகள்)	5
தொல்லியும் வெற்றிலா களாம்	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	கவி	9
புத்தி வந்ததா?	(காட்டுகும்)	16
பஜா கோவிந்தம்	சக்கரவர்த்தி தாதுகோபாலச்சாரியார்	19
அரளி மாத்தடிவிலை...	பி. வி. தாமச்சேந்திர சர்மா—வாழ்க்கை	21
அருமை ஜிம்மி!	சாமா	26
அமரபுரி இளவரசி	விஜயம்	27
மத்திய கேத்திரம்	ஜயமணி	30
சாஜாவி மடம்	பி. சா. கோபாலன்	33
ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்	சா. வி.	39
தூரிக் கொம்பு	கோமதி சுப்பிரமணியம்	46
தேவமாவின் பிரேமை	வ. சா. தாகராஜன்	52
காசனம் என்ன?	பி. எஸ். மணி	54
ஆரோக்கிய சகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	55
வனஜாவின் கணவன்	என். வைத்தியநாதன்	59
வாடிய மூகம்	மாணா	61

"கவி"யின் பெயராலும் கதைகளின் உள்ள பெயர்களும் எல்லாம் சுப்பிரமணியம் பெயரிலேயே! என்பதற்கும் சுப்பிரமணியம்.

இப்போது தெரிந்ததா?

சென்னை நகரின் ஆத்திரிசுப் பரத்தியைப்பற்றிய திவ்யாட்டுமொத்தமாக பி. ஏ. கோபால் நாயுடு தோத்திரியின் தெரிந்துகொள்ளுதல்! பத்திரிகையாளர் பெயரின் தோத்திரியை தெரிந்துகொள்ளுதல்!

தெய்வத் தமிழால் சமயத் தொண்டு

திருவண்ணாமலை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் காது மூலம் கதர் கவுசல வஸ்திரம் தரித்த ஒரு சுவாமிகள் கீழ்ப்புறது செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது கால் ஒன்று தெறிக்கெட்டு அங்கிலைக்கு ஒடி வந்தது. அதை பாலும் கவனிப்பதற்குள், சுவாமிகளின் கைகூட வந்தது. இருக்க தீர்த்தத்தைக் குடித்து விட்டது.

பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த உபாசக அநீசாரி ஒருவர் அதைக் கண்டு ஆத்திரம் கொண்டு அந்த சாமியை அடித்து வீரட்டிவிட்டார்.

இச் சம்பவத்தைக் கண்டறிந்த சுவாமிகளின் மனம் உருகியது. உடனே அந்த மகான் அந்த அநிகாரியைக் கொண்டு அநீசாரியினால் வீரட்டிப்பட்ட சாய் உடம்பை அந்த கையில் உள்ள நாசியைக்கொண்டான் என்று வேண்டிய அளவு வீரட்டி படைக்க ஏற்பாடு செய்தார்!

இத்தகைய கருணைச் சித்தம் உள்ள தூதர்க்கு ஸ்ரீ சக்திரேசவரேந்திர சுவாமிகள் ஆதிசங்கரரின் பரம்பரையில் தோன்றியவர்; இன்று ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியாக விளங்குகிறார். தமது அரிய உபதேச மொழிகளாலும் அன்பினாலும், மொகத்தினாலும் புலனறிவுகளும் தவிர்த்து மத்தையும் மக்களையும் உத்தராயணம் செய்யும் மகா புருஷராகத் திகழ்ந்து வருகிறார்.

சிறந்த தத்துவ சிபுராசன பால் பிரண்டன் என்ற அமெரிக்கர் இந்த மகானை நேசித் தனக்குக் கூறியிருப்பதைப் பாருங்கள்.

"சாம்பலையும் (பிபிதி) காயி வந்திரத்தையும் ஆபரணமாகக் கொண்டுள்ள இந்த மாணாசுவரின் திருமேனையை கால் எக்காலத்திலும் மறக்க முடியாது. ஆகம் சக்தி என்றும், தேவனும் அளவறு முகத்தில் பிரகாசிக்கும் தெய்விக ஓர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் அங்கவர்! இவை கற்பனைக்கு எட்டாத வேறும் வார்த்தைகள் என்று நான் இதிகாசராயிற் காண்கி கொண்டிருக்கேன். ஆனால் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியைத் தரிசித்தபொதுதான் ஆகம் சக்தியைத் தெய்விக ஓரையும் சக்திரமும் மேகதையும் மனித உருவத்துடன் விளங்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது!" என்று பால் பிரண்டன் பரவான் அடைந்து கூறியிருக்கிறார்.

ஐக்கருகு ஸ்ரீ சக்திரேசவர சுவாமிகள் சமீபிலிருந்தும், தமிழ், தெலுக்கு, ஆங்கிலம் முதலிய பல பாஷைகளில் தேரிகிப் பேற்றவர்; ஞான பண்டிதர்; சகில கலா சாஸ்திரர்.

மாதத்தில் பல காட்கள் தவத்திலும் உபவாசத்திலும் கழிக்கும் பரமசுந்தரிய சுவாமிகள் பல ஞான ஞானிகளாக வழக்கத்தில் இருந்து வந்த மடாதிபதிகளுக்கும் பல விளையக்கூடிய ஆடம்பர மாணவைய என்று அகநீர் விட்டார்கள். பல விடங்களுக்கும் கால் கடைவாகியவ வாத்திரா செய்து வருகிறார்கள்; அத்தியாயவியலாக இருந்தாலன்றிப் பலவிதமாக உபயோகிப்பதில்லை.

இத்திய சுவாச்சாரங்களிலும் இவையெல்லாம் ஸ்ரீ சாரிய சுவாமிகளுக்கு உண்ட சித்ததையை

ஓர் உதாரணத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். சில மாதங்களுக்கு முன் புதுச்சேரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்திய கலாச்சாரத் தொடர்பு மகாசபைக்கு (Indian Council of Cultural Relations) சமீபிலிருந்தும், தமிழ், மலையாளம், தெலுக்கு, உருது, ஆங்கிலம் முதலிய பல பாஷைகளில் உள்ள ஞாநுக்களாகைய அரிய புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்கினார். மற்றும் பல சிந்தாடலாக ஆக்கும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி மடத்திலிருந்து இலவசமாக ஞானமாத இலக்கிய, சமய நூல்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

காது ஆண்டுக்கு முன் பாரத நாடு கதர் திரம் பெற்றபொது ஸ்ரீ ஆசாரிய சுவாமிகள் அமைந்திருந்த பாரத மகாசபைக்கு விடுத்த ஆசிச் செய்தியை பாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

தமிழையும் சமயத்தையும் சேர்த்து வளர்ப்பதற்கு சுவாமிகள் சமீப காலத்தில் ஓர் அருமை யான வழியைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஆண்டவர் அருளிய திருப்பாவை, ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரின் மணி வாசகங்கள் அடங்கிய திருவெம்பாவை, காலம்மாள் ஆழ்வார்களின் புனித சரித்திரங்கள் முதலியவற்றின் பெருமை களைக் குழங்கதகன் முதல் கடுபாதிக்கர்கள் வரையில் எல்லாம் தெரிந்து ஆன்மிக வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்.

ஸ்ரீ சக்திரேசவர சுவாமிகளின் கட்டளைக்கு இணங்கச் சமீப காலமாக இந்த மாணாசுவரின் உள்ள பல விடங்களிலும் திருப்பாவை திருவெம்பாவை மகாசபைகள் நடத்து வருகின்றன.

தமது சிறுவர்கள் நோக்கப்போர், மிடடன் முதலிய ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் கங்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காலம்மாள், ஆழ்வார்களின் முதலிய தெய்விகத் தமிழ் ஞானிகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில்லை. எனவே அரிய பெரிய தமிழ் இலக்கியங்களின் மனையவை கமது சிறுவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு காம் அவர்களுக்குச் செய்யும் மகத்தான தொண்டு ஆகும். அந்த இலக்கியங்கள் ஆதமார்த்தப் போக்கியங்களாக விளங்குகின்றன. மேற்படி போக்கியங்கள் தான் வாழ்க்கை வாழி வாத்திராவில் மக்களுக்குப் பயம் பொருத்திய உண்மையான சாதுகார்பாக இருக்கும்."

ஸ்ரீ ஆசாரிய சுவாமிகள் சில நிகழ்களுக்கு முன் மயூரத்தில் காலம்மார்கள், ஆழ்வார்களின் மனையவைப் பற்றிப் பேசியபோது மேற்கூறிய விதம் திருவாய் மலர்ந்திருக்கிறது.

சுவாமிகளின் கட்டளைக்கிணங்க ஞானமாத சந்தோத்திரங்களும் உபரித்த கலா நூல்களும் தென்காசன தமிழ் உரைவுடன் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி கோர் சந்தோத்திரத்திலிருந்து மிகக் குறைந்த விலையில் வெளியாகி விடுகின்றன.

அத்தகைய மகா புருஷரின் புனிதத் திரு உருவத்தை இந்த வாசத்தக் கவி அட்டை பெருமை யுடன் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலே வட்டத்தில் சீடர்கள் புடைசூழ அமர்ந்திருப்பவர் பகவான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரேசவர சுவாமிகள்.

சாஸ்திரம்

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தங்கைப்—பெ.ந.ப.
தாயென்று குழிபட்டி மாயா.

—மாத்யமி

தினம் 26

சபாஷ்! சென்னை!

திருவாரூரிலிருந்தும் காங்கிரஸ் தொண்டினால் பற்றிய விபரீதமான செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் சோனியா நாயக் தன்னுடைய கௌரவத்துடன் காங்கிரஸ்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஸார்வத் தொகுதி, திருவாரூரிலிருந்து தொகுதி, மலையாளத் தொகுதி ஆகிய தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் அபிமானிகள் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர். இந்தியப் பாரிஸேமெண்டுக்கும் காங்கிரஸ் அபிமானி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி தேர்தலுக்குப் பங்கு விட்டார். வேளாண்மைத் துறையில் எப்படி கிருஷ்ணமாவும் தன நபர்த்தில் மக்களின் காங்கிரஸ் பக்தி குன்றவில்லை என்று எற்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கூறிய தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் வெற்றி அடைந்ததற்கு முக்கிய காரணமாகிய மத்திய வகுப்பாந்தரம் என்பதை நினைக்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மத்திய வகுப்பாந்தரம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளானவர்கள்; ஆகையால் காங்கிரஸின் பேரில் கோபம் கொண்டவர்கள் அங்களுக்குக் காரணம் இருக்கிறது. அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் காங்கிரஸ்-க்கு விஜயநகரம் போட்டுப் போடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முக்கியமாக, திருவாரூரிலிருந்து சோனியாவுக்கு காங்கிரஸ் சார்பாக நின்று என். ஸி. டி. க்களில் மாஜி தலைவர் ஸ்ரீ ஜகதீசய்யாவுக்கும் மலையாளத்தில் ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன் அவர்களுக்கும் பெருமளவான நித்திர வகுப்பாந்தரம் போட்டுக்கொள்வது என்று கருதப்பட்டது. மக்களின் மனம் பொக்கும் அப்படித்தான் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. கனம் பேரவை பேரவையில் தொண்டிச் செய்தி வெளியான அன்று ஒவ்வொரு பன் ஸ்டாண்டிங் நின்றுகொண்டு, "மனத்தில் இம் இன்னல்களால் தாது போட்டும் என்று சொன்னால், அந்த மனதுமாவும் தொற்றுப் போனது?" என்று பேசிக் கொண்டார்கள். தாதிசுட்ட வாரமாக போனதில்லாதிக் கூறிய அங்காத்தொழில் மக்களின் மனதில் எவ்வளவு ஆழமாகப் பதிந்து துன்புறுத்தி கிருஷ்ணமாவும் என்று வெளியாயிற்று.

ஆயினும் தேர்தலுக்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பிருந்து மத்திய வகுப்பாந்தரம் மனதுமாவத்தில் ஒரு மாறுதலாகக் கண்டோம். "நாடு கதத்திரம் அடையக் காரணமாகிருந்தவர்கள் நாம்; அந்தக் கதத்திரம் பறிபோவதற்கு நாம் காரணமாகக் கூடாது" என்று தேர்தல் தேனித்தார்கள். மத்திய வகுப்பாந்தரம் மலிப் பெரும்பாலானவர்கள் காங்கிரஸ் அபிமானிகளுக்குத் தங்கள் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

ஸார்வத் தொகுதியில் ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் டெபாஸிட் போதுமாடியாவை படுதொடர்வியடைந்தார். மலையாளத்தில் காங்கிரஸ் அபிமானிகள் எதிர்த்த அங்காத்தொழில் அபிமானிகளும் டெபாஸிட்டுக்கொள்வது பற்றி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இந்தத் தொகுதிகளில் எற்பட்ட வெற்றிக்கு ஆங்காங்குள்ள காங்கிரஸ் அபிமானிகள் வெறுமையாகப் பாடுபட்டார்கள். பெரும் தொண்டிகள் பல அபாரமான வேலை செய்து வந்தார்கள். தான் தவறாமல் காங்கிரஸ் பிரகாசம் கூட்டங்கள் நடத்தினார். பிரகாசம் எவ்வளவு பணவாக்கிக் கூடும் என்பதை இந்தத் தொகுதிகளில் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டோம்.

வெற்றியடைந்த அபிமானிகளான ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி, டாக்டர் டி. கிருஷ்ணமாவும், ஸ்ரீ ஏ. எம். சம்பந்தம், ஸ்ரீ சி. ராமன் ராமன் ஆகியவர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்.

காங்கிரஸ் வெற்றிக்குப் பாடுபட்ட உறுத்த தொண்டிகள் அகியவையும்கூட வாழ்த்துகிறோம்.

காங்கிரஸ்-க்கும் இம் மாறுதலில் சந்திரமாவ தந்திரமாவே எற்படுவதற்கும் போட்டானித்த வாக்காளர்களால் பேரிலும் பாடுபட்டிருக்கிறோம். முக்கியமாக, மத்திய வகுப்பாந்தரம் சேர்த்த போட்டிகளுக்கு நாட்டின் சார்பாக மனமார்த்த தந்திரமாவே தேரிலித்துக் கொள்கிறோம்.

[illegible]

தேர்தல் நடந்தது. காங்கிரஸ் தொண்டர்கள்
காரணமாகக் குக்கேயுமார் வெவ்வேறு இடங்கே
குத்தப்பட்டிருப்பினும், பழைய குக்கேயுமார்
வெவ்வேறு இடங்களில், எங்கும் இரண்டொரு
பழைய குக்கேயுமார் குடியேறிப் படுத்திக் கொள்ள
விட்டார்கள், இவ்விடங்களில் குக்கேயுமார் அங்கு
கிடைக்கக்கூடிய செல்லுபடியாகும்.

1. இந்த அரசாங்கத்திற்கு முன்பும் தமிழ் மக்கள் தொடர் தலைநிலையில் அமைந்த பதினாறு கோட்டைகள், எங்கும் மாவட்டங்களில் இல்லை என்பது உண்மை. தலைநிலை அமைப்பது, எங்கெங்குள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் மனத்தில் குடிசெய்து கொடுக்கிறது.

[illegible]

அடுத்தபடியாக, சென்னை வட்ட சபையில் பெரும்பான்மையாக வந்த எங்கிரஸ் வந்திருப்பதால் நேரடியாக எங்கள் வேண்டும் என்று எங்கிரஸ் தேர்வு எட்டிச் சென்றது. அதை எங்கிரஸ் எம். எம். ஏ.கனிக் பெரும்பாலும் புறக்கணித்து விட்டது. ஏ. பீரமன் வந்த தியாகராக் தேர்தல்தேர்தல்கள், எங்கிரஸ் பீரமன்மேல் எங்கிரஸ் திணைவரின்

கட்டிரையைப் பழக்கணித்து வழி காட்டிய பிறகு, துறவனின் காதலியை அப்போதும் எப்படி கிடைத்து கிடைக்க முடியும் ? அதுவும் கவலைத்து விட்டது.

[illegible]

கருவாகத்திற்கு இது ஒரு மடிப்பிரிவாக இருக்க வேண்டும். கார்பைல் காதினாத்தின் குற்றமும் நன்றிலும் கார்பைல் எதிர்ப்புச் சக்தியைக் குத்தரம் அதுவும் என்பதைக் கார்பைல் வரிகள் அறிவாயின் உங்க லுடைய மேலும்.

2. சென்ற ஸ்கூல்துவரது காலத்தில் கால்நெல் விவசாயத்தாலும் சரி, கால்நெல் மரித்திருக்கும் சரி, மொதுமக்களிடம் இடைவிடாத தொடப்புமொன்றுக்குக் கெண்டியை அளிப்பதற்கு உதவியிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் பிரதான இயக்குநரகத்தின் தலைவர் பிரதீப் சவுத்ரி விட்டார்கள்.

தமிழ் காடும் தேசபக்திக்குப் பெரியோரையென இடங்களில் தேர்தல் போதும் கூட்டம் முதல் முதலில் கட்டிய போது, அந்த கார்த் தேசபக்தர்கள், "நாசர் இவ்விதிகள் காங்கிரஸ் போதும் கூட்டம் கட்டி நாடு வருஷங்களுக்கு மோசமிட்டது. தேர்தல் கொடுக்கியதும் கூட்டம் போட வந்த விட்டார்கள். போது நூலங்கள் இப்போது கட்டியும் காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்கு வருவார்கள்" என்று சொல்கிறார்கள்.

மற்ற மாகாண சர்க்கிளம் மத்தியி சம்பவங்கள் காட்டிலும் சென்னை மாகாண மத்தியிசைப வலியுறையினை செய்து கொண்டுள்ளது; பண்டித ஸ்வாமிநாதன் ஒரு முனிப்பவர்கள் இந்த உணர்ச்சி பரப்பிட்டு வருகிறார்கள்.

ஆனால் மத்திய சபை செய்துள்ள முயற்சித் துரிதாண்டுப் போது மக்களிடையே எடுத்துச் செல்லத் தகுதி இப்போதில்.

காங்கிரஸ் கட்சிகள் பிரஜா தேசியக் கட்சியை
எனும் பெயரால் அடங்கியே இருக்கின்றன. இதை
விடவே வேண்டுமென்றால் காங்கிரஸ் கட்சிகள்
மேலும் சித்திரம் காட்டவேண்டும்.

இதன்படி, திராவிட மகாசபைத் தேர்தல்
வசல் சென்ற இத்தாலி ஒரு நாள் வசலில் வசல்
பிரதமர் சிவாஜி தலை நிழல் வசலில் சென்று
வசலில் வசல் பிரதமர் அமராவதம்.

செய்து மேலடக்கினும், கரடக மேலடக்கினும், ஸ்விஸரத் தீவரணினும், பத்திரிகைகளினும், பன்னாட்டு உட்களினும், லாடப் புத்தகங்களினும் திராவிடக் கழகத்தால் நேர விநோதமாய் நேர நக்கலால் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

கனம் அமைச்சர் திரு. ப. ஜே. சண்முகம், மாற்றுப் பேரவையின் செயலகத்திலே, காங்கிரஸ் நிர்வாகிகளின் எதிர்ப்பை எதிர்த்துச் செயல்பட்டார்.

“இந்தக் பிரச்சினை கிடைக்காத வரை சென்ற விடுதி” என்ற அனாதை மகாபிரகாசமய்யன் இதை விட்டான்.

இவ்வாறு சொல்லியவர் சென்ற ஞானப்பிரகாசம் தயிழைக்க அழைக்க, இராமலிங்க அழைக்க, எதிர்வு ஸ்ரீராமலிங்கர் பெயரால் நமது சாக்கை இவருடன் இராமலிங்க அழைக்க பிரேரணை எதிர்த்துப் போயது. அதற்கு, மந்திரியர், சாக்கைக்குப் பிரேரணை எதிர்த்து வந்தார்கள்.

பொன்னியின் செல்வன்

கல்கி

மூன்றாம் அத்தியாயம்
ஆந்தையின் குரல்

நந்தினி கடலை கோக்கினாள். பழு
வேட்டையை ஏறிச் சென்ற படகு
பார்த்திபேந்திரனுடைய கப்பலை நெருங்
கிக் கொண்டிருந்தது.

நந்தினி பெருமூச்சு விட்டாள். அது
பார்த்திபேந்திரனுடைய நெஞ்சில் புய
லாக அடித்தது.

“தேவி! சொல்லுங்கள். நான் செய்ய
வேண்டியது இன்னதென்று சொல்
லுங்கள். தங்களுக்கும்தான் உதர்
தது என்று பிரித்துச் சொல்ல வேண்டிய
அவசியம் இல்லை. தங்களுக்கு எது உதர்
ததோ அதுதான் எனக்கும் உதந்தது!”
என்றான் பல்லவ வீரன்.

அவன் மனதில் விசித்திரமான என்
ணங்கள் எல்லாம் அந்நேரத்தில் உதித்
தன. இந்தப் பெண் அந்தக் கொடிய கிழ
வனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு கூண்டுக்
கிளியைப் போல் தவித்துக் கொண்டிருக்
கிறாள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக்
காட்டுப் பூனியிடமிருந்து இவளை ஏன்
விடுதலை செய்யக் கூடாது? இவன்
மட்டும் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கட்
டும்! அவளை அக்கப்பலிலேயே சிறைப்
படுத்திக் கண் காணாத தேசத்துக்குக்
கொண்டு போய்விட்டு விடச் செய்யலாம்!
சண்டாளன்! புதல்வியும் பேத்தியுமாக
இருப்பதற்குரிய இனம் பிராயமுடைய
பெண்ணை மனைவியாக்கிக் கொள்ள
எப்படி இவன் மனம் துணிந்தது?...

நந்தினி இன்னமும் படகையும் கப்பலை
யும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். படகி
லிருந்து பழுவேட்டையைக் கப்பலில்
ஏறுவதைப் பார்த்தாள்.

“நல்ல வேளை! பத்திரமாக ஏறி விட்
டார்! எவ்வளவு விரராயிருந்தாலும்
வயதாகி விட்ட தல்லவா? படகிலிருந்து
கப்பலில் ஏறும் போது தடுமாறாமல்
இருக்க வேண்டுமே என்று எனக்குக்
கவலையாயிருந்தது!” என்றாள்.

பல்லவன் ஏமாற்ற மடைந்தான். கிழவ
னிடம் இவளுக்கு இவ்வளவு பரிவு ஏன்?
படகிலிருந்து அவன் கடலில் விழுந்து
இறந்தால்தான் என்ன? நாட்டுக்கும்
சேடும்; இவளுக்கும் விடுதலை! எதற்
காக இவ்வளவு பரிவு காட்டுகிறாள்?

“கிழவருக்குச் சோழ குலத்தாரிடம்
எவ்வளவு அபிமானம் என்பது இன்றைக்
குத்தான் எனக்குத் தெரிந்தது. இளவரசு
ருக்கு ஆபத்து என்றதும் எப்படித்
துடிதுடித்துப் போய்விட்டார்?—ஐயா!
இளவரசர் தப்பிப் பிழைத்திருக்கக் கூடும்
அல்லவா? இறந்து தான் போயிருக்க
வேண்டும் என்பது நிச்சயம் இல்லையே?”
என்றாள் நந்தினி.

“நிச்சயம் இல்லை; ஆனால் அப்பேர்ப்
பட்ட கழற்காற்றில் கடலில் குதித்தவர்
பிழைத்திருப்பது அசாத்தியம்! விதியின்
போக்குக்கு நாம் என்ன செய்ய முடி
யும்?” என்றான் பல்லவன்.

"இதற்கு விதி காரணம் இல்லை: அந்தப் பழையாடை ராட்சஸியின் பேராசைதான் காரணம். தங்களுக்குத் தெரியுமா, ஐயா? குத்தவை தேவிக்கு ஜோதிடத்திலும் ரோக சாஸ்திரத்திலும் அபார நம்பிக்கை. தம்பியின் ஜாதகத்தை யும் கைகோகையையும் பார்த்து வைத்துக் கொண்டு அவன் மூன்று உலகையும் ஆளும் சக்கரவர்த்தியாகப் போகிறான் என்று நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். ஐயோ! பாவம்! அந்த அருமைத் தம்பிக்கு இந்தக் கதி நேர்ந்தது என்று அறியும் போது அவன் எவ்வளவு கஷ்டம் அடைவான்! அச்சமயம் நான் அவன் கூட இருந்து ஆதரவு சொல்ல வேண்டும் போகிறுக்கிறேன்!"

இவ்விதம் கூறிய ரத்தினியின் குரலில் குதுகலம் தொனித்தது. பல்லவன் ஒரு கணம் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனான். பிறகு தன் செவிகளில் தான் கொணர்ந்து என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

"நாணி! தாங்கள் எதற்காக ஆதரவு சொல்ல வேண்டும்? அவனுடைய பேராசையினால் நேர்ந்து விட்ட விபரீதம் தானே இது? எதற்காக அவன் கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான்..."

"அது எப்படி ஐயா? அவன் கண்ணில் ஒரு சோட்டுக் கண்ணீர் துளித்தால் நெஞ்சு பதறுகிறவர்கள் சோழ நாட்டில் ஆயிரம் பதினாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவன் சக்கரவர்த்தியின் செல்வப் புதல்வி. மூன்று உலகிலும் ஒரு இளையற்ற அழகி!"

"நானும் ஒரு சமயம் அவ்வாறுதான் நினைத்திருந்தேன்; அதாவது தங்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால்!"

"என்னைப் பார்த்த பிறகு என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"குத்தவை தேவியின் அழகு தங்கள் பாதசரன்னை விடவின் அழகுக்கு இளையதாகவு என்றுதான்..."

"இப்போது இப்படித்தான் சேரல் வீரர்கள். நாளைக்கு அவளைப் பார்த்தால் நான் ஒருத்தி இவ்வுலகில் இருக்கிறேன் என்பதையே மறந்து விடுவீர்கள்!"

"ஒரு காளும் மட்டென். தேவி! என்னைச் சோதனை செய்து பாருங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்? தங்கள் கட்டளை இன்னதென்று இக்கணமே தெரிவிப்புகள்."

"கட்டளையிடும் பரத்தியைதான் சொகுத்து விடையாது. ஐயா! விண்ணப்பம் செய்து கொள்கிறேன். பெரிய பழுவேட்டையா யரை நான் மணந்த பிறகு சோழ நாட்

டில் பிளவும் குழப்பமும் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வது சொல்கிறார்கள். அது போல் என்பதை நிரூபிக்க விரும்புகிறேன். அதற்குத்தான் தங்கள் உதவியை நாடுகிறேன்."

பார்த்துப்பெந்தான் சிறிது ஏமாற்றம் அடைந்தான். ரத்தினி அவளுக்குக்காக ஏதோ ஒரு கஷ்டமான காரியத்தில் தன்னை ஈடுபடச் செய்து என்னையே நினைத்தான். அதை நினைவேற்றி அவளை மகிழ்விக்க ஆர்வம் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் இராஜ்ய காரியத்தைப் பற்றி ஏதாவது சொல்கிறான்!

"சொல்லுங்கள். நாணி! தங்கள் விருப்பம் எதுவா விரந்தாலும் சொல்லுங்கள்!" என்றான்.

"ஐயா! சோழ நாட்டில் அனாதை ஏற்படாமல் தடுத்து வந்தவன் இளைய பிராட்டி அவனுடைய அகம்பாவத்தினால் சோழ நாட்டுச் சிற்றரசர்களையும் பெருந்தர அதிகாரிகளையும் கோபம் கொள்ளச் செய்தான். தம்பி அந்நமோரி வந்தான் எப்படியாவது இந்தச் சோழ நாட்டுச் சிற்றரசனத்தில் ஏற்றியிட வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆகா. இதனால் சமரசம் ஏற்படாமல் தடுத்து வந்தான். இப்போது அந்தக் காரணம் போய்விட்டது. இனிமேல் சமரசம் செய்து வைப்பது கலபம். கேளுங்கள். ஐயா! தாங்கள் தான் கொன்னீர்களே! மந்திரிகளும் மந்திரிப் பெருந்தர அதிகாரிகளும் கந்திர சோழருக்குப் பிறகு மதுராக்கருக்குப் பட்டம் கட்ட விரும்புகிறார்கள். சக்கரவர்த்தியும் அதற்கு இணங்கி விட்டார்."

"அப்படியா, தேவி!"

"ஆம். ஐயா! இல்லாவிடில் இவ்வாறே சேரல் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வாக்கட்டளை விட்டிருப்பாரா? ஆனாலும் அது சரியல்ல என்பது என் கருத்து. சமரசமாகத் தீர்த்துக் கொண்டவற்றை இடம் இருக்கிறது. வெள்ளாற்றுக்கு வடக்கேயுள்ள சாற்றத்தை ஆதித்த கரிகாலருக்கு என்றும், தெற்கேயுள்ள பகுதியை மதுராக்கருக்கு என்றும் பிரித்துக் கொண்டாயமே! தங்கள் முன்னோர்கள், பல்லவ மகா சக்கரவர்த்திகள், தொண்டை மண்டலத்தை ஆளாதுடன் திரிபதி அடைய விவலைவா? பூர்விக சோழ மன்னர்கள் இரண்டு வெள்ளாற்றுக்கு மிடையையுள்ள இராஜ்யத்துடன் திரிபதி அடையவில்லையா?....."

"தேவி! இதைப்பல்லவம் எதற்காக என்னிடம் சொல்லுகிறீர்கள்? எந்த

ராஜ்யம் எப்படிப் போனது எனக்கு
என்ன? பாச் எந்த ராஜ்யத்தை ஆள்
டால்தான் எனக்கு என்ன?....."

"ஐயா! தாங்கள் ஆதித்த கரிகால்
ரிடம் உண்மை விசுவாசமுள்ள சிபேகிதர்
என்று எண்ணிடுங்கள்."

"பிறகுக்கு விசுவாசமா யிருந்து, பிற
குடைய புழுங்குகைப் பேராசடி, பிற
குடைய கண்மைக்காக உழைத்து, —
இத்தனை நாளும் கழிந்தாகி விட்டது.
இனிமேல் எனக்காக நான் வாழ விரும்பு
கிறேன். ராணி! இதைக் கேளுங்கள்!
நான் எதற்காக இவ்வுலகில் பிறந்தேன்,
எதற்காக உயிரோ யிருக்கிறேன் என்று
பல நடவடிக்கைகள் சிந்தித்ததுண்டு. என்
முன்னோர்களாகிய பல்லவ சக்கரவர்த
னன் பெரிய சாம்ராஜ்யங்களை ஆள்
டார்கள். மாமல்லபுரத்தைப் போன்ற
சொப்பன உலகங்களைச் சிருஷ்டித்
தார்கள். அவர்களுடைய பெருமையை
என் காலத்தில் மீண்டும் நிலைநாட்டப்
பிறந்திருக்கிறேனே என்று நான் என்
ணியதுண்டு. ஆனால் அதில் என் மனம்
சுடுபடவில்லை; ராஜ்யங்களைச் சிருஷ்டிப்
பதில் உற்சாகம் கொள்ளவில்லை. சோழ
குலத்தின் பெருமைக்கு உழைப்பதி
லேயே நிரூபி அடைந்தேன். ஆதித்த
கரிகாலரின் சிபேகத்தில் மலிந்தேன்.
இப்படியே என் வாழ்நாளைக் கழித்து
விடுவது என்றதான் என்னை யிருந்
தேன். இன்றைக்குத்தான் என் கண்கள்
திறந்தன; சற்று முன்னால்தான் நான்
பிறந்தது எதற்காக என்று தெரிந்தது.
அதோ கேளுங்கள்! அந்தக் கடல் அலை
களின் குரல் என் உணர்வத்தின் குரல்
—ஆம் ஆம்— என்று ஆமோதிக்கிறது.
அதோ, காட்டில் வளரும் பறவைகள்
எல்லாம் "சரி சரி" என்று கூவுகின்றன.
தேவி! சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் பங்கு
போடுவது பற்றி என்விடம் சொல்ல
வேண்டாம். வேறு ஏதாவது சொல்
லுங்கள்! கடல்களுக்கு அப்பாலுள்ள
பவழத் தீவிலிருந்து விட மதிக்க ஈடி
வாத பவழங்களைக்கொண்டு வரச் சொல்
லுங்கள். ஆழ் கடலின் அடியிலிருந்து
முத்துக்களைக் கொண்டு வரச் சொல்
லுங்கள். மேரு மலையின் உச்சச் சிகரத்
திலே ஏறிச் சங்கீ வி மூலிகைகளைக்
கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள். மேக
மண்டலத்துக்கு மேலே பறந்து நட்சத்
திரங்களைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து
ஆம் தொடுத்துத் தங்கள் கழுத்தில்
போடச் சொல்லுங்கள். பூரண சந்திர
னைக் கொண்டு வந்து தங்களுடைய முகம்

பார்க்கும் கண்ணாடிபாக்கித் தரும்படி
சொல்லுங்கள்!....."

"போதும் ஐயா, போதும்! என்னை
ஏற்கெனவே அந்தப் பவழயாதைப்
பிராட்டி 'பைத்தியம்' என்று சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறான். உண்மையாகவே
எனக்குப் பைத்தியம் பிடிக்கச் செய்து
விட்டார்கள்!" என்றான் சந்திவி.

பிரதிபேந்திரன் சிந்தித்து வெட்கம்
அடைந்தான். "பைத்தியம் பிடித்திருப்
பது எனக்குத்தான்; மன்னியுங்கள். தங்
களுடைய விடுப்பத்தை முதலில் தெரிவி
யுங்கள்!" என்றான்.

"சோழ நாடுக்கும் — தமிழகமெங்
கும்—எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கெட்ட
பெயரைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்பு
கிறேன். அதற்குத்தான் தங்கள் உத
வியை நாடுகிறேன். நான் இந்தக் கீழ்
வரை மணத்தின் காரணமாகச் சோழ
குலத்துக்கே கேடு வந்துவிட்ட தென்று
ஜனங்கள் பேசிக் கொள்கிறார்களாம்.
மதுராந்தகத் தேவரை இராஜ்ய ஆசை
கொண்டுச் செய்தது நான்தான் என்று
சொல்லுகிறார்களாம். சோழ நாட்டுச்
சிறந்தார்களை அவர் பக்கம் திருப்பியதும்
நான்தான் என்றும் சொல்கிறார்களாம்.
இந்த அஸ்ப் பொருடன் இறந்து போவ
தற்கு நான் விரும்பவில்லை.....!"

"இறந்து போவதைப் பற்றி என்
பேசுகிறீர்கள்? என்னைத் துன்புறுத்து
வதற்காகவா?"

"பல்லவ குமாரா! தங்களுக்கு ரோகை
சாஸ்திரம் தெரியுமா? ரோகை சாஸ்திரத்
தில் தங்களுக்கு கம்பிக்கை உண்டா?"
என்று சந்திவி சம்பந்தமில்லாத ஒரு
தேர்வியைக் கேட்டான்.

பார்த்திபேந்திரன் அதற்கு நேர் மறு
மொழி சொல்லாமல் "எங்கே! கையைக்
காட்டுங்கள்!" என்றான்.

சந்திவி வலது கையை நீட்டினான்.
அதைப் பார்த்திபேந்திரன் சிந்தித்து நேரம்
உற்றுப் பார்த்து விட்டு, "ஆச்சரிய
மா? ரோகைகள்! இம்மாதிரி காண்
படுக அபூர்வம்! அந்தக் கையையும்
சிந்தி காட்டுங்கள்!" என்றான்.

சந்திவி இன்னொரு கையையும் நீட்டி
னான். பல்லவன் அதையும் பார்த்து
விட்டு, "தேவி! இதற்கு முன் யாராவது
தங்கள் கரங்களின் அதிகமாய்
ரோகைகளைப் பார்த்து விட்டு ஏதாவது
சொல்லி யிருக்கிறார்களா?" என்று
கேட்டான்.

“ஆம்; பழையாசை இளைப்பாட்டி ஒரு தடவை என் கையைப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்.....”

“என்ன சொன்னான்?”

“நான் அற்பாயுளில் சாவேன் என்று சொன்னான்.”

“அது உண்மையானதான்!” என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

“ஐயோ! நீங்களுமா அப்படிச் சொல்வீர்கள்?”

“ஆனால் அவன் அகா குதையாக சாஸ்திரம் படித்தவன் என்று தெரிகிறது. இந்தக் கைரேகையில் ஒன்று அற்பாயுளாக குறிப்பது உண்மையானது. ஆனால் மற்றொரு ரேகை அந்தக் கண்டத் தைக் கடந்து புனர் ஜன்மம் ஏற்படும்

என்றும் கூறுகிறது. அந்தப் புனர் ஜன்மத்துக்குப் பிறகு கடல் கடந்த பல நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்யும் பாக் கியம் உண்டு என்றும், மன்னாதி மன்னர் களுக்குக் கிட்டாத ஆனந்த வாழ்க்கை வேறு காலம் உண்டு என்றும் கூறு கிறது. இவ்வளவும் தற்செயலாகக் கடற் கரைவில் சந்தித்த ஒரு பயலான புருஷ னுடைய உண்மை அன்பினால் மிடைக் கும் என்று தெரிகிறது. நங்களுடைய சின்னஞ் சிறு விருப்பத்தைநிறைவேற்று வதற்காக அவன் தன் உயிரையே அர்ப்பணம் செய்வான் என்று ரேகைகள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றன...”

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே பார்த்தி பேந்திரன் சட்டென்று கந்தினியின் விசித்த இரு காலங்களையும் பற்றிக் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான்.

“என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்!”

“சோழ சாம்ராஜ்யம் தாயா திக் கலகத்தினால் பாழாவிட்டாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்குத் தங்களுடைய உதவி வேண்டும்.”

“எப்படி?”

“தங்கள் சிபேகிதர் கரிகாலரைக் கடம்பூர் சம்புவரையர் விட்டுக்கு அழைத்து யாருங்கள். சம்புவரையருக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறாள். அவளை ஆதித்த கரிகாலருக்கு மணம் செய்து வைத்துவிட்டால் என் மனோரதம் பூர்த்தி யாகும்.”

“இந்த அற்பக் காரியத்துக்குத்தானா இவ்வளவு பீடினை? ஆதித்த கரிகாலரை அவரியம் கடம்பூருக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறேன். அப்புறம்?.....”

“ஆதித்த கரிகாலருக்குச் சம்புவரையர் மகனைக் கலியாணம் செய்து வைத்துவிட்டால் கலகம் பாதி தீர்ந்து விட்டதாகும். சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் மதுராந்தகருக்குத் தென்பாதியும் கரிகாலருக்கு வடபாதியும் என்று பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் கலகம் முழுதும் தீர்ந்ததாகும்.”

“பின்னர்?.....”

“எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கெட்ட பெயர் போய்விடும். நிறகு என் தலைவியை மானே

நிறைவேற்றிக் கொள்வேன். அந்த கடலில் விழுந்து உயிரை விடுவேன்.....”

“நான் பின் தொடர்ந்து வந்து தங்களைக் காப்பாற்றுவேன். நம் இருவருடைய புனர் ஐன்மம் ஆரம்பமாகும். கடல்களைக் கடந்து தூர தேசங்களுக்குச் செல்வோம். அங்கே தங்களுக்காக ஒரு மாபெரும் சாதுவத்தை வந்தாழிப்பேன்.”

“ஐயா! இப்படி வெவ்வாம் பேச வேண்டாம். தென் தமிழ் நாட்டுப் பத்தினிப் பெண்களின் மரபில் வந்தவள் நான். பற்றவேட்டரையரின் தர்ம பத்தினி.....”

“தேவி! என்விடம் உண்மையைச் சொல்லுங்கள். இந்தக் கிழவரை எதற்காக மணந்து கொண்டீர்கள்? இவர் பேரில் காதல் கொண்டா? அவ்வளவு இவருடைய பகாக்காரத்திற்காகவா?”

நீர்தினி கைகளை உதறி விடுவித்துக் கொண்டு “சீக்கி! இது என்ன காரியம் செய்தீர்?” என்றாள்.

“மன்னியுங்கள்! இவை தங்கள் காலங்கள் என்பதை மறந்து விட்டேன். இரண்டு செத்தாமரை மலர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டேன்” என்றாள்.

“பற்றவேட்டரையர் பார்த்திருந்தால் உம்மை ஈட்டி முனையில் கழிவேற்றி யிருப்பார்!”

“தேவி! தங்களுக்காகக் கொடுப்பதற்கு எனக்கு இருப்பது ஓர் உயிர் தானே என்று கவலைப்படுகிறேன்...”

“அந்த ஓர் உயிரையும் இப்படிக் கொடுப்பானேன்? இந்த அநாதைப் பெண்ணுக்கு உதவி செய்வதற்காகக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொண்டிருங்கள்!”

நீதினி பெருமூச்சு விட்டான். அவருடைய கண் விழிகள் மேல் போக்கிச் சென்றன. ஏதோ பழைய துபரமான ஞாபகங்களில் சிறிது நேரம் ஆழ்ந்திருந்தான் என்று தோன்றியது.

“பாவம்! ஏழவர் பேரில் பழி சொல்ல வேண்டாம். மாதா இஷ்டப்பட்டுத் தான் இவரை மணந்தேன்.....”

“ஏன்? எதற்காக? இவரிடம் அப்படி என்ன கண்மர்?”

“இவரிடம் ஒன்றும் கணவியில்லை. அண்மைய வரம்புக்கும் அதிகாரத்துக்கும் ஆகாசப்பட்டு நானாகவே இவரை மணந்தேன்.....”

“என்னால் சம்ப முடியவில்லை.”

“சம்ப முடியாததான். ஆனாலும் அது உண்மை. சின்னஞ்சிறு பிராயத்திலிருந்து என்னை ஒருத்தி ஏழை என்றும் அநாதை யென்றும் ஏளனம் செய்து வந்தான். அரச குலத்துப் பிள்ளை குடல் விரிவாகவும் உரிமைகூடக் கிடையாது என்று சொல்லி வந்தான். அந்த அவமாதிப்பைப் பொறுக்க முடியாமல் இந்தத் தவறாதச் செய்தேன்.”

“தேவி! அப்படித் தங்களை அவமதித்த பெண் பெய் யார்?”

“தெரியவில்லையா? ஊரிலே முடிய வில்லையா?”

“இளைய பிராட்டி குந்தவைதானே?”

“ஆளாம்.”

“அவளுக்கு ஒரு நான் நான் புத்தி புகட்டியே தீரவேன்.”

“கடவுளே அவளுக்குத் தண்டனை அளித்து விட்டார். அருமைத் தம்பியும் ஆறுயிர்க் காதலனும் ஒரே போக்கில் போய் விட்டார்கள். இப்போது அவருடைய சிவையை சினைத்தால் எனக்கு அதுதாபமா யிருக்கிறது.”

“இந்தத் தண்டனை அந்த அகம் பாவக்காரிக்குப் போதவே போதாது.”

“சற்று முன் நான் தங்களை வேண்டிக் கொண்ட காரியத்துக்கு உதவிசெய்தால் அளவுகடைய தண்டனை பூர்த்தியாகும். சேர ந சாமராதியத்திற்குத் தனி நாயகியாக விருக்கவெண்டும் என்ற அவன் ஆசை மண்ணெழு மண்ணாகும்.”

“தங்கள் விருப்பத்தை சிவனிலே இரு தேறன். பரிசு என்ன தருவீர்கள்?”

“எது கேட்டாலும் தருவோன். தமிழ்ப் பெண் குலத்தின் மாபுகு மாறுபாடு எதைக் கேட்டாலும் தருகிறேன்.....”

“சாணி! மேலை நாடுகளில் ஒரு புதிய சமயம் தோன்றி யிருக்கிறதாம். அரபு தேசம், பாக்காத் தேசம், பாரஸ்கம் முதலிய தேசங்களில் அது பரவியிருக்

கிறதாம். அந்தச் சமயக் கோட்பாட்டின் படி கல்யாணமான தம்பதிகள் விரும்பினால் பிரிந்து விடலாமாம். அதற்கு ஒரு சடங்கு உண்டாம். ஸ்திரீகள் கூட வேறு கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம்.”

“ஆம்; நானும் அவ்வாறு கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.”

“நாம் அந்த நாடுகளுக்குப் போய்விடுவோம். அந்தச் சமயக் கோட்பாட்டைச் சேர்ந்து விடுவோம்.....”

“அப்படி பெய்லாம் சில சமயம் நானும் பகற் காலு காண்பதுண்டு. ஆனால் நடக்கக்கூடிய காரியமா?”

“தேவி! ஏன் நடக்காது? அவசியம் நடக்கும். தாங்கள் மட்டும் சம்பதித் தால் நடக்கும். தங்களுக்குள் கப்பல் ஏறிக் கடல் கடந்து செல்வோன். அரசு தேசங்களில் இறங்குவோன். இந்தக் கையில் பிடித்த கத்தியின் வகிமையினால் பெரியதொரு ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பேன். நயாத்திகாதிமான சிங்காதனத்தில் தங்களை ஏற்றி வைப்பேன்! தங்களுடைய சிதலில் பார்த்தோர் கண் கூசும் படியான மணி மருதத்தைக் குட்டுவோன். இதற்காவே நான் பிறந்திருக்கிறேன்; இதற்காவே இவ்வளவு போர்ச்சைகளிலும் சாகாமல் உயிரோடு இருந்து வருகிறேன்.....”

“ஐயா! அதோ என் கணவர் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறார். படகு கரையை நோக்கி விட்டது. அமைதி அடை யுங்கள். மற்ற விஷயங்களைப் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்.....”

“பிறகு எப்போது தேவி?”

“எங்களுக்குத் தஞ்சாவூருக்கு வாரும் கன்! விருந்தாளியாக வர அழைப்புக் கிடைக்கா விட்டால் நெறயாளியாக வரவது வாரும் கன்!”

“தங்களுடைய அழைப்பே எனக்குப் போதும்” என்றான் பார்த்திபேந்தியன்.

13 மூலேட்டையர் ஏறி வந்த படகு கையை அடைந்தது. ஏழவர் படகிலிருந்து இறங்கி ஆங்காரமே உருவெடுத்தவர் போல் வந்தார்.

சந்தியையும் பார்த்திபேந்திரனும் எழுந்து சின்னஞ்சன். அவர்களைப் பற்றி மூலேட்டையர் பார்த்த பார்வையில் அசல் போர் விளம்பிற்று. பாவம்! அத்தனை நேரம் அவர்கள் சேர்ந்து உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்ததை சினைத்தாலே ஏழவருக்குக் கோபமாயிருந்தது. அதை வேளியிடுவதற்கும் வழியில்லை. ஆகையால் உன்னத்தில் கோபம் மோதும் கோதித்துப் போய்க்கியது.

“நாதா! கப்பலை நன்கு சோதித்தீர்களா? மாலுமிகளை நன்குப் விசாரித்

தீர்மானம்? இவர் கூறிய தேவ்வாய் உண்மையானது?" என்று சந்திவி கொஞ்சம் துக்கம் மொழியில் கேட்டான்.

அந்தக் குழல் பழுவுர் அரசரைக் கொஞ்சம் சாந்தப் படுத்தியது.

"ஆம், ராணி! இவன் கூறிய தேவ்வாய் உண்மையென்று தெரிந்தது. சோழ நாட்டின் தாய் புதல்வன், சோழ துவத்தின் செல்வக் குமாரன்.—தமிழகத்தின் கண்ணின் மணியான இளவரசன்.—போய் விட்டான்!" என்று கூறிப் பல்லவனைத் திரும்பிப் பார்த்து, "அதற்குக் காரணமானவன் இதோ நிற்கும் கோலப் பாதகச் சண்டாளன் தான்!" என்று கத்தித்தான்.

"ஐயா! அதற்குக் காரணம் நான் அல்ல; என் பேரில் பழி போடாதீர்கள்! இளவரசரைக் கடல் கொண்டதற்குக் காரணம் சோழ நாட்டையே ஆட்டுவிக்கும் பெண் உருக் கொண்ட மோகினிப் சோக!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

இழவரின் கோபம் இப்போது அகிடைக்க வெள்ளமாயிற்று. சந்திவிதயப் பற்றித்தான் அவன் அய்யாறு சோன்வதாக எண்ணினார்.

"அட பாவி! என்ன சொன்னாய்?" என்று கூறிக் கொண்டு, தரையில் கிடந்த எட்டியகைச் சட்டென்று குவிந்து எடுத்தார். பார்த்திபேந்திரனைக் குறிவைத்து ஓங்கினார்.

சந்திவி அவருடைய கையைப் பிடித்துத் தடுத்தான். "நாதா! இது என்ன காரியம்! எத்தனையோ படைவர்களைக் கொன்ற தங்கள் வெற்றி யேன் இந்த விருந்தாளியின் இரக்கக்கிணம்?"

இழவரின் கோபம் இப்போது அகிடைக்க வெள்ளமாயிற்று. சந்திவிதயப் பற்றித்தான் அவன் அய்யாறு சோன்வதாக எண்ணினார்.

"அட பாவி! என்ன சொன்னாய்?" என்று கூறிக் கொண்டு, தரையில் கிடந்த எட்டியகைச் சட்டென்று குவிந்து எடுத்தார். பார்த்திபேந்திரனைக் குறிவைத்து ஓங்கினார்.

சந்திவி அவருடைய கையைப் பிடித்துத் தடுத்தான். "நாதா! இது என்ன காரியம்! எத்தனையோ படைவர்களைக் கொன்ற தங்கள் வெற்றி யேன் இந்த விருந்தாளியின் இரக்கத்தினும் கறைப் படலாமா?" என்றான்.

"ராணி! இவனு விருந்தான்? சற்று முன்னும் உன்னைப் பற்றி இவன் கூறியதை நீ கேட்கவில்லையா?" என்றார் பிழவர். கோபத்தினால் அவர் குழல் குழறிச் சொற்கள் தடுமாறின.

"அவர் என்னைப் பற்றியா சொன்ன?" என்றால், "பெரும்பேரின் சேர்த்து"

விவர நான் எவ்வளவு தடுத்தும் கேளாமல் இளவரசர் அங்கு கடலில் குதித்தார்? அதைப்பால் இளவரசரின் மாணத்துக்கு குத்தவைகாரனம் என்று சொன்னான்" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

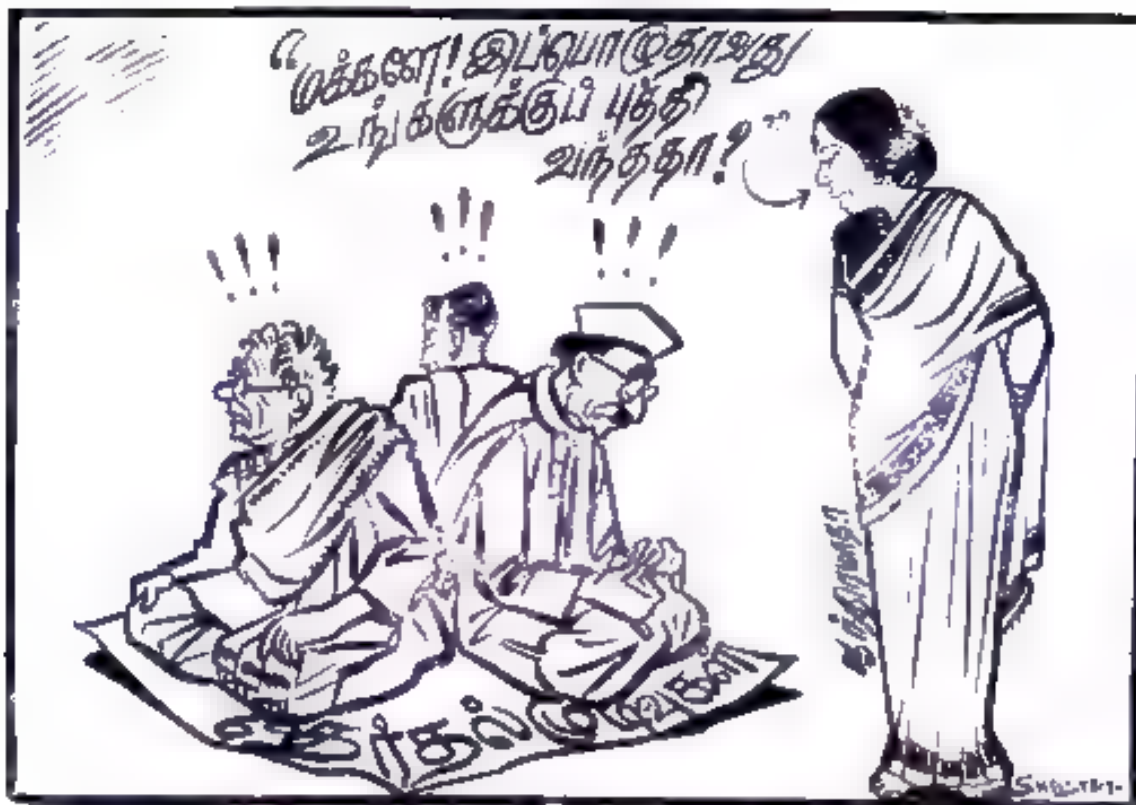
பழுவேட்டரைவர் தம் அவசர புத்தியைக் குறித்துச் சிறிது வெட்கம் அடைந்தார். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் "வெறுமையே மூடி மறைக்கப் பார்த்தே! இளவரசரின் அகால மாணத்துக்கு நீயும் பொறுப்பானிதான். அத்தகைய கழற் காற்று அடித்த சமயத்தில் அவர் கப்பலிலிருந்து படகில் இறங்குவதற்கு நீ எப்படிச் சம்மதித்தாய்!—தொலைந்து போ! என் கண்முன்னும் நிலவாதே!" என்றான்.

சந்திவி குறுக்கிட்டு. "நாதா! இவரையும் தஞ்சாவூர் அழைத்துப் போவது கல்லதல்லவா? நடந்தது நடந்தபடி இவரே சக்கரவர்த்தியிடம் தெரிவிப்பது நலம் அல்லவா? இல்லாவிட்டால், ஏற்கெனவே சம்பிரதாய குற்றம் சொல்லக் காத்திருப்பவர்கள் இதையும் சேர்த்துச் சொல்வார்களே? நாம்தான் இவரை நோக்கி கடலில் மூழ்கடித்து விட்டோம் என்று கூடக் கூசாமல் பழி சொல்வார்களே?" என்றான்.

"சொன்னால் சொல்லட்டும்! அதற்கெல்லாம் நான் அஞ்சியவன் அல்ல. சொல்லுகிறவன் நான்கைத்துண்டிக்கச் செய்கிறேன். ஆனால் இவன் கம்பிமாடு வருவதும் ஒரு காரியத்துக்கு நல்லது தான்.—பார்த்திபேந்திரா! என் அங்கு மிங்கும் பார்த்து விழிக்கிறாய்? தப்பி ஓடலாம் என்று பார்த்திருப்பாயா?" என்று கூறிச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற வீரர்களைக் கைகாட்டி அழைத்தார். நாலு பேர் விதார்த்து வந்தார்கள்.

"இவனைப் பிடித்துக் கட்டுங்கள்!" என்று கட்டளை விட்டார். வீரர்கள் நாலு பேரும் பார்த்திபேந்திரனை நோக்கினார்கள். அருகில் இருந்தி

வந்தவர்களைப் பிடித்துக் கட்டுங்கள்!" என்று கட்டளை விட்டார்.

ஆதலால் எவ்வளவு வரலாறு வந்தாலும் அதைவிட அதிகமான அறிவு வந்தால் அது உயர்ந்ததாகும்.

[illegible]

“...அதுதான் என் சிறப்பம்; சந்திரன் திருநாள் 3-4-ல் பார்த்து நடந்தது நடந்தபடி 3-4-ல் அந்நம்புகிறேன். என் கோரினும் அந்நாள் பாரி சந்திரன் நடந்தது நடந்தது” என்றான் பார்த்துப்பெற்றான்.

“அப்படியானால், உடனே புறப்படு
‘லோகம்’ எனக் குறிப்பதற்கென்கிறாயா?”

அதன் பின்னர் அவர்கள் இரண்டு இடத்
தூக்கம் தர, பி.பி.சி. குரூப் இரண்டு கட்டிட
வெட்டுகளை ஆரம்பித்தனர். அவர் கூறும் பதில்
பின்வருமாறு.

புத்திரன் சத்தம வந்த சத்தமாக கேட்கிறான். அந்தனால் அவன் மனத்தில் ஏற்பட்ட மரபுதான் ஏற்படுத்தியதன் காரணமாகவா?

1. இரத்தம் கொடுக்கலாகக் காது மிக
மிகச் சிறந்தது. இரத்தம் பட்டினி மிகச்
சிறந்தது. கொட்டம் மிகச் சிறந்தது. மிகச்
சிறந்தது மிகச் சிறந்தது.

இவ் வுறும் துணுது நடவடிக்கைகளை
மீட்டி ஆகனா யகன் தரல் கெட்டது.

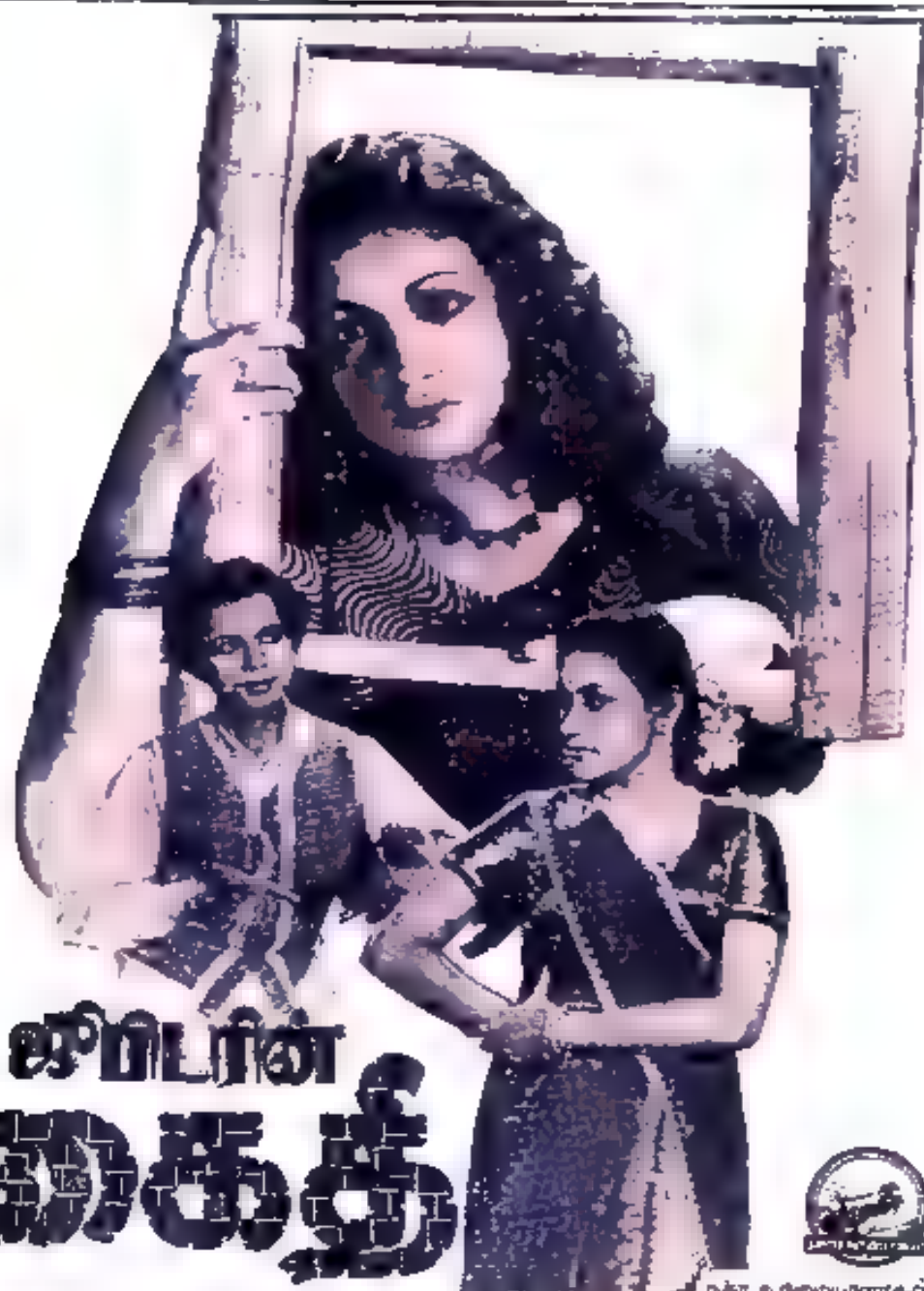
“நீங்கள் திரைப்படம் பார்த்து. “உடம்பே
புரண்ட வெண்டிவாதுதானா? இன்னும்
ஒரு நாள் இதனே இரந்து பார்ப்பது
பல்கதல்களா? இவ்வாறு சொல்லு
கட்டையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கை
யின் வந்து ஒதுங்கக் கூடும் அல்லவா?”
என்றான்.

“பார்த்தீயேந்திரா! இளைய சாணி
யின் மதி மூட்பத்தைப் பார்த்தாயா?
எமக்கு இது தேவன்மூலம் போயிற்றே!
ஆம்; இன்னும் ஒருவர் இங்கே இருக்க
வேண்டியதுதான். இதர்ப்பு அட்டும்
போகாது. கடற்கரை செஞ்சிலும் ஆட
களை விநாத்தி எவர்க்க வேண்டும்? தெரிப்
பார்க்கவும் சொல்ல வேண்டும்!” என்
தம் பாதவேட்டையாய்.

“...அங்கத் தூதரோடெல்லாம், ஜயா!
தூதர் இனமரகர் இவர் அகப்படுமார்
பன்றி பன்றிக்கை அங்கிலிவீடு. கழி
காற்று அடித்தபோது கடலின் கொந்த
விப்பையிற் பார்த்திருந்தான் தாங்கனும்
பாண்டியர் போய்வோ வீரனா கொண்
பிச்சன்” என்றான் பார்த்துக்கொடுத்தான்.

கனம் பேருக்குத் துறை நன்றி உரைத்துக் குறிப்பிடும் ஆட்களின் பரிசாராக் கீழ்த்துறையினர். அவரும் அமைதியின்றிக் கனம் பேரவாவிடம் அன்பில் இருந்தார்.

இயக்குநர்: **S. பாலசுந்தர்**, எழுத்தாளர்: **சென்ட்ரல்**, பாடலாசிரியர்: **பெல் பிக்சர்ஸ்**...

சென்ட்ரல், கெமிட்டி, தங்கம், மற்றும் முகத்தில் நகரங்களில் நடைபெறுகிறது.

ஸ்டான்லீட்

வான்கார்ட்

குடும்பத்திற்கேற்ற எங்கும் பிரதித்திபெற்ற கார்

கீழ்க் குறித்த குறும்பங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன :

- ★ கருள் ஸ்பிரிங்குகளும் மெத்தையுடன் கூடிய ரோலர்பேன்
- ★ ஆறு பேர் தராளமாக உட்காரலாம்
- ★ 17-8 H. P. எஞ்சின்
- ★ 8" க்ளியாஸ் - நாட்டுப்புற சந்தாக்களுக்கு இனையற்றது
- ★ மிக சிக்கனமான பேட்ரோல் செலவு
- ★ மோட்டார் சலாசியில் மிக நவீன வசதியினைத்தும் உடையது

o o o

யூனியன் கம்பெனி (மோட்டார்ஸ்) லிமிடெட்

மதராஸ் - பெங்களூர் - தகமண்டலம்

பஞ்சோவிந்தம்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

18

ஆனந்த மொழிந்தாகையே போனம்
படுப்பது தனாவிக் உடுப்பது மாதோன்
கொய்க்கிவகை வந்தவகையத திகைம்
அவ்வொரு மாதத்தையே அவை நீக்கும் விதம்
எவ்வாறாக வதையாகிய போனடாகையின்
பாடவிகை மொழிந்த தத்தம் [இன்பம்
போக உகையெய்வகையின் அந்தஸ்தின்பம்

வாயத்தி தருவா தீவகை:
வாய புத்தவதீவகை வாய:
வாயவதீவகை போகத்தவகை:
வாய வாயம் த வாயத் தீவகை:
என்கிறார் சங்கரர்.

"வேண்டாமே அகன் விழுங்கேனம் வந்தவகை
ஆனந்தம் அகிதோயி தக"

என்றுத் திருவள்ளுவர்.

ககம் என்பது உள்ளத்தில் இடம்
பெறும் ஒரு சிலை. அது வேனிப் பொரு
ளில் அல்லது சகீரத்தில் இடங்கொண்ட
ஒரு பொருளல்ல. அனுபவத்தைச்
சொல்லுகிறார் சங்கரர், படுப்பது தரை
யில் என்று ஆரம்பித்து ராகவிகை
மொழிந்த தித்தத்தின் இன்பம் போக
ககவின்பங்களில் கிடைக்காது என்று.
இது உலக விஷயங்களில் சிக்கி அகித்து
துறப்பதை அஞ்சித் துன்பமடையும் மக்க
ளுக்கு உறுதி கூறும் மொழி. எப்படி
விடுவது. பிறகு என்ன ககம், என்று
ஐயப்படவேண்டாம். போகங்களில் மன

சைச் செலுத்தி ஆனதப்பட்டு வாய்
வகுத்தம் பட்டுத் துன்பம் அடைந்து
அவைய வேண்டாம். துறப்பதிதுள்ள
புரண ககம் வேறு வழிகளில் அடைய
மாட்டாய் என்கிறார்.

19

வேகத்திதும்பிதும் ஒரு கக
வேகத்திதும்பிதும்
உட்கத்திதும்பிதும் தனி விருப்பிதும்
அகைம் உட்கத் வேகப்பொருளில்
[ககத்து உட்கம்
மெழ்ச்சியே குறைவை மெழ்ச்சி.

வேகத்தோன் வேகத்தோன்
வெகத்தோன் வகைத்தோன்:
வகை வகைவகை வகை தீத்தம்
தக்தத் தக்தத் தக்தத்தேவக.

இன்பம் என்பது உள்ளத்தின் நிலை.
புறவனுபவத்தில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி
ஒருவகை இன்பம். ஆனால் இறைவனோடு
ககத்து தின்று உள்ளத்தில் உண்டாகும்
ஆனந்தம் வேறு. அதுவே குறைவிலா
இன்பம்.

இறைதேய மாணிக்கவாசகர் பாடினார்:

தீவகத்தின் உகைத்தோன்
புறவகத்தோன் உகைத்தோன்
தீவகத்தோன் வகைத்தோனும்
பெகத்தோனும் வகைத்தோனும்
அகைத்தோனும் உகைத்தோன்
ஆகைத்தோன் தகைத்தோன்
தகைத்தோன் வகைத்தோன்
தகைத்தோன் வகைத்தோன்

अमन्दिरात्तन्मन्दिनासः
शय्या मूलमभिनयम् वासः ।
सर्वपरिग्रहोत्पत्त्याः
कस्य मुखं न करोति विरागः ॥

योगरतो वा योगरतो वा
संगरतो वा संगविहीनः ।
वक्ष्य ग्राह्यणि हसते विराम्
नन्दनि नन्दति नन्दत्येष ॥

குனிப்புடையான்: கடராஜன். கோத் தும்பி என்று விளித்தது உன்னத்தை. வெறு தேனைத் தேடிச் சிற்றின்பங்கள் அடைவதில் என்ன பயன்? மனமே. பேராவந்தக் தேன் கொரியும் ஈசன் என்ற பூவிலுள்ள தேனைத்தேடிப் குடிப் பாய் என்று ஆன்மாவை வண்டாக வைத்துச் சொல்லுவதோர்.

நந்தி, நந்தி, நந்தி என்று சங்கரர் மூன்று முறை அடுக்கிச் சொன்னது

ஆனந்தத்தின் இடையறாத தன்மையையும் உண்மை உறுதியையும் உணர்த்த. யோகமும் துறவும் கொள்ளாமல் உலக வாழ்க்கையிலிருந்த பேரதிலும் எந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த யோதியும் சித்தம் மெய்ப்பொருளோடு ஒட்டி நிற்பது முடியும். அப்படி நிலைத்த உள்ளத்தில் ஆனந்தம் குடிகொள்ளும். "ஆராத இன்பம் அருளும் மலை" என்று ஈசனைச் சொல்வது இதனுடையே.

ரஸிக ரஞ்சன சபா (ரீஜிஸ்டர்டு)

3, பர்க் ஹைட் ரோடு, கங்கத்தா

ஸ்ரீ தியாகராஜ யதிந்தா மஹோத்தவம் 1952

தே. 2, எல். ஆர். தாட் ரோடும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மீக்தாராஜ பந்தலிம்
(ஸ்தலிம் அலிபு ரோடும், எல். ஆர். தாட் ரோடும் சந்திக்கும் இடம்)

31-1-1952 முதல் 10-2-1952 வரை

*

தகவற் றிவரம்:

31-1-52	'ஸ்ரீ தியாகராஜ'	— தமிழ் நாடகம்
1-2-52	பாசக்காடு ஸ்ரீ கபிரமணிய திக்ஷித்	— ஹாரிமோனியம் மகா வாத்தியங்களுடன்
2-2-52	ஸ்ரீ க. கே. சாஸ்திரசுன்னம்	— புயல்வாழ்முழல்
	ஸ்ரீ வி. ஆர். என்	— பாடல்கள்
	ஸ்ரீ என். என். என் (தந்தைப்பாடு எழுதி திரை)	— மீதவகம்
3-2-52	3-30 P. M. ஸ்ரீமதி சாஸ்திரசுன்னம் & பாட்டி	— பாட்டு
	7 P. M. ஸ்ரீமதி க. வி. சாஸ்திரசுன்னம் & பாட்டி	— பாட்டு
4-2-52	கலியாணி ஸ்ரீமதி பி. என். சாஸ்திரசுன்னம் & பாட்டி	— பாட்டு

முன்பு முன்பு அருங்காசு சொன்னது அருங்காசு துன்பு

ரஸிக ரஞ்சன சபா (ரீஜிஸ்டர்டு)

3, பர்க் ஹைட் ரோடு, கங்கத்தா

ஸ்ரீ தியாகராஜ யதிந்தா மஹோத்தவம் 1952

தே. 2, எல். ஆர். தாட் ரோடும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மீக்தாராஜ பந்தலிம்
(ஸ்தலிம் அலிபு ரோடும், எல். ஆர். தாட் ரோடும் சந்திக்கும் இடம்)

31-1-1952 முதல் 10-2-1952 வரை

*

தகவற் றிவரம்:

31-1-52	'ஸ்ரீ தியாகராஜ'	— தமிழ் நாடகம்
1-2-52	பாசக்காடு ஸ்ரீ கபிரமணிய திக்ஷித்	— ஹாரிமோனியம் மகா வாத்தியங்களுடன்

இருயே! பட்டணம் இன்றும் வெகுதூரமிருக்
கிறது. இப்போதே புறப்பட்டாயிதான் மத்தி
யானவரது அங்கு போய்ச் சேர்க்கு கமது
பெயர்வை முடிக்கலாம்" என்று அவர்.

நாய் விழித்துக் கொண்டபோது பின்ன பரட்
டைராக இதை நமது நவீன மானிடப் படிவ
கவத்துக் கொண்டிருந்தார்.

நாய்கள் அங்கிதம் அந்தப் பட்டணத்துக்குப்
பெருகியே, சேர்க்கைக்குக் காரணம் என்ன என்
டபதை சொல்லவேண்டும் அல்லவா?

பூரிப்பு எங்கள் நிராமத்தில் இரண்டு ஸ்கூல்
நிலைகள் அவ்விடையாவியமாகிய வர்த்து வர்
தனர். ஆனால் இப்போதோ அங்கு எவ்வளவுதான்
ஸ்கூல்களின் மாத்திரமே வசித்து வருகிறார்
கள். நேரத்தில் பவகிடங்களிலும் ஸ்கூல் மத
வேந் எங்கள் நிராமத்தையும் ஆட்டுவோண்டு
அவ்வொவகையொவகை சென்று விட்டது.

புகழியில் எமது நவீனங்கள் என்ன பெரித்
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எவ்வளவுக்குத் தெரி
யாது. போறுப்புள்ள நவீனங்கள் இருக்கும்
போது எங்கள் வன் அந்த பெயரால் பற்றிக்
கவகிடப்பட வேண்டும்?

எங்கள் நிராமத்தில் இரண்டு ஸ்கூல்களைச்
சேர்க்கையாகவும் அடிக்கடி சேர்த்து, அவ்வளவு
விப் பெரித் கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

ஆனால் நிராமென்று ஒரு வான், நாய்கள் எங்கள்
கவகிடமே எப்ப முடியாத விபரீதச் சம்பவம்
ஒன்று எங்கள் நிராமத்தில் சேர்ந்தது.

மற்ற ஸ்கூல்களைச் சேர்க்கை யாவரும் எங்கள்
நிராமத்திலிருந்து மாயமாக மறைவது போல்
எங்கேயோ போய் விட்டார்கள்! அவர்கள் வசித்
துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்னும் பூட்டப் பட்
டுக் கெட்டதன்! பக்கத்தில் உள்ள பவ நிராமக்
களும் அவ்விதமே சேர்ந்தது என்பதைக் கெட்ட
போது எவ்வளவுதான் ஆச்சரியம் என்னு கட்டித்து.

எனினும் சில நாட்கள்
சென்ற பிறகு எவ்வளவு
தான் பரபரப்பு தன்னை
தது; அந்தச் சம்பவத்தை
நாய்கள் தெரிந்து தெரிந்தாக
மறக்கத் தொடங்கினோம்.

ஆனால் நிராமென்று ஒரு
நாள் எவ்வளவுக்கு எட்டிய
செய்தி எவ்வளவுக்குமே
கவகிடத்தைக் கொண்டி
தது. எங்கள் நிராமத்
துக்கு மேற்கே இருபது
காலம் தூரத்தில் உள்ள
மறிக்கு இரு நிராமத்தில்
சிலர் பிறவெடுத்த எங்கள்
ஸ்கூல்களைச் சேர்க்கையி
களை பெயரால் கொண்டு
விட்டுப் போய் விட்டார்
களாம். ஒரே ஒருவர்
மாத்திரம் அவர் வளின்
வேந்தி இவர்களுக்கும்
தப்பி எங்கள் நிராமத்
துக்கு வந்து சேர்ந்தார்.
அவர் கூறிய கொள்கை
விவரங்கள் எங்களை
என்பவை முடிவாகியே.

"இரு நிராமத்திற்கு இருந்
கள்! அத்தகைய சம்ப

வயம் உங்கள் நிராமத்தில் ஏற்படாமல் தடுக்க
என்ன கவகிடத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போ
கிறீர்கள்?" என்று அவர் எங்கள் கெட்டார்.

உங்கள் என்ன கவகிடத்தை? என்று
கொள்வது? அவர் கூறிய விவரங்களைத்தான்
எங்களை எப்போது முடிவாகியே!

"அவர்களுடைய 'பாடபெருப்பு' நாய்களில்
உங்கள் நிராமத்தில் பெயரும் இதுகிறதாம்!"
என்று அவர் சொன்னதைக் கேட்டு நாய்கள்
வன்ன செவ்வது என்று தெரிபாமல் கவகிடெனும்.

நிராம முனிசிப் எங்கள் நிராமத்தில் உள்ள
குடும்பங்களின் நவீனங்கள் கொல்லும் அழகுத்து
ஒரு உடம்பம் உட்டிருந்தார். ஏதாவது அப்போதில்
செவ்வதற்கு முன் சர்க்காரின் பாதுகாப்பை நாட
வேண்டும் என்று சொன்ன கூறினார்.

சர்க்காரை நாடாமலேயே சேர்க்கைத் தந்தையர்
கவகிடத்தைக்களைக் கவகிடக்கொள்ளலாம் என்று
சிலர் கூறினர். ஆனால் அதைச் சிரம முனிசிப்
ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

கடைசியில் எல்லாம் நிராம முனிசிப்பின் மகனும்
பின்னரும் துது கொடியோசை செல்ல வேண்டும்
என்று முடிவாயிற்று. அருடில் உள்ள ஸ்கூல்குக்
சென்று, எங்கள் நிராமத்துக்குப் பாதுகாப்பு
அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளாக
கேட்டுக் கொள்ளும்படி கட்டின விட்டனர்.

பின்னாலிடம் நாய்களுக்கு மிகுந்த மதிப்பு
உண்டு. அவர் இவ்வுரையிலும் அரசியல் விஷ
யங்களைக் கவகிடத்தார்; தெரிந்த பேச்சாளர்.
எனவே, அவரது எட்டைய என் கவகிடமேன். அவர்
அடிக்கடி எங்கள் விட்டுக்கு வருவது உண்டு.
பாருடனும் அதிகமாகப் பேசக் கவகித்துக் கொள்
காத என் தாயர்க்குட பின்ன என் விட்டுக்கு வர்
தால் அன்புடன் அவ்வளவு விப் பெயரால்.

பின்ன என் விட்டுக்கு அடிக்கடி வருவதற்குக்
காரணம் என்னிடம் கொண்டுள்ள எட்டித்தான்
என்று என் நினைத்தேன். ஆனால் நிராமவாசிகள்

வேறு காரணம் கூறி
னார்கள். என் கவகிடத்
கவகிடத்தார் மீது அவர்
கொண்டுள்ள காதலே
அதற்குக் காரணம் என்று
சொன்னார்கள். அத்தகை
போலிச் சேர்ந்தது உன்னத
வும் வம்புப் பேச்சை
வும் என் அல்லவாகப்
பொருட் படுத்தவில்லை.

நாய்கள் கவகித்துச்
சென்ற போது மத்தியா
ளம் வெகு நேரமாகி
விட்டது. எங்கள் அவ
சரத்தை அறிபாத அதிகா
ரின் பிட்டி எவ்வளவுக்
டுக் கெட்டத போது
மாலை நூற்று மணி இருக்
கும்! எங்கள் வந்த கார
ணத்தைப் பின்ன அநி
காரியிடம் விளக்கி
வருகையில் அதிகாரி
கொட்டாவி விட்டுக் கொ
ண்டு நமது கவகிடெழு
ரத்தில் மணிப்படி பார்த்த
ஆரம்பித்து விட்டார்!

வெறி பிடித்தவர்கள் போல் எழுந்தனர். 'கோழை' 'திரோடி' என்னெல்லாம் அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்த்தனர். எவ்வே அதற்குமேல் போ முடியாமல் அவர் உட்காந்து விட்டார்.

குறிப்பிட்ட எழுத்தினர் வசிக்கும் குறிப்பிட்ட பிராமத்தின் மீது அன்றிரவு படைவெட்டுப் படுவென்று முடிவாயிற்று. ஒவ்வொருவரும் தைக்குக் கிடைத்த ஒவ்வொரு ஆபத்தைத் தடுத்துக் கொண்டனர். தடிசன், கற்கன், கத்திசன், உட்காரிசன், கோட்கிசன் முதலிய பலவித ஆபத்களையும் ஜனங்களின் தைகளில் தாண்டுகலாடின.

அந்தக் பிராமத்துக்கு அருகில் சென்றதும் எல்லாரும் கோஷ்டி கொஷ்டியாகப் பிரித்தனர். அந்தக் பிராமத்தை கண்டு அறிந்தவர்கள் முகவடி அணிந்து கொண்டு ஒவ்வொரு கோஷ்டியும் தலையாடி வந்தார்கள்.

தங்கள் அக் பிராமத்துக்கு அருகில் வந்தோம். அது எங்களுடைய கோபாலசேத்துக்குப் பங்கிது எங்கள் காலடியில் கிடப்பதுபோல் தோன்றியது! பல நினைவுகளிலுக்கும் கால்கள் அந்தக் பிராமத்தின்மீது பங்கிடுதாம். விடுவன் நீ கைக்கப் பட்டான், பிராமமாதிகள் கோவலப்பட்டார்கள்.

எங்கள் பிராமத்தினால் பக்கத்துக் பிராமங்களிலும் பெற்படி எழுத்தினரின் கொடுமைகள் உற்ருர் உறுவையா இழந்தவர்கள் ஆகொத்துடன் பிரமபரம் குத்திரப்போல் தங்கள் வேலையைச் செய்து முடித்தார்கள்!

எங்களில் சிலர் ஒரு வீட்டுக்குப் பிரவேசித்த போது அங்கு விளக்கு பிரமாமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. நொட்டினில் இரண்டு வயதுக் குழந்தை ஒன்று விடையாடிக் கொண்டிருந்தது.

பக்கத்தில் ஒருவர் கத்தியுடன் அருகில் சென்றார். பிராம முனிசிப்பின் மகன் அவரை ஆத்திரத்துடன் இழுத்து அப்பால் தள்ளினார். 'பிரபாநிபாச இத்தப் பக்கைக் குழந்தைதான் உங்களுக்கு விசேஷம்!' என்று கடிந்து கொண்டார்.

பிராம முனிசிப்பின் மகன் அந்தக் குழந்தையைக் கையில் எடுத்துச் செல்லியே பிராம கொஞ்சினார். பிறகு நொட்டியிலேயே படுக்க வைத்தார்.

அந்தப் பங்குமாரை குறிப்பில் பிராம பிராம முனிசிப்பின் மகனாகத் தவிர வேறு யாரால் அங்கீகரிக்கப்பட முடியாது!

குழந்தையை விடுவாட விட்டு விட்டு கைக்கள் அந்த வீட்டிலிருந்து வெளிக் கொண்டுபோன.

மேலேயே குறிப்பிட்ட எல்லாக்கள் உட்காது ஒரு வருஷத்துக்கு மேல் ஆகியது.

பாசுந்தாறுக்குக் கடத்திச் செல்லப்பட்ட பெண்கள் மீட்டும் முயற்சியில் இத்திய சர்க்கார் எடுப்பார்கள் அல்லவா! அதன் பாலுக்கு எங்கள் பிராமத்திலிருந்து கடத்திச் செல்லப்பட்ட சில பெண்கள் திரும்பி வந்தனர். அவர்களை எங்கள் பிராமத்தின் அரசர் மரத்தடியிலேதான் காட்டினர் சத்தித்தோம். அவர்களைத்தான் என் சர்க்கா தரிசை காள் கண்டபோது எதைக்கு உண்டான மதித்தினைவர் சொல்லிமுடியாது.

எங்கள் பிராமத்தில் கோர எம்பலம் ஏற்பட்ட பின் முதல் தடவைமாக அன்று தான் எதைக்குக் சத்திதோம் உண்டாயிற்று.

எழுதக் கைத்தின் கோர கால்களை நெயில் கண்ட என் தாயார் வயத்திலே பிடித்து இறந்தான் பங்குமாரை பன் சர்க்காநி கெட்ட போது விடப்பி விடப்பி அழ்தான்.

அவன் காலியில் தங்கத்துக் கொண்டிருந்த குழந்தையை காள் பார்த்தோம். உடனே அவன் மூம் வந்திருக்க முடியாத வேதனையிலும் வாடியது.

என் மனதில் இருந்த கெளரவிக்குப் பதில் அளிப்பான் போக, "அண்ணா! இறந்தக் குழந்தைக்கு வயதான பிறகு 'என் அப்பா எங்கே!' என்று அது கேட்டால் காள் பங்குமாரை சொல்லுவாள்!" என்று சொல்லுதல்.

அந்த எம்பலம் அவருடைய பார்வை திடீரென்று வந்தேயோ சென்றது. உடனே காலடியிருந்த அவருடைய மூம் மணந்தது.

காலும் அப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்த போது கிற்ற தூரத்தில் பிராம முனிசிப்பின் மகனும் பிள்ளையும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பிள்ளை தண்டினை எல்லாம் முடித்து சிறையிலிருந்து விடுதலை படைத்து வந்து விட்டார் போலாம்.

அருகில் வந்ததும் வராததுமாய் பிள்ளை கான் சிற்பதைக் கட உணர்வம் செல்லாமல், 'கமலா!' என்று ஓடி வந்து அவளை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். இதுவர கணங்களிலும் ஆனந்தக் கணமே வந்திருந்த ஓடியது.

எனதில் கண்களில் வலப்பாத பிராம முனிசிப் மகனின் கண்ணில் உட்க கணமே ததும்பி கின்றுவதைக் கவனித்தோம்.

உயர்ந்த குணம் வாய்ந்த பிள்ளை என்னுடைய அத்தியந்த கண்பர் மரத்தினம் அல்ல, என் சர்க்காநிசின் காதல் என்பதை அறிந்த காலும் இவன் தெரிவாத உணர்ச்சி வலப்பட்டேன்!

இந்த அரசர் மரத்தடியில் அன்று காக்கள் கண்ட பிராமரை காட்சிக்கும் இன்றைய குறு கணமே காட்சிக்கும் எல்லாவு வேற்றினம்!

இந்த அரசர் மரத்தடியில் தனித்தனியாக மகனாகத் தன் கோர தன் உணர்வுகள் தெரிந்த காண்டி கோபித்தனம் புலகாலதற்குக் கத்தித் தன. கோபித்தனம் கத்தித்தனத் ததும்புதல் பிராமரை பிடியும், ததும்புதல் மீதும்புதல், ஆர். பன். கெஞ்சுதல் தான் உட்கும் கத்தித்து சிறப்பித்தார்கள். கோபுர கத்தித்தனத் ததும்புதல் மீதும்புதல் த் கோபுர கத்தித்தனம் புலகாலதற்குக் கத்தித்தனம். கோபித்தனம் திசைகளைப் பார்த்து, எதிர்மரத்தின் தன் புலகால கிளங்குதற்கு வேண்டிய மூலம் திசைகளைக் கத்தித்தனம்.

உகந்த ஜோடி

தமிழும் காவியம் போல, பூவும்
மணமும் போல அமைத்த மண
மகளும் மணமகளும் இவர்கள்.
திருமணப் பத்திரிகை கண்டினைக்
களும் மத்தியக் கத்த ஜோடி
வேள் பன் வீர் கஜாவுடும்,

கோபுர மார்க்
பன்னிரும்.

K.T.R

வாசகாதி திரவிய உற்பத்திசாலை.
விஜயபுரம்.....திருவாரூர், தெ.இந்தியா. ௨

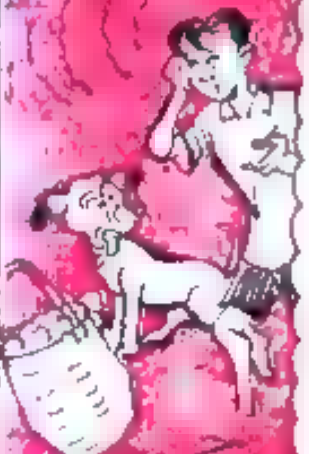
சுருமை ஜிம்மி

சுருமை ஜிம்மி

ஜிம்மி சோம்பை மீட்ட. சைட் சோம்பைப் பெண் லாஸ் போட்டும். ஹைலிங் எம்மாக்கள் வாங்கிக் கூடாதிடப் போட்டு அதன்மேல் சோம்பை லாஸ் வாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஓடி வரும்.

ஒரு நாள் சைட் ஹைலிங் லிங்குட் வந்து சோம்பைக்குத் தான். ஜிம்மியும் வந்து சோம்பைக்குத் தான். அப்போது சைட் சிங்கென்று "பிசாசை ஹைலிங் வைத்து விட்டு போ!" என்று. உடனே ஜிம்மி பதிக் ஓடிப் போய் ஒரு பிசாசை ஹைலிங் வைத்து வந்தான். சைட் அதைப் பார்த்தும், "இது என் பிசாசு இது உயோ! வேறு பாராட்டாதோ!" என்று. ஜிம்மி பிசாசும் ஹைலிங் ஓடிவது. ஹைலிங் குத்து அது சிங்குப்பிப் போது. "இந்த ஹைலிங் பிசாசை சிங்கு வது! பிடி! பிடி!" என்று கத்திக் கொண்டு சைட் ஜிம்மிவைத் தாத்தினை. ஜிம்மி அவன் ஹைலிங் அப்போது சைட் ஹைலிங் வந்து சோம்பை.

அப்போது சைட், "ஜிம்மி! பிசாசை என் சிங்கு பிசாசைப் போடு இங்கு. குரபை மறதி வாசு ஹைலிங் வைத்து விட்டுடாள் என்று சொல்லி உங்களை அவ்வப்போது அதுவும் படி சொத்து விட்டுடாள்!" என்று. ஜிம்மி குதித்துக்கொண்டு சைட் அந்தோடு வந்து ஆட்டிவது.

அமரபுரீ இளவரசி

5 காட்டில் கமலம்

அதிசய வேலையில் அரண்மனையில் ஈழங்கும் மங்கன வாத்தியங்களின் ஒலியைக் கேட்டுக் கமலம் விரித்துக் கொண்டாள். நடந்த நாள் இரவுதான் கண்டது. கேட்டது எவ்வளவு கனவோ என்று அவளுக்குத் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. சற்றுச் சித்தித்துப் பார்த்ததும் அவ்வளவும் உண்மை என்று தெரிய வந்தது. உடனே அவளுக்குத் தன் அண்ணன்மார்களைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. அந்த நினைவைத் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு நேர்ட்டிருக்கும் விபத்தும் நினைவுக்கு வந்தது. உடனே கமலம் படுக்கையை விட்டுத் துள்ளி எழுந்தாள். நேரே சித்தி யிருக்கும் இடத் துக்குப் போனாள்.

சித்தியைப் பார்த்ததும் கமலத்துக்கு ஆச்சரி யாக யிருந்தது. மற்ற நாட்களில் கமலம் இவ்வளவு கேரல் கழித்து வந்தால் இளைய ராணி உடனே விசுவரூபம் எடுத்து விடுவாள்; சாகப் பாய்வாய்போல் சிறுவாள்; பெண் புரிவாய்ப்போல் உறுமுவாள்; தாறு மாறுகப் போய் வகுவாள்.

இவ்வளவுக்கு அந்தத் தட்புடன் ஒன்றையும் காட்டினாள். இளையராணி ஏதோ சித்தித்தபடி இருந்தாள்.

கமலத்துக்கு அன்றைக்கு வேலையே ஒட வில்லை. ஏதோ ஒரு மாதிரி வேலைகளை வேல்லாம் செய்துவிட்டு, மெதுவாக இளவரசிகளின் அரண்மனைக்குப் போய்ப் பார்த்தாள். அரண்மனை சிசுத்தமாக யிருந்தது. இளையராணியின் அதிகாரத்துக்கு அது உட்பட்டது விட்டது என்பதைத் துடையாளமாக, அந்த அரண்மனை வாசலில் இளைய ராணியின் அத்தரங்க வலவான்களான ஆயுதம் தாங்கி, வீரர்கள் காவல் புரிந்தனர்.

கமலத்துக்கு அவர்களைப் பார்ப்பதற்கே பயமாக யிருந்தது. இளவரசிகளின் கதி

பற்றுவாயிற்று? மத்திராதி அவர்கள என்ன உருவமாக மாற்றினாள்? அவர்கள் இப்போது எங்கே? — இப்படி வெல்லாம் காவல்தின் மயத்தில் எத்தனையோ கேள்விகள் எழுந்தன. பாவாதி அவளுக்குப் பதில்தான் கொடுக்கவில்லை. என்ன செய்யறு என்னும் அவளுக்குத் தென்றவில்லை.

இரண்டு நாட்கள் சென்றன. இளவரசிகளின் மானத்தைப் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. கமலம் அரண்மனைக் காவலர்களை வெல்லப் இளவரசிகளைப் பற்றிக்கேட்டுப்பார்த்தாள். அவர்கள் இது பற்றிக் தங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று காறித்து விட்டனர்.

ஒரு வாரம் போதுத்துப் பார்த்தாள். கமலம். அண்ணன்மார்களைப் பற்றிய நினைவுடன் கூட இறந்துபோன அவள் தாயாளைப் பற்றிய நினைவும் சேர்ந்து கொண்டது. "சூயோ, அம்மா மட்டும் இருந்தால் இப்படி யெல்லாம் நடக்குமா? அப்பாவும் இப்படி என்மீது அன்பில்லாமல் இருப்பாரா?" என்று மினைத்து அழுதாள் கமலம்.

கமலம் அரண்மனையில் உட்கார்ந்து கண்ணி விடுவதை இளைய ராணி பார்த்துக் கொண்டே வந்து விட்டாள்.

"என்ன கமலம், ஏன் அழுதுகிறாய்? உளக்கு என்ன வந்து விட்டது அழமயப்பாரா?" என்று கோபத்தோடு கேட்டாள்.

கமலத்துக்குத் துக்கம் தாங்கவில்லை. அதன் காரணமாக என்னுக்கும் இவ்வளவு துணிச் சல் அவளுக்கு எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்தது.

"சித்தி, என் அருமை அண்ணன்மார்கள் எங்கே போனார்கள்? அவர்களைப் பார்த்து ஒரு வாரத்துக்கு மேல் ஆகிறதே! சித்தி, சித்தி! அவர்கள் எங்கே? உலகத்துத் தெரியுமா?" என்று கேட்டுக் கமலம் விம்மி விடமி அழுதாள்.

அடுத்த சிலமும் இளையராணி புத்திரகாணி யாக மாறினாள்.

"இது என்ன அக்ரமம்! உன் அண்ணன்மார்களை நானு பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்? அவர்கள் எங்கே போனார்கள் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்? என் னிடம் இப்படி வெல்லாம் பேசக் கூடாது. ஐக்கிரமதராக நடந்து கொள்!" என்று கடுக மேனடயில் பேசுவது போல உரத்த குரலில் பேசினாள் இளையராணி.

"இல்லை, சித்தி! என் அண்ணன்மார்கள் திரைத்தோறும் உள்ளிடம் சொல்லிக்கொண்டே தானே வேட்டையாடப் போவார்கள்? ஆகையினால் எனக்கு அவர்களைப் பற்றிக் தெரிந் திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வாரமாக அவர்களைக் காணும் என்னுள் என் மனக்கு மிகவும் வேதனையா யிருக்கிறது!" என்று கமலம்.

உடனே இளையராணி கலி எய்து சித்தித்தாள்.

பிறகு, பரிசாகச் சூலம், "அமரபுரீ இளவரசி, தங்களுடைய அண்ணன்மார்கள் இருந்

கோத்ரேஜ் சோப்பன், மிமிடெட்.

தி பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லிட்.

தமிழ்: EVERMANS] (இந்தியாவில் திறைக்கப்பட்டது) [பேசர்: 85834

தெ. 3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவள்ளிக்கேணி, மதராஸ் - 5

மாதச் சீட்டுகள்

சுத்த சேலுத்தும் கடைசி தேதி 8-2-1952 ★ கடைசி தேதி 18-2-1952

ஜனவரியில் ஆரம்பமான சீட்டுக்குத் தொலைக்கு அதிகமான உத்தராதாரிகள் செலுத்து விட்டபடியால் பழைய வசூல்களைக்கொடுக்கள் புதிய மேம்பர்கள் மற்றும் ரெயர்களின் செலவுகளினை உத்தேசித்து இன்னொரு புதிய சீட்டு -ஆரம்பித்திருப்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இப்புதிய சீட்டு B முதல் Y வரை ஐந்து வகுப்புகளாக பிரிவாக்கி மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும்.

B	கிராஸ் டிக்டெட்	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாங்குகளின் செலு பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மனஸ்காட்டர் அல்லது இந்தியன் பாங்குடல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். புதியதாகச் செலு விரும்புபவர்கள் சிங்கராச்சாரி தெரு 3 கடைக்குக் கொள்ளப் படுகின்றனர். வேண்டுமோருக்கு இலவசமாக சிங்கராச்சாரி மின்னப்ப பராம்களும் அனுப்பப்படும்.

(பேசுட்டசின் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. கந்தாசனியம்

மாணாஜர் கடைக்கடர்.

மத்திய கேந்திரம்

1925-1926

துருக்கி-9

துருக்கியர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள் அத்துடன் முடிந்து விடவில்லை. துருக்கி, பாரசீகம், ஈராக் தேசங்களில் உள்ள முற்பகு வட்டம் கூ்தியர்களில் பாதிப் பேர் துருக்கியில் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குப் பிரத்தியேகமாகக் கத்திராம், கனிகை மேண்டும் என்று பலமாகக் கொண்டுச் செய்யவாயினர்.

1925-ல் துருக்கியைச் சேர்ந்த கூ்தியர் பிரதேசத்தில் பெரும் புரட்சி வீறிட்டெழுந்தது. அந்தப் புரட்சியைச் சில மாத வெறியாகவே தாண்டி விட்டிருக்க வேண்டும் என்று துருக்கியர்கள் கருதினர்.

எனவே, பொதுஜனங்களைத் தாண்டி விடுவதற்கு மதத்தைக் கருவியாக உபயோகிப்பது தேசத் துரோகக் குற்றம் என்று கொமால் பாஷா பிரகடனம் செய்தார். மகுதிகளில் துருக்கிக் குடியரசுக்கு விரோதமாகப் பிரசாரம் நடக்கக் கூடாது என்றும் நாடுக்கும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அவ்வாறு பிரசாரம் செய்த கூ்தியர்களை ஒடுக்கும் விஷயத்தில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கொள்ளக் கொமால் பாஷா விரும்பும் தலங்களில்லை. அவர்கள் மீது கொண்டு வரப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிப்பதற்காக விசேஷக் கோர்ட்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. மேற்படி கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புக்கு இணங்க கூ்தியர்களின் தலைவர்களில் பலர் தூக்கிவிடப்பட்டார்கள்.

தூக்கு மோடையில் ஏறிய கூ்தியர்கள் 'கத்திரா கூதின்தான் வாழ்க' என்று கோஷம் செய்துகொண்டே உயிர் சித்தனர். இவ்வாறாக, தங்களுடைய கத்திராத்துக் காகப் பல ஆண்டுகள் போரிட்ட துருக்கி வர்கள், அதே கத்திராத்துக்காகப் போராடிய கூ்தியர்களைத் தூக்கிவிட்டேர்ந்தது!

1926-ம் ஆண்டில் மறுபடியும் கூ்தியர்கள் புரட்சி செய்வாயினர். முன்போலவே மீண்டும் அவைத் துருக்கி சர்க்கார் பலாத் காராக அடக்கி விட்டனர்.

அவிலும் கூ்தியர்களின் இலக்கர் இன்றையும் துருக்கிக்குப் பெரும் தலைவலிகளாக இருந்து வருகிறது.

துருக்கியின் கத்திராத்துக்குப் முன் மேற்கத்திலுக்கும் கொமால் பாஷாவை காண்புறார் என்றாலும், சீவாதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அவர் அரவியல் படுகிகள் விஷயத்தில் கொரோமாக நடந்து கொண்டார் என்று சீர்திரம் தீர்ப்புக் கூறும்.

துருக்கியை உருவாக்குவதில் உதவி புரிந்த பிரமுகர்கள் கூடக் கொமால் பாஷாவின் கோபத்துக்கு இலக்கு ஆகாமல் தப்ப முடியவில்லை. துருக்கியின் கத்திராப் பேரில் சுடுபட்ட பல தலைவர்களும் இராஜாவுதன பதிகளும் கூடக் கொமால் பாஷா சர்க்காரால் தண்டிக்கப் பட்டனர். சில பிரமுகர்கள் தூக்குத் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டார்கள். இவற்றைத் தவிர, கொமால் பாஷாவின் சிந்தருத்தவ்ளைய் வேகமும் நாலுக்கு ஏன் அதிகமாகி வந்தது!

மத சம்பந்தமான விடுதிகள் எல்லாம் மூடப்பட்டதுடன், அவதீரின் சோத்துக் களும் பறிமுதலாயின. இஸ்லாம் மதக் குருக்கள் அவர்களுடைய பிரத்தியேக உடைகளைக் கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. அவர்கள் மற்றவர்களைப் போல் உடைமத்தே நிவனம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கொமால் பாஷா கட்டளையிட்டார்.

முஸ்லீம் மதக் கல்விச் சாலைகள் மூடப்பட்டன. கல்விச் சாலைகளில் மத போதனை கூடாது என்றும் கட்டளை பிறந்தது. மேற்படி கட்டளையை ஏற்க மறுத்த கல்விச் சாலைகளையும் கலாசாலைகளையும் மூடிவிடும்படி சர்க்கார் உத்தர விட்டார்கள்.

துருக்கி தேசத்தின் சட்டங்கள் எல்லாம் புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றப்பட்டன. விவிட்டூர்வாந்து, இத்தாவி, ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளைப் பின்பற்றி எல்லாம், சிரியன்ஸ், வந்ததக சம்பந்தமான சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டன.

அந்த நாட்டில் வெகு காலமாக அரவிலி இருந்து வந்த பல தாரமணம் அடிபோடு தடுக்கப்பட்டது.

இஸ்லாம் மதக் கோட்பாடுகளை அனுசரித்து அதாவதையில் ஓவிரம், சிற்பம் முதலிய கலைகளுக்கு இடம் இராமலிருந்தது. அவை இஸ்

இருமல், உபாத்தையளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி இவை மூன்றே நிமிஷங்களில் அகற்றப் படுகின்றன.

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி தூக்கமின்றி அவதிபுறுகிறீர்களா? அகலமாக இரத்தவாதம் பிராணவலிதவாக இருக்கிறதா? பலமுன் உணர்ச்சிவீரம் வெகி செய்ப அசத்த ராகவும், குணமவாக வலிதுக்கியும் சிற்றிச உணவுக்கியும் உட்டுவாண் முடிபவியியபா!

எய்வளவு நாட்களாக உபாத்தையுற்ற ஏகத உபயோகத்திருப்பினும் சரி, மேண்டாகோ ஓர் புதிய கம்பிக்கையை அளிக்கும். மயக்க மருத்து, புதை பிடித்தல், இஞ்சுக்கவும், ஆட்டிபாஸுமார் இவை நெல்லியினை. செய்ப வேண்டுகெய்வம் குய்விற இரண்டு பியியனை சாப்பாட்டிப்போது உட்டுகாள்ள வேண்டுகிறே. உபத்திரவங்கள் மாபமாக அகலுறியும், மூன்றே மீதியுய்களில் மேண்டாகோ இரத்தத்துடன் கலத்து வெகி செய்பத் தொடயிப் பெத்தாத கைரத்து செயல் இன்றி எய்வளவுகத அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாள் இரவிலேய் கலல் சிற்றிரகைய அளித்து விதரயில் பல யகுறியுய்கள பெனவன உணர்ச்சிவை ஏய் பலத்ததயும் பெறுவீர்கள்.

2 ஆண்டுமாத ஆஸ்துமா இக்கி

மேண்டாகோ அகலமாக உட்டுன குணயளித்து கலாத்தாத இவகுலாக்குலது மட்டுமியித் எதிர் ரக தாக்குதல் ஏற்படாது செய்கிறது. உதர தன

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி நோய் ★ மே ஜாய் இவற்றை அறிய அகற்றுமின்றது

மாக மிஸ்டர் நே-ஆர். இருமல் மூக்கத் திணறலால் இரவு தூக்கமின்றி 40 பாய்க்கு ஏகை குகறிது இறத்துவிடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மேண்டாகோ ஆஸ்துமாவை முதல் காரை சிதுத்தி விட்டது. இரண்டு யகுறியுய்களில் அத்தொக்தரவே அபகுக்கு மிண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பயல் வாயல் உத்தரவாதம்

மேண்டாகோ முதல் வெகி சாப்பிட்டதும் ரோடிபாக இரத்தத்துடன் கலத்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மேண்டாகோ அறிவிதரயில் வயதில் பல யகுறியும் பெனவன உணர்ச்சி, பயல் இவற்றை அளிக்கிறது. வாயல் உத்தரவாதத்தின் மே மேண்டாகோ உபயோகித்துப் பார்த்து திரிப்பனி யுய்கள். மேண்டாகோ சாப்பிட்ட பின் பூரண குணம் பெற்று, திருப்பி யளிக்காவியில் கலிப் பெட்டகைய அதுப்பினும் முழுத் தோளையும் வாயல் செயல்பட்டும். இன்றே மருத்து யியாபாரி திரிபுக்குத் மேண்டாகோ வாய்குய்கள். இத் திரவு ஏய்ப்புத் தூங்குகிறீர்கள், மறு காய் கலல் கலிதமான தேய்புணரிப்பி ஏற்படுகிற

Mendaco

மேண்டாகோ

தேய்பதையும் யாகுய்கள். உத்தரவாதம் உய் கருக்கு கல்ய பாத சாப்பைய அளிக்கிறது.

மலச்சிக்கலை

ஒரு இடத்தில்
அகற்றுகிறது

ப்ரூக்லாக்ஸ்

ருசி மிதந்த சாக்கலிட மலமிளக்கி

ஏஜெண்டுகள் :

ஒரியண்டல் மேர்க்கண்டைஸ் ஏஜென்ஸி

99 - A. அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் - 1

9. "இது என்ன சத்தம்?"

வேதாவின் கைகள் ஆவிரோடு பொய்விதைய நோக்கின. ஆனால் அதில் ஒரு அச்சமற்ற பிழையும் பரப்பப்படும் வகை இருந்தது.

"இன்னும் தூங்கவில்லையா, வேதா?" என்று பொய்விதையின் மெதுவாக அவள் நோக்கித் தோட்டுக் கேட்டாள்.

"இல்லை. எனக்கு எப்படித் தூக்கம் வரும்? நீ இவ்ளும் வறுவாய் என்று எண்ணித்தான் தூங்காமல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பொய்விதையே இரவில் லைம் இப்படிச் சத்திப்பது ரொம்பத் தவறு. கடைசியில் இது பதவனொரு பொய்யை ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். பெரியவர்களையும் சேர்க்கும்மாதிரி இதைக் கண்டு விட்டால்....." என்று ரோய்லி ரீறுத்திருந்தாள்.

"அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. வினாஸ்ப் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பொய்விதையின் காதலனைப் பட்டவனா?" என்று அத்தாங்கித்தோடும் அவள் பாரும் ரோய்லிவிடம். "கான் இப்பொழுது ஒரு காரணத்தால் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அது என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா?" என்று பொய்விதையின் கைகள் கொண்டு கேட்டாள்.

"என்ன?" என்று வேதா ஆவனாட்டாள்.

"கான் இன்று காலைப் பைக்கோடுகளை எடுத்து உனக்குத் தெரியுமா?"

"பைக்கோடு போயிருக்கிறதே! எனக்கு அது எப்படித் தெரியும்?"

"எந்த தூக்கத்திற்குப் போயிருக்கிறேன்."

"சரிதான். அதாவது என்னால் வாகனம் போயிருக்கிறது."

"ஆமாம். என்னால் வாகனத்தால் போயிருக்கிறது. ஆனால் விட்டுச் சாமாக்கொண்டு உனக்காக ஒருவரிடம் போய் மன்றாடி ஒரு பொருளையும் வாங்கி வந்தேன்."

"சாக்கோலா! வாரிடம் போய் என்ன பொருள் வாங்கிக் கொண்டு வந்தாய்?" என்று துலிசைக்கு கேட்டாள் வேதா.

"அவசரப்பட்டாதே! கான் கீழ் தூக்கம் போனோனா அப்படியே டாக்டர் பரகாமன்சையும் எச்சரிக்காமென்று அவர் விட்டுக் கொண்டு போனேன்."

"நீயுமாவோ...! அவரைப் பார்த்தாயா...!" என்று துலிசைக்கு துடித்தது ரோய்லி பொய்விதையின் நோக்கி உறுக்கெழுந்த வேதா.

"பதட்டப் பாதே! ஒவ்வொருவருக்கதானே ரோய்லி வேண்டும்! அவரைப் பார்த்தேன். அவரும் என்னைப் பார்த்தான்..."

"அதாவது உன்விடம் ரோய்லிதான்?"

"ரோய்லி, கான் ஆம்மா, பொய்விதையே! உன் பாதைக்கு உடம்பு எப்படியென்றா இருக்கிறது என்று கேட்டாள்."

"அப்படியும்.....?"

"என் பாதைக்கு உடம்பு ஒன்றுமில்லை. வேதா வித்தத்தான் ஒரு கண் மருத்தாக வேண்டும் என்று கேட்டேன்." என்று ரோய்லிவிடம் வேதாவின் முகத்தைப் பார்த்தாள் பொய்விதையே.

"எனக்கு மருத்தா! எந்தது...?" என்று கேட்டாள் ஆச்சரியத்துடன் வேதா.

"எந்தது! எல்லாம் ஒரு காரணமாகத்தான் கேட்டேன். கடைசியில் உனக்கு ஒரு கண் மருத்தாக இத்தனைப் போய்விட்டது கொடுத்திருக்கிறது." என்று ரோய்லித் தானே உதையை அவளிடம் காட்டினாள் பொய்விதையே.

"இது என்ன, மருத்தா! எனக்கு என்ன விபாதி?" என்று ரோய்லிப் பொய்விதையின் கைகளிலிருந்து காதெ உதையை வாக்வி அதைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாள்.

"உனக்கு என்ன விபாதிதான்! அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்! ஆனால் உன்னுடைய விபாதி கைப் போய்விட்டது அந்த டாக்டருக்கும் ஒரு விபாதி.....!"

"பொய்விதையே, நீ ரோய்லிவிடம் எனக்கு விளக்க வேண்டும்..." என்று ஆவிரோடு வேதா.

"விளக்குமா! விளக்காததான், உன்விடம் அந்த டாக்டருக்குத் தான் போகிற ஆசை. உன்னைக் கவனமாகச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவருக்கு எவ்வளவு கொள்ளை ஆசை தெரியுமா?" என்று பொய்விதையின் கைகள் ஒரு சிமிட்டுச் சிமிட்டி அவை வித்தவாறு.

வேதாவின் முகம் சட்டென்று சிவந்தது. அவன் முகத்தில் அது வரையில் காணாத கானமும் வேட்கையும் தவறித்தான். "அவருக்கு என் மீது ஆணையா?" என்று கேட்டான் உணர்ச்சி நிறைந்த ஆழ்ந்த குரலில்.

"ஆமாம்! நாளைக்கே வேண்டுமானாலும் அவர் உங்களைக் கண்டாணம் செய்து கொணந்த துரையை இருக்கிறார். வேதா! அதில் உணங்கு இஷ்டம் தானே..." என்று கேட்டான் போன்னி.

வேதா போன்னியின் இரு கரங்களையும் பிடித்துக் கொண்டாள். அப்பொழுது அவன் ஒரு மெய் மறந்த நிலையிலிருந்தான் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் வெயிலின் கொடுமை அநிகமமாக அதிகமாக மலர் எப்படிக்க கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வராமல் இருந்ததோ, அப்படித்தான் வேதாவின் மலர்ந்த நாமரை போலிருந்த முகமும் வேதாவின் கொஞ்சமாக வரபுச் சுருங்கியது. அவருடைய அழகான கண்ணாடிகளோடும் பீதியும் கீழ்ப்போன. "இது முடியுமா!—எப்படி முடியும்! முடியாது. போன்னி! முடியாது!" என்று தழுதழுத்த குரலில் கூறினான் வேதா.

"என் முடியுமாது வேதா..."

"ஓஹ்! ஏன்வென்றும், அது மிகவும் தப்ப. தவறு செய்து என்னை வற்புறுத்தாதே. போன்னி!" என்று சொன்ன வேதா.

போன்னி ஏதாவதாகச் சொல்லி விட்டு, "தெரியும், எனக்குத் தெரியும்! நீ வினாசப் எப்படி இருக்கிறாய். இந்த உலகத்திலுள்ள ஆண் பிள்ளை போல்வாம் சாட்சிதரக்கூற விடப் போகிறதவர்கள் என்று மரகதமும் செங்கம்மரமும் ஆதிலிருந்துதான் உன் மனசில் உணர்வோடு நிறைந்திருக்கிறது. அது வைத்தியக்காரத்தையும், உலகத்தில் எல்லா மனிதர்களோடும் போல்வதவர்களாவும். துற்றில் ஒரு மனிதன் இருக்கலாம், மனிதத்தன்மை இல்

லாம். ஆனால் டாக்டர் பரகாமணம் போல் கங்கு மனிதரை என் பார்க்க முடியாது. அவரை நீ முதல் தடவை பார்க்கத்தேவ்ந்த தெரிந்து கொண்டிருப்பாய் என்றுகூறத்தேவ். அவரோடு அன்று இரவு நீ பேசியதற்கு உன் பெரியமர மரகதம் உங்களைக் கண்டத்ததை அவரிடம் சொல் வேன். அவர் அப்படியே வந்தத்ததால் சொர்க்கு போய் விட்டார்" என்று

"நீ அதை அவரிடம் சொன்னாயா!"

"கொண்டேன். சொன்னால் என்ன? அவர் வைத்தியக்காரனாக. நீ இன்னமேயாவது அவரைப் பற்றிச் சரிவரத் தெரிந்து கொள். உன் பெரியமர மரகதத்தையும் இந்த வேதாவாம் சொங்கம் மரகதமும் சரிவரவாடி தண்டிக்க அவர் எம்மால் பார்க்கத் கொண்டிருக்கிறார். அது போகட்டும். வேதா! உனக்கு அவரிடம் துணிக்கட ஆணா இப்போது...? உண்மையைச் சொல்லு. எனக்குத் தெரியும், உன் மனத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று!" என்று சொன்னான்.

வேதா மெனமமாக உட்காந்திருந்தான். போன்னி கொடுத்த காந்த வரை அவன் கை விடுத்தது. போன்னிக்கு எத்தனையோ பற்றல் சொங்கதென்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

"வேதா! நீ என் வரத்ததையும் கேட்க விரட்டம் இத்த விட்டாய் என் எதற்காக நீ கண்டிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? இது நாளை, மறு மடியும் நீ டாக்டரைப் பார்க்க விருப்பமுள்ளாய். இப்போது என்பது எனக்குத் தெரிய வேண்டும். அவர் மறுமடியும் சந்திப்பதில் உனக்கு இப்படித் தானே?" என்று சொன்னான்.

"அவரை மறுமடியும் பார்க்க ஆணைதான். ஆனால் அது எப்படி முடியும்..." என்று அடக்கமான குரலில் சொல்கத்தான் வேதா.

"எப்படி முடியுமா! அதெல்லாம் என்னுடைய பொறுப்பு. நீ கவனிப்பாரா?"

"போன்னி, ஆனால்..." என்று சொன்ன குரலில் வேதா.

"என்ன ஆனால்... என் இப்படிப் பயந்து நடுங்குகிறாய்? இப்படிப் பயந்தால் காரியமே கேட்டு விடும்..."

"இக்கூ, போன்னி! பேசுவம்மா..." என்று சொன்ன அச்சத்தோடு போன்னியைப் பாத்தான்.

"எனக்குத் தெரியும். உனக்குக் கொஞ்சம் உடத் ததரிலும் கிடையாது. உனக்கு டாக்டரிடம் காது இருந்தால் அவரை அடையத் ததரிலும் தனியும் வேண்டும். ஆரை மார்திரை இருந்த புன்னியைக்கூற. உன் பெரியமரமளின் எட்டுப்பாட்டிற்கும் மீறி உன் மனது டாக்டரை விருப்பமுறது. மரகதமும் செங்கம்மரமும் ஆண் பிள்ளைகளெல்லாம் மிகுத்ததனிடக் வேலமகான குணமுள்ளவர்கள் என்று உனக்கு மனதில் ஒரு நித்தைய ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் உன் மனது எப்படியோ அந்த டாக்டரை விருப்பமுறது. இக்கூயா! இதோ பார்க்க. என் அவரிடமிருந்து உனக்காக இந்தக் கடித்ததை வாரங்கி வந்தேன். அதைப் பித்தத்தெடப் படிக்க மாட்டேன் என்றுபேசு..." என்று சொன்னான்.

வேதா அந்தக் கடித்ததின் உறையை மேலும் மேலாகத் திருப்பிப் பாத்தான்.

அந்த உறையைப் பிடித்திருக்கும் வேதாவின் மெல்லிய விரல்கள் துடித்தன. அவர் மனதில் என்னுமிலாத ஒரு புதிய உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. "போன்னி! இத்தனை நாள் வரையில் எனக்கு ஒருவரும் கடிதம் எழுதியதில்லை. இதுதான் எனக்கு முதன் முதலாக வந்த கடிதம். இதை

வந்தவர்! (பார்க்குமின் பேஷியின் உட்காந்ததன்மை திருக்கிடுவாய்த் து.)—அவரை! புத்தகம் விண்ணம் பூசியிருக்கிறீர்களா? உனக்கண்களால் வினாசப் போய் விட்டது! தானே! தானே!

தோட்டக் காவலகாரன்:—என், போனன் போனனும். நாளைக்கு மறுமடியும் பெருகிவருக்து விண்ணம் பூசுவார்ப்பாடுருக்கன்.

என் வாங்கிக் கொள்ளலாமா? பெரியம்மா
பித்து இது தெரிந்தால் மிகவும் கோய்ப்பாடு
மட்டுமே!" என்றான்.

"உன் பெரியம்மாவைச் சமூத்திரத்தில் பிடித்
ததுதான்னு கேள்! இனிமேல் நீ அவளுக்காவை
யப்பட வேண்டாம். உனக்காவைப் பிடித்து போ
னாலும் டாக்டரும் திருக்கிறேன். எப்படியாவது
நீதப் பிராகைவிடமிருந்து உன்னை மீட்டிக் கொள்
வாங்கன் இருக்கிறேன்!" என்று சொன்ன அந்த
பிரத்துடன்.

கேதாவதியின் கண்ணில் நீரம்பி இருந்த பாலமும்
ஞ்சலமும் மனதையவிடவில்லை. போனவர் அவளைத்
தீர்த்துவிட்டு அங்கு இருக்கிற கோவிலை. "கேதா!
நான் சொல்லுவதைக் கேள். இந்தனை வருடமாக
நீத விட்டால் உன்னை அடைத்து வைத்ததற்கு
நீதப் போய்விட்டால் நீ எல்லாவற்றையும் பிடிப்
பிடுகிறாய் என்று எனக்கு இப்பொழுதுதான்
தெரிந்தது. ஆனால் என் அவர்களுக்காவைப் பிடிப்
பிட்டு மாட்டேன். அவர்களுடைய அநீகாரத்தின்
கொளியை என் கட்டுப்பாட்டினாலும், முறையில்
அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படி. அவர்
எனக்கு என்ன எழுதி இருக்கிறார் என்று தெரிந்து
கொள்ள எனக்கு எல்லாவற்றையும் இருக்கிறது.
கேதா! ஆனால் நீ பிரித்தால் தானே!" என்றான்.

"இதை நீதான் எனக்குப் படித்துக் கொள்
வேன்!" என்று சொன்ன கேதா.

"எனக்குப் படிக்கத் தெரிந்தால் என் இப்படி?
கேதா நீ விட்டுக்கொடுக்காமல் அடைத்து விடத்
தாலும் கொஞ்சமாவது எழுதப் படிக்கத்
தெரிந்ததென்கு பிடுக்கிறேன். என்னைப் போல்
எட்டுப்பிறந்தது போன்றவை வைப்போடு படிக்க
வைக்கிறவர் வர்!" என்று உறுதியுடன் சொன்னாள்.

கேதா மெதுவாக அந்தக் கடிதத்தின் உதற
வைக் கிறித்தான். போனவர் அங்கிருந்த சின்ன
விளக்கை அருகில் எடுத்து வைத்துப் பிரகா
சமாக்கினான். அந்த விளக்கின் மங்கிய ஒளியில்
எழுப்பு எழுத்துகள் அந்தக் கடிதத்தில் எழுதப்பட்டு
பிடுகிற எழுத்துக்கள் மூத்துக் கொடுத்து வைத்தது
போல் தெரிவதாக விளங்கின.

தந்தி துக்கம், 5-4-38.

அன்பு மிக்க கேதா, உன் கிழவ தாயார்
கேதா இறந்தாள் என்று இரவு நடந்ததென்கு
கேதா உன் பெரியம்மா கடிதத்தால் நீ தனக்கு
கொண்டால் என்று சொன்னவின் குரலாக
நான் கேள்விப்பட்டேன். அதற்கு மிகவும்
கொந்தகிடுகிறேன். அந்தக் கடிதம்—அது தந்தையர்
எழுத்தால் — என்னுள் தந்தை. என்னுள்
உனக்கு எழுதின அந்தக் கடிதத்திற்கு மனம்

சக்கரங்கள் சுழன்றுகொண்டே இருக்க

எண்ணெய் இந்த நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் உடனாகவேயுள்ள எலுபேதான் முதலமுதலில் பர்மா-ஷெல் மந்திரனத்தாரின் பேரில் டாங்குகளில் சேமித்து வைக்கப்படுகிறது. டாங்குகளில் வைத்திருப்பதால் பரதோரு பிரயாணங்களும் இக்காலது மட்டுமல்ல, அத்தியாவசியமான சேமிப்பு இடவாறையும் உபயோகப்படுத்துகிறது. நாட்டிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் நிராகங்களுக்கும் எவ்வளவு துரிதமாக முடிவுமே அங்குள்ள துரிதமாக எண்ணெய் விநியோகம் செய்யுதல் எவ்வளவு வேண்டும். தொழில் சாலைகள் இயந்திரங்கள் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கவும் நிராக விநியோகம் சரித்து கொண்டு இருக்கச் செய்யும் எவ்வளவு பொறுப்பு.

ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான எண்ணெயை சரிவாக விநியோகம் செய்வதற்காக எவ்வளவு வேண்டிய சேவாசெய்ததாலும், தொழிற்சாலைதேவையான பொருள்கள் குறுக்காகத் தயாரிக்க தாமதம் துரிதமாக எண்ணெய் வரத்தவருது எவ்வளவு வேண்டும். அவர்களில் டிராக்டர்கள் சரிவர வேண்டிய விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் எண்ணெயைத் தருவது விநியோகம் வேண்டும். போட்டர் வண்டிகளுக்குத் தேவையான போட்டரோலும், ஷெல் K.100 போட்டர் எண்ணெயும், ஷெல் லாபீன் விநியோகம் சரிவர விநியோகம் வேண்டும். எவ்வளவு வேண்டும்.

இதை தாமதம் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். அது எவ்வளவு வேண்டும்-ஆனால் சிலர் தீவிரப்பாடுபோக அங்கு உடனாக அங்கு எவ்வளவு எண்ணெயை, சரிவர இவ்வுருவத்துக்கு சரிவர எவ்வளவுத் தொகுப்போலச் சேமிக்கக் கூடியதும் ஏதாவது விவரத்திலும் அங்கு தொழில் துட்புரணும் தேவை.

பர்மா-ஷெல்...

பாரத நாட்டின் வாழ்க்கையில்

புதுபட்டிருக்கிறது

BURMA-SHELL IN INDIA'S LIFE AND PART OF IT

உங்கள் புன்னகை பிரகாசிக்க —

—விஸ்டம் உபயோகியுங்கள் செய்யான உருவில் அமைந்துள்ள ஏதானும் தேர்வு

செய்யான உருவில், பிரகாசமான பந்தம், தடுத்தா கவசினுக்கு
செய்யான உருவில், திட்ட ஆரோக்கியத்தையும் அளிக
கிறது. விஸ்டம் தேர்வு உய்களுக்கு உதவியளிக்கிறது. இதன்
விசேஷ அமைப்புகளான ஏதானும் குழுவாகவும், செய்கையான
கவசினுக்கும் பந்தம் கவசினுக்கும் துபயோகமாகவும் உதவியளிக்க
கூடுதலாகும். பந்தங்களுக்கு தேர்வு உய்களுக்கு இக்கட்டான பம்
இதற்குள்ளும் விஸ்டம் தேர்வு பகுத்து உதவியளிக்கிறது.
விஸ்டம் தேர்வுகள், சிறப்பாகவும், செய்கையாகவும் உதவ
கவசினுக்கும் துபயோகமாகவும் உதவியளிக்கிறது. எவ்வாறு
கவசினுக்கும் உதவியளிக்கிறது.

மகப்பேறுபெறும்: தேர்வு, உய்க, மகப்பேறு, உய்க 5 தேர்வுகள்
(இந்தியா) விட்ட, தயார் பெட்டி 8587, பம்பாய் 25 60 மிஸ்டர்.

ரா. வி.

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி)

தீம் அருகே துறை சின்று கொண்டிருப் பதைக் கண்டதும் கட்டேஷன் மாஸ்டர் என்ன சொல்வது என்று ஒன்றும் தென்றமல் மெதுவாகப் போவதைத் தவிர வேல் சின்று, பிறகு கோட்டை மாட்டிக்கொண்டு பித்தான்களைப் போட்ட வண்ணம் அவசரம் அவசரமாக ஆஸ்புருக்கு 'ஸார்' செய்து விட்டு "எஸ், ஸார்!" என்று.

துறை வழுத்தம் கலந்த குரலில், "உம் காரணமாக நான் வண்டியிலிருந்து இறங்கும் படி ஆயிவிட்டது! எத்தனை கோமாக உம் மைக் கூப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். தெரியுமா? ஆனால் நீ வந்தால்தானே?" என்று, கட்டேஷன் மாஸ்டர் கெஞ்சும் குரலில், "ஸார்! ஒரு கிழவன்....." என்று இழுத்தார்.

"நீ கிழவனை வண்டியில் ஏற்றியதை நான் பார்த்துக் கொண்டு தானிருக்கிறேன். அதன் கப்புறம் நீ எங்கே போய் விட்டீர்?"

"ஹப் மெய்யாகுக்கு, ஸார்!"

கட்டேஷன் மாஸ்டர் அப்பொழுதும் தம் கோட்டின் ஒரு பித்தானைப் போட்டுக் கொண்டொ விருத்தார். ஆனால் கோட்டு நோய் நோய்ப் பதமாவது எவ்வளவு நாட்களாக அவர் அதைப் போட்டுக் கொள்ளவில்லையோ, தெரியாது! இதன் மத்தியில் அவருடைய வயிற்றின் சுற்றளவு சற்று அதிகரித்திருந்தது. எப்படியோ இழுத்துப் பிடித்துக் கோட்டின் பித்தான்களைப் போட்டுக் கொண்டு விட்டார். ஆனால் ஒரு கிழவன்

ஆவதற்குள்ளாகப் பட்டுவந்து தெறித்துப் பித்தான் கீழே விழுந்து விட்டது. அதைப் பார்த்த துறைக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. அவர் சிரித்த வண்ணமே, "உம் ஆரீஸ் ரிஜிஸ்தரைப் பார்ப்போம், வாரும்!" என்றார்.

கடைசியில் துறை 'கோட்' எழுத உட்கார்த்தார். பேனாக் கட்டடையைக் கையில் பிடித்ததும், கீப்பிலிருந்து ஒரு குடம் மைக் காகிதத்தில் விழ்த்தது. துறை கீப்பை இப்படியும் அப்படியும் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தார். கீப்பு கன்றுகத் தெய்வீது மொட்டையாக இருந்தது. அதைப் பிடிப்பதற்கு எறிந்து விட்டுக் கன கோபத்துடன், "வேறு ஒரு கீப்புக் கொண்டு வாரும்!" என்று.

கண் மூடிக் கண் திறக்கும் போதுக்குள்ளாக கட்டேஷன் மாஸ்டர் ஒரு டப்பி கைறா கிப்பைத் துறையின் எதிரே கீட்டினார். அதைப் பார்த்த துறை, "இத்தனை கீப்புகளா?" என்று வாயைப் பிளந்து விரித்தார்.

"கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்த்து போய் விட்டன, ஸார்! நான் ஒரு கீப்பைக் குறைத்தது ஆறு மாதங்களாவது வைத்துக் கொள்ளுமேன்" என்று சொல்லி விட்டுத் துறை விசி எறித்த கீப்பைப் போய் எடுத்து வந்து அதை ஒரு காகிதத்தில் அரகாக மடித்து வைத்துக் கொண்டார்.

துறை 'கோட்' எழுதி மூடித்ததும், "கட்டேஷன் மாஸ்டர்!" என்று கூப்பிட்டார்.

"எஸ், ஸார்!"

"உம்மைப் பற்றி கங்கு ஒரு காகிதம் வந்திருக்கிறது. நீ பிரயாணிகளுடன் வின்

ராமு:—எங்கள் அப்பாவுடைய உடை அநியைப் போருள்களில் ஒன்றை நாத்மகாவி நாயகன் பார்க்கப் போகிறோம்.

சோமு:—எங்கள் அன்னாவுடைய நான் நாத்மகாவி பார்க்கிறோம். அது அப்படி ஒன்றும் அநியைமக இல்லை என்று சொன்னான்.

ராமு:—அப்படியானால் உங்கள் அன்னா ஒரு அநியைப் பிறவியை! அவனைப் பார்க்கவேண்டும்!

சண்டை போடுகிறீர்களாமே!" என்று கேட்டார் துரை.

ஒரு சிறிது நேரம் ஒன்றும் வாய் நிறையாமல் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் துரையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு அவர் ஆர அமர யோசித்தவாறு பல்லமான் குரலில், "ஸார்! எம்முடைய இந்த வயிறைப் பற்றி எல்லோரும் கேலி செய்கிறார்கள். 'சின்ன வயிர், சின்ன வயிர்!' என்று சொல்லிப் பகிரலம் செய்கிறார்கள். எதற்காகச் சின்னது என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று நான் அவர்களைக் கேட்பது உண்டு. இதைத் தவிர நான் யாருடனும் வேறு எவ்விதமான சண்டையும் வைத்துக் கொள்வது இல்லைமே!" என்று.

துரை விடப்பட்டார் சென்று நேரம் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைச் சண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். "அது இருக்கட்டும்! இந்தப் பஸ் காரர்களுடன் உமக்கு என்ன தகராறு?" என்று கேட்டார்.

"தகராறு ஒன்றும் இல்லை, ஸார்! அவர்களுடன் எனக்குச் சிசேதெம் நான். நான் அவர்களுடன் சீட்டாவது உண்டு; எதற்கும் ஆடுவது உண்டு. ஆனால் எம் வண்டிக்கு வரும் பிரயாணிகளை ஏமாற்றித் தங்கள் பஸ்ஸுக்கு அழைத்துப் போவார்களேயானால் மட்டும் சண்டை போடுவது உண்டு. இன்று கூட அந்தச் சிறுவனை ஒரு பக்கராவீட மிஞ்சுது நான் மீட்டுக் கொண்டு வந்து எம் ரயில் வண்டியில் ஏற்றினேன்." என்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்.

"ஆமாம். நீ அவர்களுடைய மன்களின் டயரைத் துவாரம் செய்து விடுகிறீராமே!" ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் தன் அகைத்து, "ஆமாம், ஸார்! நம் ஒப்புதான் டயரில் துவாரம் செய்தான். ஆனால் ஏதாவது! அந்த

காலில் அந்தப் பஸ் காரர்கள் ரோம்பக் கட்டிகள் கொடுத்து வந்தார்கள். எம் வண்டியில் ஒரு பிரயாணியைக் கூட உட்கார விடாமல் செய்தார்கள். எல்லாரையும் பஸ்ஸில் நிறித்து அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் நான் நான் அப்படி....." என்று.

"ஆனால் இதெல்லாம் சரியில்லை. நீ இம் மாதிரி செய்கக் கூடாது. இது சட்ட விரோதம் புரிகிறதா!" என்று துரை.

"என், ஸார்! இனிமேல் இந்தக் குற்றம் நேராத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளு கிறேன், ஸார்! இந்தத் தடவை மட்டும்....." என்று குற்ற வானியைப் போன்று கவித்த குரலில் கூறினார் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்.

துரை சென்று நேரம் ஸார் உட்கார்ந்து கெரோட்டுக் குடித்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு நிகொன்ற. "ஆமாம், நீ இந்த ஸ்டேஷனில் எத்தனை நாட்களாக இருக்கிறீர்?" என்று கேட்டார்.

"ஆம்பத்திலிருந்தே, அதாவது இந்த ஸ்டேஷன் இங்கு நிறைக்கப்பட்ட பொழுதி லிருந்தே என் இங்கே இருக்கிறேன். ஸார்! அந்த ஸ்டேஷனில் ஸார், இங்கே பட்டப் பசுவில் கிசன் வட்டமிட்டான். இரவு வேலை களில் ஓடியவன் தங்கள் தனம் நாக்கைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு சுற்றிக் கொண் டிருந்தான். ஓரே அவர்த்தமான காடு என் குல் காடுதான்!" என்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்.

ஒரு சின்னஞ் செது 'உம்' கொட்டி விட்டுத் துரை சென்று நேரம் ஸார் வாய் நிறித்து ஒன் டும் பேசாமல் கெரோட் குடிக்கலானார். பிறகு ஏதோ யோசித்தவாறே, "சரி, நான் இன் னொரு தடவை சீக்கிரமாகவே இந்தப் பக்கம் வருவதா மிஞ்சுகிறேன். அப்பொழுது மின் டும் உம்மைச் சந்திக்கிறேன்.—அது சரி, ஏன் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்! உமக்கு உறுது ஜோமத்தில் சிறைய நிலம்-கீச்ச இருப்ப தாகக் கேள்விப்பட்டேனே! அது உம்மை தானா?" என்று கேட்டார்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இரண்டு கைகளையும் கூப்பிட்டுக் கொண்டு, "ஸார், உங்கள் புண்ணி வத்தில் ஒன்றுக்கும் குறையில்லை. அன் னனை போன்ற அழகான மக்க வீடு அதை ஏக்கரா கீழத்திலே இருக்கிறது. மா, டயா, தென்னை முதலிய மரங்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன!" என்று.

தூதர்க்கு விடை கொடுத்த அனுப்பி விட்டு ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அதையைப் பூட் டிக் கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார். கூப்பிடு தூதத்தில், அதாவது பத்தடியில் தான் அவர் வீடு இருந்தது. காலை எட்டிப் போட்டு வெகு சீக்கிரமாக விட்டை அடைந் தார். வாசலில் நுழைந்ததும் துறையாதது மாக, "ஏ காந்தி! மாந்தி! சாந்தி! எல் லோரும் எங்கே போய்விட்டார்கள்! இன்று பெரிய பண்ணையார் வீட்டில் சாப்பிடச் சொல்லி விடுக்கிறார்கள். போக வேண்டும், தெரியும் அவ்வளவு!" என்று கேட்டார்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மீது வலி வேலே இவ்வளவு பெண்களுக்கும் தாயாகி யிருந்தான். ஆகவே அவன் உடம்பு ஒட்டித் தரும்பாடி யிருந்தது. அதுமட்டும் அல்ல; அடிக்கடி உடம்புக்கு ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டு அவனைப் படுத்த படுக்கையாகவேறு போட்டு வந்தது. அன்றைக்கும் அவனுக்கு வடிகா உடம்பு. போதாக்குறைக்குக் கடைசி மூன்று பெண்களும் வேறு படுத்துக் கொண் டிருந்தார்கள். ஒருத்திக்கு ஐராம்; ஒருத் திக்கு வயிற்றினால்; இன்னொருத்திக்கு மூதுவிலே கட்டி. ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மற்ற பெண்களைத் தாமே குளிப்பாட்டி, தலை தலட்டி, ஆடை அணிவித்து, தலைவாசைப் பின்னிஞர். பிறகு தம்மையும் புறப்படுவதற் குத் தயார் செய்து கொண்டு, "எல்லோரும் கையோடு ஒரு டம்ளர் எடுத்து வரலுங்கள். அங்கே விடைக்கும் பட்சணம் பாயசத்தை எல்லாம் வீட்டுக்கு எடுத்து வந்து சாப் பிதான் சாப்பிடலாம்" என்று.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் கறுப்புச் சைவம் வரிசையாக அணி வகுத்துக் கொண்டு விருத் துக்குப் புறப்பட்டது.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இந்த காலுக்கு வந்து எத்தனையோ காலமாகி விட்டது. ஆகவே, அவரும் அந்தச் சிராமத்தில் ஒருவராகவே கருதப்பட்டு வந்தார். ஊரில் ஏதாவது விசேஷம் என்றால் அவருக்கும் அதைப்படி வராமல் இராது. அதைப்படி வரவேண்டியது தான் தாமதம்; ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் தம் கரும் படைவைத் திரட்டிக் கொண்டு கட்டாயம் விஜயம் செய்து விடுவார். அதோடு மட்டும் அல்ல; கூடத்தில் கல்வ துணி இலை யாகப் பார்த்துத் தம் கரும் படைவை வரிசை யாக, வசதியாக உட்கார வைக்கவும் தவறா திவ். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் பிறர் வீட்டு விருந்துக்கு மட்டும்தான் போகிறார் என்ப திவ். தம் வீட்டில் பிறருக்கும் அவர் விருந்து வைப்பது உண்டு. வருஷத்துக்குக் குறைந்தது இரண்டு தடவைவரவது சிரமத் தார்களுக்குக் கன சம்பிரமாண விருந்து வைத்தே திருவது அவருடைய பழக்கம்.

எப்பொழுதாவது உத்தியோகத்தைப் பற் றிய பேச்சு எழுந்தால் அதைத் திட்டுவார். "இங்கே கட்டில் அல்லவா மாட்டிக்

கொண்டு விழிக்கிறேன்!" என்று சொல்லி ஆதங்கப்படுவார்.

மாய்பழக் காலத்தில் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து மாய்பழத்தைத் தின்று கொண்டே, "இதையும் ஒரு மாய்பழமா? அப்பப்பா! என்ன புனிப்பு! என்ன புனிப்பு! எங்கள் தோட்டத்து மாய்பழத்தைத் தின்று பார்த் தால்தான் மாய்பழம் என்று எதைச் சொல்லு கிருர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடி யும்! எங்கள் தோட்டத்துப் பழம் எத் தனை பெரிசா யிருக்கும். தெரியுமா? ஆனால் என்ன சொல்வது? இந்த உத்தியோகத்தைக் கட்டிக் கொண்டு மரடிக்க வேண்டும் என்று என் தலைப் எழுதியிருக்கிறேன்! இந்த உத்தியோக ஆசா இருக்கிறதே, இது பிடித்தால் இவ்வளவு விடுவதிவ். 'உமக்கு என்ன ஐயா, வேலுக்குக் கவலை?' என்று சிங்கன் கேட்கலாம். நான் என்ன ஐயர் செய்விட்டேன்? இந்த ரெயில் ஸ்தலையும் சத்தத்தையும் கேட்காவிட்டால் எவர்க்கு இரத்தாக்கமே பிடிப்பதிவ்" என்பார்.

அன்று பெரிய பண்டையார் வீட்டுக் கூடத்தில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் வரிசையாகத் தம் பெண்களுடன் உட்கார்ந்திருந்தார். பரிசாக அன்னம் பரிமாறிக் கொண்டிருந் தான். மாந்தி பரிமாறுபவனைத் தடுத்து, "போதும், போதும்!" என்று சொன்னான். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர், "போட்டுக் கொள் ளடி, போட்டுக் கொள்! கட்டிகட இருக் கிறது. இனிமேல்தான் சாப்பிடவே ஆரம் பிக்கப் போகிறேன். அதற்குன்னாகவே, 'வேண்டாம், வேண்டாம்' என்கிறேயே, அசடு!" என்று சொல்லித் தம் கையாலேயே அன்னத்தை அழுத்திப் பிடித்து இலைவீல் ஒரு ஓரமாக வைத்த இன்னும் போடுவதற்கு வசதி செய்தார்.

அடுத்தபடி வரிசை இருக்கும் மூன்று இலைகளைப் பார்த்த பரிசாக, "இந்த இலைகள் வாருக்கு? இந்த இலைகளுக்கு உடைபவர்கள் எங்கே போய் விட்டார்கள்?" என்று கேட்டான்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அவசரம் அவசரமாக, "இந்த இலைகளுக்கானே! கம்மலையதுதான், அம் மற்ற மூன்று பெண்களும் இன்னும் வர விவ்! அவர்களுக்காததால் 'ரிஸிவ்'

செய்து வைத்திருக்கிறேன்! அவற்றிலும் பாரிசுறு" என்று சொன்னார்.

இந்த சமயம் தற்செயலாக ஸ்டேஷன் மாட்டருக்கு அறிவுகமாய் வந்தது! ஒருவர் அங்கே வந்து, "ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்! வந்து விட்டிருக்கிறீர் கம்பெனார்!" என்று.

"மாஸ்டரார்! கம்பெனார்!" — சாதம் பிசைந்து கொண்டிருந்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இது கைகலையும் வளரத் தூக்கித் துயிலிட்டுப் பஸ்களோட்படிய வண்ணம், "என்ன, கெளக் போய்! ஏதாவது விசையும் - கிசையும் உண்டா?" என்று குசலப் பிரசனம் விரைக் கத் தொடங்கி விட்டார்.

"எல்லாம் தங்கன் ஆசிரியரார், தங்கன் தான்! கங்கன் சமாசாரம் எப்படி? இந்த ஸ்டேஷனில் கம்பெனி ஸ்டேஷன் போலித தகவலர் பாடுவோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்! என்ன அது உண்மையானது? இங்கே, கெளக் வின் வந்ததா?"

"வந்தது என்ன, ஸார்! இந்த ஸ்டேஷன் இருந்தால் என்ன, போனால் என்ன? போய் விட்டால் ரொம்ப ரொம்ப வலவாகப் போயிற்று! என் எங்கள் கருக்குத் திரும்பிப் போய்விடுகிறேன்! இந்தத் தொல்லைப் பிடித்த வேலையிலிருந்து தப்பினால் போதும். அப்பப்பா! பிராணன் அல்லவா போலிதது! வேலை போய் விட்டால் கருக்குப் போய் தாயாக, கமலாக 'அக்கடா' என்று இருக்கலாம் அல்லவா! அரண்மனை அத்தனை பேரிலேயே இருக்கும்போழுது எனக்கு என்ன சார், கவலை! மாடுதாப்பி இருக்கிறது: நென்சர் தோப்புடிலிருந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. பிடித்த வேலையிலிருந்து தப்பினால் போதும். அப்பப்பா! பிராணன் அல்லவா போலிதது! வேலை போய் விட்டால் கருக்குப் போய் தாயாக, கமலாக 'அக்கடா' என்று இருக்கலாம் அல்லவா! அரண்மனை அத்தனை பேரிலேயே இருக்கும்போழுது எனக்கு என்ன சார், கவலை! மாடுதாப்பி இருக்கிறது: நென்சர் தோப்பு இருக்கிறது. பஸர் மாஸ்கன் வேறு பத்து நூறு இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கம்பெனி எங்கே? கமலாக உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள் என்று என்னுடையதே? அதுதான் கெளக்வாது. இன்று துரை வந்திருந்தார். என் வேலையாகப் பார்த்து அப்படியே பிரயித்து விதைத்துப் போய் விட்டார். 'உம்மை விட்டால் இந்த ஸ்டேஷன் இருக்குது பல வசல் பார்த்துக் கொள்ள ஸ்டேஷனார். சீர் தாய்லா, இந்த ஸ்டேஷனுக்குச் சீர்! சீர் ஆகிலும் ஆன், அம்மாப்பிண்டை ஆன்!' என்று சொல்லி எங்கே கமலாகப் புழங்கு தன்னி விட்டார்!"

"ஆமாம், உங்களுக்கும் பச்சாரிகளுக்குமே சீர்தா தகவலு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கே!"

"தகவலுதான்! தகவலு வரலாம் எப்படி இருக்கும்! அவர்களுக்குத்தான் என்ன துணைகள் எங்கிரிக்கள்! எங்கள் ஸ்டேஷனுக்குள்ளே நுழைந்து எங்கள் பிராணனை களைப் பிடித்துப் பிடித்து இறுத்துக் கொண்டு போகிறீர்கள். இது அமோகம் இங்கிலா! இதைப் பார்த்துக் கொண்டு கமலாக உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்! இங்கே கம்பெனி எங்கே?"

"கம்பெனி! கம்பெனி! கம்பெனி! எப்போழுது பார்த்தாலும் கம்பெனி கம்பெனி தானா! இந்தக் கம்பெனி இவருக்கு என் எந்தத அன்னிக் கொட்டிக் கொடுத்து விட்டதோ, தெரியவில்லை! 'கம்பெனி, கம்பெனி!' என்று கம்பெனி கம்பெனி சொன்னே இவர் உலிதா விட்டு விடுவார் போலிருக்கிறதே!" என்று பின்னாலிருந்து வாரோ கூறினார்கள்.

அது ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் கால்களில் விழுந்து விட்டது. அவருக்கு ஆத்திரம் பிழிச் சொண்டு வந்தது. "ஆமாம், கம்பெனிதான் எனக்கு உலி, உடம்பொருள், ஆய்என்காப், அதை மறந்தால் எங்களுக்கு சீரான கெளக் குமா? ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை அல்ல! ஆயிரம் தடவை அதன் பேயகாரை கொல்ல வேன். எங்கேத் தடுக்க சீரான?" என்று ஆத்திரம் தீர வரக்கூட வந்தது.

"தொபத்துக் கொள்கிறீர்கள்! சீரான தெரியாமல் கொள்கிறீர்கள்! அது போகட்டும், கமலாக விடுங்கள், சார்!" என்று அந்த மகன் இரண்டாகச் சீர்த்தவா ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைச் சாதுகாப்பிட்டுத் திரும்பினார்.

"உண்மையாகக் கொண்டுக்கொண்டு, ஸார்! கம்பெனி மட்டும் என் ரீது கருகா காட்டாமல் இருக்கிறிருக்கிறாணல் என் குழந்தைகள் அத்தனையும் பரிசீலிதல் வரடி மடிந்து சேத்தே போயிருக்கும்!"

"என்! பரிசீலிதல் சேத்துப் போவானேன்! கொமத்தில் தான் கோட்டை போன்ற கட்டிடம் இருக்கிறது. மா, தெய்கை, பஸர் முதலிய மாஸ்கன் ஏதானமாவ இருக்கின்றன. 'கம்பெனி' இல்லை! 'கம்பெனி' துறையாகப் போய் இருக்கிறிருக்கிறாணல் என் குழந்தைகள் அத்தனையும் பரிசீலிதல் வரடி மடிந்து சேத்தே போயிருக்கும்!"

"என்! பரிசீலிதல் சேத்துப் போவானேன்! கொமத்தில் தான் கோட்டை போன்ற கட்டிடம் இருக்கிறது. மா, தெய்கை, பஸர் முதலிய மாஸ்கன் ஏதானமாவ இருக்கின்றன. தோப்பு, தூவு, கிணம், சீர் சீர்க எல்லாம் வேண்டியது இருக்கிறதே! அப்படி சீருக்கும் போழுது... பின்னாலிருந்து அந்த குய் மறுபடியும் வந்தது.

"மீட்டர்! தகப்பன் சம்பாதித்த சோத்தை வைத்துக் கொண்டு வயிறு கழுவுக அளவுக்கு இங்கே வாரும் கபும்சைகளைப் போய் விடவில்லை. சீரையில் வைத்துக் கொள்ளும். தங்கையே தனக்கு உதவி என்று ஸ்டேஷனாரிடம் கடைப் பிடித்துச் சோத்த ஸ்டேஷனாரிடம் சம்பாதித்துக் கமலாக, கஞ்சியோ சாப்பிடு பவன் ஸார்! புரந்ததா?" என்று கேட்டு விட்டு இங்கிலாந்து இருந்த பாயஸத்தைக் கவலால் வயிற்று ஒரு உறிஞ்சு உறிஞ்சினார். "போய்! பாயஸம் பசே பிணர்! அப்பா, இதை பார்! இங்கே ஒரு கண்டி பாயஸம் போட்டுவிட்டுப் போட்டியோதும், சாதுதும், பாயஸம் வைத்தது? தானே?... என் கைக்குச் சீர்க்கையப் பூன் தான் கட்டிப் போட வேண்டும். இதை பார்! அதற்குள் போய் விட்டார்! இந்த வோட்டாவிலும் சோத்து கம்பெனாட்டு விட்டுப் போய்!" என்றெல்லாம்

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அவர்களுடன் கூடவே எழுந்தார். கைகளில்விட்டு வந்து பராமுடம்பன்களைப் போன்களின் கையில் கொடுத்தார். பிறகு வராத தம் பெண்களுக்காக 'ஸ்காட்' சேர்த்திருந்த மூன்று இலைகளையும் தம் போய் துண்டை வீசித்துப் போட்டு எடுத்துக் கன கச்சிதமாக மூட்டை கட்டிக் கொண்டார். மூட்டைபைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு பெண்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, மெதுவாக மரணநாய் போல ஆடி அளந்த படி ஸ்டேஷனை சேர்ந்தே புறப்பட்டார்.

ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் தேரீர் கடைக்குப் பக்கமாகப் பாஸ் நின்று கொண்டிருந்தது. அங்குப் பார்த்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் தொலைவினிருந்தே, "மூத்து! சதுரங்கம் காய்களை எடுத்துவா. இதோ நான் வந்துவிட்டேன்!" என்று கத்தினார்.

தனையும் மால் வேளையில் தேரீர் கடைவாசலில் சதுரங்க ஆட்டம் நடப்பது கவனிக்கம். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அந்தப் பாஸ் காசர்களுடன் சேர்ந்தே விளையாடுவது வழக்கம். ஆட்டத்தின் போழுது அவர்களுக்குள் சண்டை சச்சரவு ஏதையும் உடம்பறியில்லை. இடைவீகடையே சிறிதும் பேச்சும் கேள்வியும் கூத்துமாக ஏக அமர்க்களப்படுகிற அந்தச் சூழ்நிலையே உலக வெளிநிருக்கும்.

அன்று சதுரங்கம் விளையாடும் போழுது டுகரைவர் மூத்து கேள்வாக, "ஏன் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் ஐயா! பிரயாணிகளுக்காக சீக்கர் எங்களையும் ஏதற்காகச் சண்டை போடுகிறீர்கள்? பிரயாணிகள் குறைந்து வது கிறார்கள் என்பதற்காகக் கம்பெனிக் காரர்கள் உங்களை சம்பந்தத்தில் ஏதாவது பிடித்து விடுகிறார்களா, ஏன்?" என்று பேச்சுவாக்கில் கேட்டு வைத்தான்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர், "அப்படிச் சொல்வாதே! கம்பெனிதானே எனக்குச் சேரறு போடுகிறது! உண்ட விட்டுக்கு இரண்டு நினைக்கவாமா? கம்பெனிக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் வகையில் நான் நடந்து கொள்ளவே மாட்டேன். நான் அப்படி ஒன்றும் கன்றி கெட்டவன் இல்லை ...." என்றார்.

ஆட்டத்தில் தனக்கு வெற்றி கிடைத்து விடும் என்று எண்ணினான் மூத்து. ஆகவே, ஒரு காணாடி தூக்கிக் கட்டத்தில் வைத்துப் போகிற மார்பிறிய வண்ணம், "இதோ பார்த்தீர்கள், கட்டி விட்டேன்! பிரயாணிகள் எங்கேயு கெட்டுப் போனும் நமக்கு என்ன? ஆட்டத்தைக் கவலியுங்கள்!" எனினும்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அவனுடைய ஆட்டத்தைக் கவனித்துவிட்டுச் சித்தவாரே, "தொற்றுப் போய் விட்டேன். அப்பா! தொற்றுப் போய்விட்டேன்!" என்று, பிறகு வயிறு புடைக்க விடுத்துச் சாப்பாடு சாப்பட்டு விட்டு வந்த கணப்பில் அங்கேயே தம் கட்டையை நீட்டி விட்டார். பிறகு தம் வயிற்றைக் கைகளால் தடவி விட்டுக்

கொண்டே, "வயிற்றை என்னவோ 'கடபுட' வென்றதே!" என்றார்.

அதற்குப் பின் பதிலிடுத்து நாட்கள் ஓடி விட்டன. ஒரு நாள் துறையின் தனி 'ஸ்காட்' ஸ்டேஷனில் வந்து நின்றது. துறா இருக்க வதும் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அவருக்கு ஒரு பெரிய சவாராக அடித்தார். அன்று அவர் வெற்றி உடதுடன் இங்கு வந்தாடடை கால் சட்டை, தொப்பி முதலியவை மெல்லாம் 'மக்'காக அணிந்து கொண்டு தயாராக இருந்தார். துறா வரப்போகும் சேய்தி அவருக்கு முன்னதாகவே மிடைத்திருந்தது.

துறா அறையில் வந்து சாந்தாலியில் உட்கார்ந்தவர் சேரேட்டை எடுத்துப் பற்றி வைத்துக் கொண்டு விதம் விதமாகப் புதை விட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அவருக்கு எதிரே கைவைக் கட்டிக்கொண்டு நின்றார். இம்மாதிரி எவ்வளவு நேரம் போயிற்றோ, தெரியாது.

கடைவியில் துறா சேரேட்டை ஒரு 'தம்' இழுத்து விட்டுத் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்!" வலிந்தார்.

"எஸ், ஸார்!"

"உங்களிடம் ஒரு சாரசாரம்.....சொல்ல வருத்தமாகத்தா விருக்கிறது. இருந்தாலும் எப்படியும் அதைச் சொல்லித்தானே ஆக வேண்டும்?" என்று பூர்வ பிடிக்கையுடன் ஆரம்பித்தார் துறா.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மூச்சுக்கூட விடாமற்தவறு துறையின் முகத்தைப் பார்த்த வரது நின்று கொண்டிருந்தார்.

"இந்த ஸ்டேஷனையும், இது போன்ற இன்னும் எத்தனையோ ஸ்டேஷன்களையும் வைத்துக் கொண்டு கம்பெனி நானுக்கு நான் உட்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்ற விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியாததில்லை. ஆகவே, இது போன்ற எல்லா ஸ்டேஷன்களையும் ஏமா விடுவது என்று கம்பெனி முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இவற்றுக்குப் பதிலாக இவை 'வண்டி' நீற்கும் இடங்களாக மாறிவிடும். இந்த ஸ்டேஷனில் வக்கன் (கை காட்டி, மரம்) முதலியவை இருக்காது. ஸ்டேஷன் 'ஸ்டாப்' எனும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இறங்குபவர்கள் ஏறாபவர்களுக்காக வண்டி மட்டும் நிற்கும். டிக்கட் பரிசோதகர்களைப் பிரயாணிகளுக்கு டிக்கட் கொடுப்பார்கள். அவர்களை இருக்கும் பிரயாணிகளிடமிருந்து டிக்கெட்டையும் வாங்கிக் கொள்வார்கள்."

"ஸார்! நான்... என்னை..." என்று ஆரம்பித்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் என்ன சொல்வது என்று ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தார்.

துறா மிகவும் சாத்தாரான குரலில், "இந்த ஸ்டேஷனில் உள்ள ஊழியர்கள் அனைவரையும் குறைத்து விடுவது என்று கம்பெனி நிர்மாணித்திருக்கிறது!" என்றார்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் அகல விரிந்த கண்ணடல் அதிகாரினையே பார்த்தவாறு நின்றார்.

அதிகாரி மறுபடியும் அனைவரையே குரலில், "ஆகவே, நீதான் வாக்குக் காடு, கழுனி.

விடு வாசல், வாயல்-என்ன வெல்லாமோ இருப்பதாகச் சொன்னீர்களே! உம்முடைய பிராமிடண்டு பண்டு, போனஸ் முதலிய வற்றை வாங்கிக் கொண்டு ஊருக்குப்போய்ச் சுகமாக இருமே! வரும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி ஆரம்பிக்க வாட் இவ்வா விட்டால் ஏதாவது வியாபாரம் தொடங்கினால் போதும் சுகமாகப் போகும். வரும்படிக்கு வரும்படியும் ஆகுமே!" என்று.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் சிறிது நேரம் பேசாமல் இருந்தார். பிறகு கையைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு அழாத தோஷமாக, "ஸார்! அதெல்லாம் பொய், ஸார்!" என்று.

தூதர் ஆச்சரியத்துடன், "எதெல்லாம் பொய்?" என்று கேட்டார்.

"எனக்கு விடு வாசல், சொத்துச் சந்தர்திரம் ஒன்றுமே விடையாது. ஏதோ என்ன வெல்லாமோ இருப்பதாக வெறுமனே சொல்லி வைத்தேன். அவ்வளவுதான்!"

"ஈ! என்ன சொல்வீர்? அன்று நான் உம்மைத் தெளிவாகக் கேட்டேன் அவ்வளவு! உமக்கு வேலை போய் விட்டாலும் சொத்துச் சந்தர்திரம் இருப்பதனால் கவலை இல்லை என்றல்லவா உம்மை ஆள் குறைப்பு ஜாப்தா வில் சேர்த்து வைத்தேன்!" என்று தூதர்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் கண்களிலிருந்து ஈ! 'போல போல' வென்று மேழ விழுந்தது.

அதைப் பார்த்த தூதர் சோகமான குரலில், "இனிமேல் என்னும் என்ன செய்ய முடியும்?" என்று. பிறகு சிறிது நேரம் ஏதோ யோசித்து விட்டு, "ஈ, அப்படியானால் ஒரு காரியம் செய்யும். ஏதாவது ஒரு வியாபாரம் ஆரம்பியும். நான் பிராமிடண்டு பண்டு, போனஸ் இவற்றைத் தவிர இன்னும் ஒரு ஐந்தாறு ரூபாய் தருமாறு சிபாரிசு செய்கிறேன். என்ன, உமக்குச் சம்மதந்தானே? உமக்கு என்ன தொழில் செய்தால் நலம் என்றுதோன்றுகிறது?" என்று கேட்டார்.

சிறிது நேரம் ஏதோ நோசனை செய்து விட்டு ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, "ஸார்! இங்கே ஈரிடிப்போ ஒன்றுகூட இல்லை. அதனால்..." என்று.

"ஆல் எரட்! ஈ! இங்கே ஒரு ஈரிடிப்போ ஆரம்பித்து விடும். இரயில்வே கார்ப்பரேஷன் குன்றையே வாடகை கொடுக்காமல் காக்கு இடம் தரவும் ஏற்பாடு செய்கிறேன்!" என்று தூதர்.

"ஸார்! இங்கே குவார்ட்டர்?"

"ஓ! இதிலும் ஈ! இருக்கலாம். இது காலியாகத்தானே கிடக்கப் போகிறது?"

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மறுபடியும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, "ஸார்! பிரயாணிகள் டிக்கட் பரிசீலாதகரிடமே டிக்கட் வாங்கிக் கொள்ளட்டும்; ஆனால் இதற்குப் பங்கரிடம், தரங்கள் தயவு செய்து சந்தரவு செய்தால் நானே டிக்கட்டை வாங்கி வைக்கிறேன்!" என்று.

"அது எப்படி முடியும்? இந்த வேலைக் கொண்டு தனியாக ஒரு ஆசாமியை நியமிக்க முடியாதே!"

"ஸார், இதற்காக எனக்குச் சம்பளம் வேண்டாம்!"

தூதர் ஆச்சரியத்துடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"ஸார்! கம்பெனி இவ்வாறு வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டது என்று ஜனங்கள் சொல்லு வார்கள். அதற்காகத்தான்..." இதைத் கூறும்பொழுது ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் கண்களில் நீர் துளித்து நீன்றது.

தூதர் ஒரு நீண்ட மூச்சு விட்டு, "ஆனால் இது ஒரு 'பிரைவேட் அரேன்ஜ் மென்ட்' தான், புரிந்ததா?" என்று.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டரின் மூகம் இதைக் கேட்டதும் மலர்ந்தது. அவர் கையைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு, "ஸார்! கொஞ்சம் காப்பி சாப்பிடுங்கள். என் மனைவி போடும் காப்பி 'ஏ ஒன்' என இருக்கும். சாப்பிட்டுப் பாகங்கள்! அப்புறம் சொல்லுவீர்கள்!" என்று சொல்லி ஒரு டம்னர் காப்பியை தூதர்க்கெதிரே மேஜையின்மீது வைத்தார்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இப்பொழுது கரி வியாபாரம் செய்கிறார். வேலையைப் பற்றிக் கேட்டால், "வேலையாம், வேலை! வேலை என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது? வேலையும் ஆயிற்று; வேலையும் ஆயிற்று! எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். இப்பொழுது கூட என்னைக் கேட்டார்கள், பஞ்சாபிலே ஒரு புது வயல் திறந்திருக்கிறோம். அங்கே போகிறவா என்று! பஞ்சாப் போலத்தற்கு எனக்கு என்ன பைத்தியமா பிடித்திருக்கிறது! இந்தக் கரி வியாபாரம் அதை விட எவ்வளவோ நேலாயிற்றே! பிறரிடம் கை கட்டிச் சேவகம் செய்யாமல், சந்தர்திரமாக இருக்கிறதை விட்டு விட்டு யாசாவது அடிமை யாவானோ?" என்கிறார்.

ஆனால் சரில் வந்து விட்டால் அதை பழைய பிரைட் பார்த்துக்கு டிடிப்போய்த் தலையை அசைத்து அசைத்து, ஒவ்வொரு பிரயாணியிடமும், "டிக்கட், டிக்கட்! டிக்கட்டைக் கொடுத்து விட்டுப் போங்கள், ஸார்!" என்கிறார்.

யாசாவது முன்பின் அறிமுகமானவர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தால், சிரித்துக் கொண்டே, "என் இந்த அறிஷ்டத்தைப் பார்த்தீர்களோ? வேலையை விட்டு விட்டாலும் ஈ தான் இந்த ஸ்டேஷனைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கம்பெனிக்காரர்கள் எந்தலையில் இந்த வேலையைக் கட்டிவிட்டார்கள்!" என்கிறார். யாசாவது பிரயாணி தூரத்தில் தண்டவாளத்தைத் தாண்டிப் போவதைப் பார்த்து விட்டால், "ஸார்! அந்தப் பக்கமாக எங்கே போகிறீர்கள்? இப்படி டிக்கெட்டைக் கொடுத்து விட்டுப் போங்கள், ஸார்!" என்று கூறுகிறார்.

[ஈ! தாரகைப் பானாஜியில் வம்பாடிக் கொடு.]

விவேகமுள்ள தாய் அறிவாள்
குழந்தைகளுக்கு இயற்கை உணவே சிறந்தது
என்று!

இயற்கை உணவுதான் குழந்தையின் வளக்கொரு அம்சமாகும். எனவே தாய்ப்பால் பற்றாது போன அளவில் குறைந்த ஒவல்டின் தீவரத்தக்கள அளிக்கிறது அதன் சிறந்த குணங்கள் கிடைக்க போவதற்கும், தாய்க்கு பாலும் சத்தியம் அளிப்பதால் கிடைக்கும் இன்றியமையாதது. அதில் போவதற்கு அளிக்கும் சத்தியமான பாலின் சுவைப்பால், பழுத்த பால் மாகும், சேக்கோ இயற்கை பால் பாடட்டும் பி. க. டி. விடையிலும் சேர்க்கின்றனர். ஒவல்டின் இருக்கும் போதுகளை மத்திய விடையின் சத்தக்கள இன்றியமையாதவை. ஒவல்டின் பால் போல சிறந்தது எதுவும் கிடைக்காது.

பாக்கிஷனும் சர்க்கரையும் அதை போலிக் சேக்கிள் தான். போலிக் சத்தக்கள

விநியோகத்தின் ; ரொடாயன் டி ரோட் கம்பெனி (இந்தியா) லிட்.

ஒ வ ல் டி ன்

பாலுட்கும் தாய்மார்க்கு

OV. 383

நரிக் கொம்பு

கொமதி சுப்ரமணியம்

"நான் கொமதி... கொதியோம்... அம்மணி னா!" - தேரு பூசியில் கேட்கத் தொடங்கிய குறத்தியின் குரல் கேடும் செல்லச் செல்ல சென்று வந்து கொண்டிருந்தது. பச்சைப்போல பவனமடைய் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு கும்பலாக வரும் அவர்கள் கொம்புமையக் கண்டு விட்டோமே! அக் தெருவினுள்ள பெண்களுக்கு உபாசகம் உண்டாகிவிடும்.

வெள்ளையும் சிவப்புமாய்க் வர்ணப் பாசிகளை வாரிச் சொரித்து கொண்டிருக்கும் அழகைக் காண்போ அல்லது இரும்பு வண்ணம்போல் வெள்ளிக் காப்புக்களை அவர்கள் ஆபரணமாக மாட்டிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு சமர்ப்பதற்காகவோ அல்ல.

மேல் காடுகளிலிருந்து அவர்கள் கொண்டு வரும் மருத்து ஸ்தலிகைச் சாமான்களை வாய்நு வற்றும் போல் தெரியாத பொருள்களை வேடிக்கை பார்ப்பதிதிரே! ஆனால் மிகுந்த வர்க்களம் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு வேடிக்கை பார்ப்பார்கள்.

"கோரோசனை, கஸ்தூரி, சரிக் கொம்பு, பாசி, பவனம் வாங்கலியோ அம்மணி!" என்று அவர்கள் கொச்சைத் தமிழில் விவாபாரம் செய்யும் அழகே விசித்திரமானதுதான். குறத்தியை அழைத்துவிட்டு எதுவுமே வாங்காமல் திரும்பி அனுப்பிவிட்டால் அப் பொறுது அவளுக்கு எதுகிற கோபத்தை பார்க்கவேண்டுமோ! எடுத்துப் புரிகாத பாவையின் வாதெதோ இட்டிக் கொண்டு மொல்லு மொல்லென்று சண்டைக்கு வந்துவிடுவாள்.

இந்த வாடிக்காகவே குறத்தி நிற்குமிடத் தன் கூட நெருங்கி சிறகப் பாய்ந்தவளாய் தூசத்தில் ஓதுங்கி விற்றபடிதோ வேடிக்கை பார்ப்பது சாரதாவின் வழக்கம்.

அன்றற்கு அமரூதாடா! சிப்தையோ! தேடி வந்துவிட்டான் குறத்தி.

"கோரோசனை கஸ்தூரி அம்மணி!" - கட்டைத் தொண்டையில் அவள் அறைந்த குரல் சாரதாவை வாசலுக்கு இழந்தது.

"கஸ்தூரிக்கும் கோரோசனைக்கும் இப் பொழுது செயலில்லை" என்று கூறிக் குறும் பாகச் சித்தான் சாரதா.

"அதுவென்றுட்டிப் போவது, வேறே ஊசி பாசி எதுனுச்சியும் வாங்கிக்கோ, அம்மணி! பரிவயித்தைச் சுத்துது, சிறுகிறுன்று வருது, அம்மணி. ஒரு வாய் கொடு போடு, உனக்கு வெள்ளா பாசி....."

"எனக்குப் பாசியும் வேண்டாம், பவன ஸம் வேண்டாம்" என்று சொல்லி உள்சேர போனவள் நகயில் பிடிசாதமும் கொச்சம் வெஞ்சனமும் கொண்டு வந்து குறத்தியிடம் சீட்டினாள்.

உள்ளியோடு கைகா சீட்டி, வாங்கிப் குறத்தி இரண்டு கவளமாக வாயில் போட்டுக் கொண்டு திண்ணையிலேயே உட்காந்தான்.

"சீக்கெட்ட கொறதாப் போட்டா! சிப்தையதோ! போ, இன்னும் என் உட்காந்துருள்! அவர் வரும் போராடி விட்டது, எழுந்திருந்து போ!" என்று வழிாணுப்பினாள் சாரதா.

"அம்மணி உட்டெ கொறு வாங்கி திண்ணப் பிட்டு பதில் கொடுக்காமல் போக ஈனொலிவா கஸ்ரிகெட்ட ஸூதிரா?" என்று பெருமையுடன் கூறியவள் தன் தோளில் தொங்கிய மயக்குப் கைகா விட்டுத் தன் போக்கி வுக்களைத் துழாவி எடுத்தாள்.

நிறிய சிப்பிக்கூடு போலிருந்த பர்ப்பு ள்ளதை எடுத்து அவிருத்து ழுந் வந்துவய எடுத்தாள் சுற்றிநுமொரு மனை நோக்கு விட்டுப் பெரிய சகியைத் தெரிவிக்கிறவள் போல் சாரதாவை நோக்கினாள்.

"இதோ பா! அம்மணி, இது ஒரு வசிகக் கொம்பு. இந்தக் கொம்பு யார் நகவசாரிநுக் நிறதோ, அவள் புறவுள் அவள் சொல் கேட்டு அவள் கைக்குள் அடங்கி இருப்பாள், என்ன அம்மணி சிரிக்கிறே? நான் சொல் வழில் உனக்கு நம்பிக்கை யில்லையா? வெண்டு மாணாச் சீயே பாரேன், அடுத்த தடவை நான் வரும்போது சொல்லுவாய், அதன் பெருமையை!" என்று பேச்சோடு போச்சாகச் சிறிதாக இருந்த ஏதோ ஒரு கொம்பை அவள் கைக்குள் திணித்தாள்.

"மஞ்சள் துணி ள்ளதை எடுத்து அதில் இந்தக் கொம்பு, எல்ல பவனம் ள்ன்று, வெள்ளிக் காக இரண்டன்றும் சேர்த்து முடித்து உன் புறவுள் கண்ணில் படாமல் வைத்திரு. அப்பொழுது பாரேன், உன் புறவுள் உன்னிடம் அன்பாய் இருப்பதை!" என்றாள்.

"சீ சொல்வது சரி, ஆனால் என்னிடம் பவனமில்லையே!"

"இதோ என்னிடம் இருக்கிறது, விசை அதிகமில்லை. ஒரே ஒரு குபாய்தான், கொம்புக்கு அம்மணி சீட்டெ நான் காக வாங்கப்

போகிறதில்லை. செல்வக் கையாலே சோறு போட்டதை அறக்குள்ளே மறந்துவிடுவது? பவனத்துக்கு யட்டும்....."

சாரதா எதுவுமே பதில் பேசாமல் உன்னை சேன்று முழு ருபாயைத் தாக்கி அவனிடம் கொடுத்ததும் குறத்தி புறப்பட்டு விட்டாள். இனிமும் சிந்தை பைத்தியமா என்ன !

★

சாரதாவின் குடும்பம் சண்டைக்கார குடும்பம் இல்லை என்றுதான் அத்தனை அக்கிரோசியும் சிதைந்ததென்று சொல்ல முடியாது. வாங்கும் சம்பளத்தில் தன் செலவுக் கொன்று பத்து இருபதை எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியை அப்படியே மனைவியின் கையில் கொடுத்து விட்டு, அதோடு தன் கடமை முடித்து விட்டதாக சிந்தை விடுவான் சாமாயிர்தம். ஒவ்வொரு குடும்பத்தைப்போய் மனைவிகளே அவனுள் புடகவ துணி மனிக் கள் வாங்கி வருவதோ, தேப்பு சீப்பன் புடிபம் வாங்கி வருவதோ இடையாது.

சில சமயம் அவனது ஆயில் அன்பர்கள் தமது விடுகலனுக்கு இது மாதிரியான சாமான்கள் வாங்கிச் செல்லும்போது சாமாமிதமும் கூடவே வந்திருக்கிறார்கள்.

"என் சாமாமிதம், சீவும் வீட்டுக்குத் தானே போகிறது? கொஞ்சம் புடிபம் வாங்கிக்கொண்டு போயேன்.....மன்களை நல்ல மனம் சிதைந்ததாக இருக்கிறதே!" என்பார்கள் அன்பர்கள்.

"அதெல்லாம் நிறாம் டிபார்ட்மெண்ட். மான் அந்த விவகாரத்திற்கே போவதில்லை. வாடிக்கைப் பூக்காய் இருக்கும்போது வாங்கு எதற்கு இந்தத் தொல்லைமேல்வாய்?" என்று அமட்டியவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுவான்.

வாடிக்கைக்காரனிடம் இரண்டாறு விக் கெட்டா நவனாறு விக் வாங்கி வைத்துக்கொண்டாலும் சாமாயிர்தம் ஆகாசமோடு வாங்கிக் கொடுக்கும் அதை மூலம் மன்களைக்கு எடாக முடியுமா? இதுதான் சாரதாவின் வாழ்க்கையின் பெரும் குறை.

மற்றொரு அவனிடம் கொடுத்த பணத்தைப்பற்றியோ வீட்டின் செலவைப் பற்றியோ எதுவுமே கேட்கமாட்டான். அவனாக இந்த மாதிரி மீதிப் பணம் இந்தனை என்று சொன்னாலும் கூடச் சரியாகக் காதில் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டான்.

துணி மணி விஷயத்திலோ அவனுக்கு வேண்டியதை அவன் கொடுக்கும் பணத்தில் பக்கத்து வீட்டுப் பெண்கள் மூலமாகவோ அல்லது அவனாகவோ போய் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அவனைத் தன்னுடன் வாச்சொய் விடும்பி விரும்பி விரும்பி அழைத்தாலும் வரமாட்டான். "உனக்கு வேண்டியதை யோக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே? இதற்கு நான் எதற்கு? அதெல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் தெரியவும் தெரியாது; ஒழிவும் கிடையாது" என்று

சொல்லிவிட்டு சிந்த இடத்தில் நிற்காமல் தன் போக்கில் போய்விடுவான்.

கடைக்கு வரும் மற்ற தம்பதிகளைப் போல் கணவனும் தன்னுடன் வந்து தனக்கு வேண்டியதை எடுத்துக் கொடுப்பதில்லை என்ற குறைவைத் தவிர அவன் எது எடுத்து வந்தாலும் அவன் அதைப் பற்றி ஒன்றுமே குறைகூற முன் வர மாட்டான். அதிகமாக பணச் செலவில் எடுத்து வந்துவிட்டால் அதற்காகக் கோபித்துக் கொள்ளுவதும் இல்லை. இப்படிக்கூட இருப்பாரா என்று ஓரோரு சமயம் அவன் அதிசயித்ததுண்டு.

தான் எடுத்து வந்த புடவைவைக் கணவனிடம் காண்பித்து அவன், "என்று யிடுக் கிறதா?" என்று கேட்டால், அவன் மனம் குளிரும்படியாக அவன் ஒரு வாசித்தை சொல்லவேண்டுமே! அதுவும் கிடையாது. "உன் செலவுகள் என்னுயில்லை" என்று சொன்னுக்கூட அவன் உச்சி குளிர்ந்து விடும். கணவன் இத்தனைவரவது தன் விஷயத்தில் அக்கறை காண்பித்தாரா என்பதே இன்பம் இருக்கும்.

"புடவை எடுத்து வந்திருக்கிறாரா? சரி உன் மனதிற்குப் பிடித்தால் சரிதான்! நான் எதற்காகப் பார்க்க வேண்டும்? எனக்கென்ன தெரியப்போகிறது?" என்று அவன் எடுத்து வந்ததை பார்க்கக்கூட நிரியப்படாததைப் போல் அவன் பேசும்போது அவன் உள்ளமே ஓடித்துவிடும்.

இப்படியேதான் ஒவ்வொரு சிறு சிறு விஷயத்திலும் அவன் நடந்து வந்தான். அவன் கைமாவைப் பற்றியோ அவன் அழகு செய்து கொள்வதைப் பற்றியோ எதுவுமே பேசியதில்லை. கணுவில்லை என்றவது சொல்ல மாட்டாரா என்று எஞ்ஞவான், அவன் வகைக்கும் விசேஷமாகச் செய்திருந்தாலும் ஒன்றுதான்; மோசனாக செய்திருந்தாலும் ஒன்றுதான்! ஒன்றுமே வித்தியாசம் பாராட்டாதவனாய் தன் ஆயில் ஒன்றே குறியாகப் போய்விடுவான். இந்த மூன்று வருஷத்தில்

சினிமா டிராமா என்று எந்த இடத்திற்கும் அமைத்துச் சென்றதேயில்லை. எங்கு வேண்டுமானாலும் பக்கத்து வீட்டுப் பெண்கள் கோஷ்டியோடு போக வேண்டியதுதான். வயதான இழை கட்டைகள் தான் அவளுக்குத் துணையாக வகுவார்கள். அவளை யோத்த வர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் கணவர் களினாடு ஜோடியாய்ச் செல்வார்கள். உலகத்தில் இளம் தம்பதிகள் எப்படி எப்படியோ இருக்க இவர் ஈட்டும் இப்படி விசித்திரப் பிரதிருதியாக இருக்கிறாரே என்று எண்ணிச் சாரதா ஏங்குவாள். ஓரோரு சமயம் தன் குறையை ஜாடைமாடையாகக் கணவனுக்குத் தெரியும்படியாகவும் சொல்லிப் பாப்பாள். அவனு அதற்கெல்லாம் அமைந்து கொடுக்கிறவன்?

"எல்லாக் குடும்பத்தையும்கூட உங்கள் கட்டு திட்டத்திற்குள் அடக்காமல் உனக்குப் புரண சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறேனே!" என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வான்.

"உங்கள் சுதந்திரம் யாருக்கு வேண்டும்?" என்று சாரதாவின் உதடுகள் கேட்கத் துடிக்கும். அவன் அங்கு சிங்குல்லல்லவா அவன் கேட்பதற்கு? அதற்குள் அவய்தான் ஆயிரைப் பார்க்கப் புறப்பட்டிருப்பானே?

★

விசியில் குறத்தி கொடுத்த கொம்பும் பலனாக மிஞ்ஞது. மணியோ பன்னிரண்டு அடித்து விட்டது. கணவன் வரும் நேரமாகி விட்டது. இன்னும் சாப்பாடு ரெடி பண்ணாமல் அதை குறையிலிருந்தது. இரவியில் கணவன் வந்தால்...படு ஆத்திரம் சண்டையில் முடியும். கையிலிருப்பதைக் கண்ட இடத்தில் கைத்துக் கணவன் கண்ணில் பட்டு விடக்கூடாதே என்பதற்காக வேலியோடு வேலியாகப் பெட்டியைத் திறந்து டப்பாவுக்குள் டப்பாவாக பத்திரப் படுத்தினான்.

கண்பர்:—புது விவாசாயம் எப்படி நடக்கிறது?

புற்றவன்:—மிகவும் தனக்கு நடக்கிறது!

கண்பர்:—எப்படி?

புற்றவன்:—காரணம் புதுகை விநிதிகள்; மாணியின் அவை நிரும்ப என்விட்டம் திருப்பி வந்து விடுவதான. மறுதான் மீண்டும் அவைகளைக் கொண்டு போய் விற்று விட்டு வருகிறேன்!

சொல்லி வைத்தாற்போல் அதே சமயம் அவனும், "என்ன இன்னும் சமையல் ஆகவில்லையா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே விட்டினான் துறைந்தான்.

"இங்கு...ஆலிவிட்டது" என்று கூறியவன் தன் ரகசியம் எங்கே வெளிப்பட்டு விடுகிறதோ என்றே பீதியுடன் பட படப்பாகப் பெட்டியை மூடினான்.

"அழகுதான், போ! சமையல் அதை குறையிலிருக்கிறது. வீடும் வாசலும் அப்படி அப்படியே பரப்பிக் கிடக்கிறது. ரீயானும் பெட்டியைத் திறப்பதுவும் மூடுவதுமாக..... ஏன் ஏதாவது ரகசியப் பணம் சேர்க்கிறோமா?" அவன் கேள்வியில் கொஞ்சம் குடு தொலித்தது.

அவனுக்குத் தெரியும், கணவனுக்குத் தெரியாமல் பணம் சேர்க்கும் பெண்களை நஞ்சாக வெறுப்பவன் சாமரமீதம் என்பது. இதை விவாகமான புதிதிலேயே கண்டிப்புடன் அவனுக்குத் தெரிவித்திருந்தான். "இதோ பார், சாரதா! உனக்குச் செலவுக்கு வேண்டிய பணத்தை என்விட்டம் கேள். ஒன்றிற்கு இரண்டாகத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் தனியாகப் பணம் பதுக்கும் வழக்கத்தை மட்டும் கைத்துக் கொள்ளாதே! அது என் மனநிற்குப் பிடிக்காத விஷயம்" என்று கூறி யிருந்தான். அவனுக்கு எது பிடிக்காதோ, அதே கொள்கை யுடையவன் தான் அவளும். ஆகவே, அவன் விருப்பத்திற்கு விஜாத்தமாக என்றமே நடந்ததில்லை. இன்று அவன் நடந்துகொண்ட விதம் அவன் மனதில் சந்தேகத்தைக் கிளப்பிவிட்டது.

நடந்ததைச் சொல்லிக் கணவனது சந்தேகத்தை சிவர்த்தித்துவிடலாமா என்று துடித்தது அவனது மனம். குறத்தியின் கண்டிப்பு அப்படிச் செவ்வாதே என்று தடுத்தது. ஒரு வகையாகத் தய்கிச் சமாளித்துக் கொண்டு பரபரப்பாக வேலையைக் கவனிக்கத் தொடங்கினான்.

அவன் எவ்வளவோ சமாதானம் சொல்லியும் அவன் மனதில் விழந்த சந்தேகம் விழந்ததுதான். தீர ஆராயாமல் ஒன்றும் பேசக் கூடாதென்று ஒன்றும் அறிவாதவன்போல் வழக்கம்போலச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

இடைவே ஒரு வரையிலுக்கும், பெட்டியைத் தனியைவிட சேதித்துப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமலே கடந்தது. அன்று நூலிற்றுக் கிழமை. 'மாடினி ஷோ'வுக்குப் பெண்கள் புறப்பட்டனர். சாரதாவும் கணவனிடம் சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட்டாள்.

கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நல்லவிட மன மிழாதவனாக அன்று வெளியே சென்றும் அதுவங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு சாரதாவின் பெட்டியைச் சீராதனையிட நுழைட்டான். அது அவன் மனநிற்கு ஒவ்வாத விஷயம் தானென்றாலும், அவன் மனதில் முனைத்திருந்த சந்தேகம் அவனை அச்செயலில்

சென்னை இந்து நியாஸாஜிக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம். அங்கிய கோஷ்டி ஒன்று சென்ற மாநம் மாநாடு - சென்னை நுதலிய இடங்களில் உற்றுப் பிரவானம் செய்துவிட்டுத் திரும்பினது. கோஷ்டி கோஷ்டியினரை மாநாடு தவிர்ப்பதற்காக சூதாசிரம ஸ்தல்கள், மாநாடு தவிர மக்களின் சரங்க வரவேற்பும் பிரவலதாரம் மாணவர்கள் அமைதி யாக நின்று வேண்டதையும் படத்தின் காண்க.

இரக்கினது பெட்டியிலிருந்த சாமான்களை ஸ்தம்பவாங்குக எடுத்துக் கீழ வைத்தான். குறிப்பாக அன்று அவன் வரும்போது அவன் தன் கையில் வைத்திருந்த டப்பாவைக் கண்டு கொடுத்து எடுத்துப் விட்டான். அதைத் தொறப்போடு அவன் இறுதயம் படபட வென்று ஈடித்துக் கொண்டது. அவன் மட்டும் தான் கிணத்ததைப் போலப் பணம் செர்க்கும் மாற்றியில் இறப்பிலிருந்தான். இவ்விடமும் அவனுடைய பெறுப்புக்குப் பரத்திரமாக வேண்டுவவன் தான்.

ஒரு கணம் பரிக்காமியை வைத்துவிடு வோனா என்றுகூட, கிணத்தான். சீ! இதென்ன கொளர்த்தனம் போத்தான் என்று குடி ஸ்டூடியா போட்டிமும்! அப்படித்தான் அவன் துரோகம் செல்கிறான் என்பதாவது கிதர்சனமாகத் தெரிவிட்டுமே! அவனைப்பறி யாமலே அவன் கைகள் டப்பாவின் ஸ்டூ ஸ்பாட் திறந்து விட்டன. திறந்ததும் திறக்கா ததுமாக அவன் கண்டது என்ன? மஞ்சள் துணியில் ஸ்டூத்திருந்த வெள்ளி காணாமல் ஸ்டூக்கக்கும் அப்பால் தலைபை கீட்டிக்

கொண்டிருந்தது. பவனாரம் கொம்பும் அடிப் புறமாக இருந்ததால் அவை அவன் கண் களுக்குத் தப்பிவிட்டது. அவன் எந்தக் கண் கொண்டு பார்த்திருந்து. அது அவன் கண்டவுக்கு கிதர்சனமாக காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. இனிமும் சந்தேகமென்ன? சாரதா கல்லவன் போல கடித்துத் தனக்குத் துரோகம் செய்தத் துணிந்து விட்டான்.

பெண்ணுக்கு எத்தனை கதர்த்திதம் கொடுத்து என்ன செய்மீ! அவன் குணம் அவனை விட்டு எங்கே போனான் சாரதாவுக்குப் பணத்திற்கு என்ன பஞ்சான? வாய்க்குமெ ளம்பணத்தை இஷ்டம்போல் மணங்குளர்ச் செலவு செய்கிறான். செலவு செய்வீதா செப்பாமலிருப்பீதா அவன் பொறுப்பு. அதில் மித்கம் பணத்தைப் பரிவங்காராகச் செர்த்தக் கொள்ளட்டுமே! நான் குறக்கே கீழ்க்கிறது. அங்குது இதுவரை அவன் செலவுக்குப் பணம் கொட்டு என்னறக்காவது கொடுக்காமல் தான் இருத்திருக்கிறாது? இப்படி சென்னை சதுகை காட்டும் எனக்கே துரோகம் செய்தத் துணிந்து விட்டானா?

அவனுக்கு அந்தமாதிரி பணம் சேர்க்கும் பெண்களைக் கண்டாலே கட்டோடு மீடிக் காது. அவன் குணத்தை கண்டு அறிந்திருந்த சாரதாவே அம்மாதிரி சேபலியிடே பட்டதை எத்தனை சமாதானம் செய்தும் ஏற்க மறுத்ததுமன்றம். இந்தக் குழப்பத்தில் பெட்டியை அப்படியே போட்டு விட்டு ஊரிலில் சாய்ந்து விட்டான்.

சாரதா வந்ததும் வராததும்கூட தன் பெட்டியைத்தான் போய்ப் பார்த்தான். குதல்வேலாவாக. லெயா பார்த்தும் குதலில் புறப்பட்டு விட்டான். கொட்டகையில் போய் கூட்டார்த பிறகுதான் அவன் மனதில் அந்த அச்சம் தொன்றியது. ஒருவேளை காம் இல்லாதபோது பெட்டியைக் கணவர் திறந்து பாப்பாரோ? ஒருவேளை அந்தக் கொம்பு அவர் கண்ணில் பட்டுவிடுமோ... குதல்திறப்பி எச்சரிப்பு அப்பொழுதும் கண்கொன்று ஒலிப் பதையாவிருந்தது. "உன் புருஷனின் கண்ணில் பட்டுவிடக் கூடாது. ஐக்கிரகதா!" என்று அவன் கூறியிருந்தது நினைவிற்கு வந்தது. ஒருவேளை அவர் கண்ணில் பட்டு ஏதாவது விபர்தம் சேர்ந்துவிட்டால்... அச்சம் மென்ன மென்ன அவன் உள்ளத்தை அளிக்கத் தொடங்கியது. அவனுக்கு இருப்பே கொள்ளவில்லை. படம் முடிந்ததும் அவசர அவசரமாக விட்டிற்கு விரைந்தான்.

ஊரிலே சேரில் சாய்ந்திருந்த கணவன் படத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே பேசாமல் உம்மென்று இருந்தது. அவன் சந்தேகத்தைப் பணப்படுத்தியது. பெட்டியாண்டை வந்து பார்த்ததும் அது இருந்த அவங்கோல் நிலை அவன் நினைத்து வந்தது சரி என்று சாட்சி கூறியது. 'கணவன் அதைப் பார்த்து அதனும் என்னென்ன திங்கு விளையுமோ? அது என்ன மந்திரி கொம்போ?' என்று பலம் மூண்டது. கணவனுக்கு எவ்விதக் கெடுதலும் கேரக் கூடாதே எவ்வித எண்ணமும் கூடவே எழுந்தது. கணவன்மீது கொண்டுள்ள அன்பு அவன்மீது கேரபாராகப் பாய்ந்தது.

"என்னை நான் திரி நடந்து யெனவி விருந்து தீக்கி விட்டான்!"

"என்?"

"நான் வேலை செய்யாமல் இருந்தவதைக் கண்டு என்னைதான் என்னை மென்திரி என்று நினைத்து விட்டார்களாம்!"

"என் என் பெட்டியைத் திறந்தீர்கள்?" பதிலே இல்லை. அவன் மெனனம் அவன் ஆத்திரத்தைக் கென்றியது.

"என்ன? நான் கேட்டுநேன், பதிலே பேச முடியவில்லையோ?"

"ஏன் இத்தனை படபடப்பு? குட்டு வெளிப் பட்டு விட்டதென்றே அச்சமா?"—கொபத் திறம் நிதானமாக வார்த்தைகளை அளந்து பேசினான் சாமாமிர்தம்.

சந்தேகமேயில்லை. அவன் குட்டு வெளிப் பட்டுத்தான் விட்டது. இருந்தாலும் தைரி வந்தது விட்டுக் கொடுக்காமல் "நான் இல் லாதபோது எதற்காக என் பெட்டியைத் திறந்தீர்களாயி?" என்று கேட்டான்.

"தெய்யப் பணம் சேர்க்கும் துரோகத்தை விட இது பெரிய குற்றமாகாது என்று நினைத்துத்தான் திறந்தேன்..."

"என்ன? பணம் சேர்க்கிறதெனா? அப்படி யார் சொன்னது?"

"கேராகப் பார்த்த பிறகு ஒருவர் சொல்ல யும் வேண்டுமா?"

சட்டென்று சாரதாவுக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது.

குதல்திறி அக்கொம்பை வர்ணித்த வர் ண்களைக் கிளையில் தொன்றின. தன் பிழைப்புக்காக அவன் பல கட்டுக் கதைகள் சொல்கிற தன்னிடம் ஒரு குரால் பறித்துப் போய் விட்டான். ஆண்கள் பெண்களைப் போல் கைபத்திய சமார மார்ட்டார்கள் என்பதற்காகத்தான் ஆண்கள் கண்ணில் படக் கூடாதென்றே பொய்யைக் கற்பித்துச் சொல்லி விடுக்கிறார்கள்.

அந்தக் கொம்பிலும் சாரதா அடைந்த பலன் என்ன? கொம்பு கைவசமிருக்கும் பெண்களிடம் கணவன் பெட்டியைப் பார்ப்பாக அடங்கி கடப்பான் என்று வர்ணித்திருத் தான் குதல்திறி.

ஆனால் இங்கு நடந்ததென்ன? என்னா... இன்னதென்றறியாத குடும்பத்தில் கொம்பு வரவில்லை வேளை அதன் மூலமாகவே இது வகுக்கும் மும் சந்தேகம் மூண்டு என்னாடக்குக் காரணமாகி... இதைவேலாவாம் நினைத்த போது சாரதாவுக்குச் சிரிப்புப் பொங்கியது.

"கெட்டுறதையும் செய்துவிட்டுச் சிரிப்பு வேறு வாழ்விடுதா?" என்று கடுகடுத்தான் சாமாமிர்தம்.

"இருக்கன், வகுக்கிறேன்!" என்று உள்ளே ஓடிபவன் சந்த பரப்பாமை அப்படியே எடுத்து வந்து அவன் உள்ளுறைத்தான். நடந்தது மாதவதையம் ஒன்றுவிட்டாய் கூறி முடிந்த போது இதுதான் பார்த்திருக்கிறதான். என்னாடக்குக் காரணமாக சேபலி பணங்க் கொடு வென்னி கணம் கதைதான் சாத்திரத் தினை. ச் கட்டுக்கி தாக்கி மார்த்தபிழகுதான் சாரதாவின் மனதில் நிம்மதி தொன்றியது.

நவ்லாடை அணிந்த ஆண்கள்

பளபளப்பான

பாதரஸைக்கீர் அணிவிஞர்கள்

உலகம் சிறந்த ஆடைகளை தங்கள் அணிபவரும், ஆனால் பாதரஸைக்கீர் கொண்டுதான் உலகு தாக்கீதத்தை மதிப்பிடுவார்கள். தங்கள் உடையடுத்த ஆண்கள் எல்லோரும் பளபளப்பான பாதரஸை வணிவிஞர்கள் உலகமெங்கும் வெற்றிக்கு முந்தப்படிவது. பாதரஸைக்கீர் வணியுங்கள்—கீர் பாதரஸை உபயோகிப்பது உன், அது அவதார நெண்ணெயுதக்கார்ப்பதுடன், பளபளப்பாகவும் பிரகாசமாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. கீர் பாதரஸைக்கீர் கொண்டுமென்று கேளுங்கள், எப்போதும் நல்ல நேரத்திலான வேண்டுகோற்று வருவதுடன்.

கீவ்

பாதரஸைக்கீர் செய்யும் போதே வேண்டுகோளிக்கிறது.

விநியோகஸ்தர்கள்: ஆர். ஏ. குட்டர் & கோ., மதராஸ் - 1

அரித்து, எரித்து கொப்பவிக்கும் எக்ஸிமா 10 நிமிஷத்திற்கு குணமடைகிறது

நிமிஷமேடென்ட் உண்டு சிகிக்கப் பட்டது விருத்த நிலை யாரும் எக்ஸிமா, பரு, சந்தக் கட்டிகள் ஆகிய சரும விவாதினர்கள் அவதி யுறும், உச்சுக்குள் பிதருக்கும் வெறுப்பு ஏற்படவும் வேண்டாம். எவ்வளவு முயற்சிக் தவிர்த்த நிமிஷமேடென்ட்டிற்கும் சருமத்தை சுத்தமாக்குங்கள். அறுவாசலாக வியத்தக் கொண்டு, பிதர் உட்கண் விவாதிப்பதற்காகக் கடும இடம் கொடுக்காதீர்கள்.

ஒரு புதிய சாதனம்

நிமிஷமேடென்ட் ஒரு புதிய வகையு. ஆனால் தங்கள் உண்டு உபயோகித்த இந்த வகை அப்பயோகத்திற்கும், சிகிக்கத்தல், மேலே தடவிச் செய்கும்போது ஒரு படிவரைப் போல உணருவீர்கள். சருமத் தவிரைவாக இரேட் கொண்டு விவாதிக்கு முயற்சியை இடத் தைத் தாக்குகிறது. நிமிஷமேடென்ட் மூன்று வகைகளில் உபயோகத்தைத் தாக்குகிறது: (1) நெய்க்குக் கரணமாகும் கிருமிகளைத் தாக்கிச் கொன்றுகிறது. (2) அரித்து, எரித்து வெத்து போவதை? மூலக் 10 நிமிஷங்களில் எடுத்துச் சருமத்தை மென்மையாக்குகிறது. (3) இவ் வகையாகவே ஆதரி, சுத்தமாக விருதுவாகப் பட்டுப்போவ வழமுற்பயோகம் ஆக்குகிறது.

விவாதிப் பரவலிக்கிறது

சரும நோய்களை தவிர்த்திடவே விருதுவ வழமுறிக் தவிரைவ நிமிஷமேடென்ட் வேறெவற்றையுமிட சிகிக்கவே வேண்டிச் செய்கிறது. நமஸ்கம், எரிச்சல் ஆகியவற்றை சரு நிமிஷங்களில் நிறுத்தி விவாதிச் சரு மத்தை சுத்தமாக ஆதரி, விருதுவாகவும் வழ முற்பயோகம் செய்கிறது. மூலக்கு நினை க்களில் உணர்வுகளில் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நேடிய சூசிக்—நடிய வாதநியம் மீடத் ததை உணருவீர்கள். நிமிஷமேடென்ட் ஆதரி

BEFORE

AFTER

உணர்வானவர்களுடைய சருமத்தைச் சுத்த மாக்கி முடிவாகக்கூடியது. அவர்களில் ஒருவரான மில்லர் R. K. கூறுகிறார். "மன்னாண்டு அறுவாசலாக நமஸ்கமும் எரிச்சலும் தருந் எக்ஸிமாவினால் கட்டப் பட்டேன். பளபளப்பு களுக்குப் பிதரு நிமிஷமேடென்ட் உபயோகித் தேன். 10 நிமிஷங்களில் நமஸ்கம் தின்று மறுபோன சருமம் சுத்தமாவியது. என் நோத் தத்தி நேரப்பட்ட மறுதலிக்கண்ட என் நன் பக்கம் ஆதரியை மடைத்தனர்."

நிமிஷத்திற்கு உத்தரவாதம்

சருமம் நிரூபிப்பாக சுத்தமாவதற்காக நிமிஷமேடென்ட் மதிப்பாக இழக்கிறது. இவ்வே ஒரு நிமிஷமேடென்ட் வரங்களுக்கம். நோத்தத் திக் ஏத்புகும் அபிவிருத்தியாகக் கரண ஆதரி யப் படுவீர்கள். மேலும் ஒரு வாரத்திற்கு உபயோகித்தால் சருமம் வழமுற்பயோகம் விருதுவாகவும் சுத்தமாகவும் விரைவாகவும் ஆகது திரையம். இக்கவையக் அநர் காலிப் பெட்டிகுவைத் திருப்பிக் கொடுத்து, தங்கள் கொடுத்த விவாதை வரப்பே பெறுங்கள். இவ்வே ஒரு நிமிஷமேடென்ட் வரங்களுக்கம். அந் தைத் சுத்தமாவாதமே உச்சுக்கு உறுதி.

அதிருப்பம்! என் இலட்சியம் எவ்வளவு போய் விட்டது! போயே போய்விட்டது! இத்தமாதிரி என்னவ்களினும் மனம் தலிக்கவே ஆபீஸில் வேலை ஒடவில்லை. என் கண்பன் ராஜகோபாலனின் இடத்திற்குச் சென்று அவனிடம் என் தகப்பனாசிரியருக்கு வந்திருந்த கடிதத்தைக் காண்பித்தேன். கண்ணாடியைப் பற்றிய என் கொள்கை அவனுக்கும் கொஞ்சம் தெரியும்.

கடிதத்தைப் பாதியைப் படித்து முடித்த ராஜகோபாலன் துள்ளிக் குதித்தான். "குமார மங்கலமா? அட்டே! பெண்ணின் பெயர் என்ன, நேமாவா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே மறுபடியும் துள்ளிக் குதித்தான். அவனுடைய பதரப்படிக்குக் காரணம் என்ன வென்று புரியாமல் என் தலித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனை சொன்னான்: "குமார மங்கலம் நேமாவை என் பார்த்திருக்கிறேன். பனங்குடியில் இருக்கும் என் சித்தி வீட்டுக்கு இரண்டு விடுகள் போட்டுக் மேன்மை விடுதான் நேமாவின் விடு. அவளுடைய தாயைப் பெற்ற பாட்டியின் ஊர்தான் பனங்குடி." என்னுள் ராஜகோபாலன்.

"அப்பொழுது!"

"கலியப்பாடே! நேமா, எட்டாறு மாதம் ஈட்டாறு மாதம் ஆண்ட வீக்கி மாறித்த ராஜா மாநிலி தகப்பனு! வீட்டில் ஆறுமாதமும் பாட்டி வீட்டில் ஆறு மாதமும் வசிப்பான். கடவுளின் அருள்வசத்தினால் அவளுக்கு மாத்திரம் இந்தப் பதிலிசைந்த ஈட்டன் முடிந்து ஆடி பிறப்பதற்குள் கல்வாணம் ஆகாமலிருந்தால் ஆடி மாதம் முதல் தெலியே நேமா பனங்குடி வந்து விடுவான். காளை உன்னை அங்கே அழைத்துப் போகிறேன்" என்னுள்.

"ஆண்டவனே, இந்தப் பதிலிசைந்த ஈட்டனுக்குள் அந்தப் பெண்ணுக்கு எங்கேயாவது கல்வாணம் ஆகிவிடாமல் இருக்க வேண்டுமே!" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன்.

ஆடி பிறந்தது. சில நாட்களுக்கெல்லாம் காணும் ராஜகோபாலனும் பனங்குடியில் போய்க் குதித்தோம். வந்து என்னைவந்த ஈட்டன் ஆகிவரும் அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்க முடியவில்லை. தினம் சாயங்காலம் சில பிரத்தயாகக் கோவிலுக்குப் போனோம். கொஞ்சதும் வெப்பனில் மேலக் கோடிக்கும் மேலக் கோடிக்கும் அந்த ஊர்த்தெரு நாயுடன் நான் மாத்திரம் அலைத்தேன். கண்ணாடி கொண்ட அந்தப் பெண்ணின் முகம் எந்த வீட்டு ஜன்னலிலாவது, முற்றத்திலாவது, ரோழியிலாவது ஒரு தடவையாவது தென்படாதே என்றதான். ஆனால் அப்படி என்னவோ ஒரு தடவைகூட ஈட்டனில்லை. ஒருகால் அந்தப் பெண் இன்னும் பனங்குடிக்கு வந்த சோயே இல்லையோ என்று ராஜகோபாலனிடம் சொன்னேன். "சிச்சு மாக வந்து விட்டான். எனக்குத் தெரியும்" என்று கடித்துச் சொன்னான் அவன்.

காண்டலிக்காரர்:—என்ன ஐயா, உம்முடைய கோட்டு வந்து சேரவில்லை என்பதிரே! உம் துணிகளில் வடிக்கமாக என்ன அடையாளம் செய்திருப்பீர்கள் என்று குரவகம் இருக்கிறதா?

வந்தவர்:—இருக்கிறது! காணாதே! பெரித்து, பித்தாங்கலின் உடைத் திருப்பாய்!

எங்கனால் செப்பக்கூடிய முயற்சினினால் அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்க முடியாது என்று தெரிந்தவுடன் ராஜகோபாலனின் நித்தியின் மூலமாக முயற்சி செய்து பார்ப்பது என்று தீர்மானித்து அவனிடம் ராஜாஜி அடைந்தோம். ராஜகோபாலன் நித்தியிடம் காங்கன் அந்த ஊருக்கு வந்த காரணத்தையும் மற்றும் உள்ள விஷயங்களையும் ஆலியோடந்தமாக எடுத்துச் சொன்னோம். "இவ்வளவுதானே! ஒரு கல்வாணத்தைப் பண்ணிவைக்கிறதென்னுல் எவ்வளவோ புண்ணியம்!" என்று சொல்லி என்ருத் ததிலும் கூறினான் சித்தி.

சித்தி அந்தப் பெண்ணிடம் என்ன பேசினாளோ, என்ன சொன்னாளோ; மறு நாள் மத்தியானம் காணும் ராஜகோபாலனும் வீட்டு ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்த கொண்டிருந்தபோது அந்தப் பெண்ணையே அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

ஆறா! அவன் என்ன அழகான கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டிருந்தான்! அந்தக் கண்ணாடிதான் அந்தப் பிரேமங்கு எவ்வளவு ஏற்றமாக இருந்தது!

அவன் போட்டுக் கொண்டிருந்த கண்ணாடியை முதலில் பண்ணி யிருப்பார்களா, அல்லது அந்த பிரேமை முதலில் பண்ணி யிருப்பார்களா, என்று நான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது கண்பன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான். கய சிலிவடி வந்தவுடன் சித்தியை நோக்கி "இந்தப் பெண் குமாரமங்கலம் நேமா இல்லையா?" என்று கேட்டு வினத்தேன்.

அந்தப் பெண் என் முகத்தை ஒரு தடவை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். அவளுக்கு என்னைப் பார்ப்பதற்கு முழுச் சந்தர்ப்பமும் கொடுக்க

கும்பொருட்டு என் தலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்!

அதற்குள் சாஜுகோபாலன் சோன்னன்: "முன்பு ஒரு தடவை நானும் இவனும் குமாரமங்கலத்திற்குப் போயிருக்கிறோம். இவர்கள் வீட்டுத் தெருவின் மேற்கோடி வீட்டுக் கல்யாணத்திற்காக."

அந்தப் பெண் வாய்க்குள் சிரித்தாள்.

"என்னடி?" என்று கேட்டான் சித்தி.

"எங்கள் ஊர்த் தெரு தெற்ற - வடக்காக வல்லவா இருக்கிறது?" என்று சோன்னன். சாஜுகோபாலனுடைய முகத்தில் அசட்டுக் கலிசு ஒன்று தவழ்ந்தது. எப்படியோ பார்த்துப் பெரியாவிட்டது. அது போதாதா?

அன்று சாயங்காலமே ஒரு கடிதத்தைத் தயார் செய்தேன். அதில் என்னுடைய கண்ணாடி பிரேமானைய முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டு "அவர் என்னை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டதனால், அவனுடைய சம்மதம் தெரிந்தால் என் அப்பாவிடமும் அவனுடைய அப்பாவிடமும் சொல்லிக் கல்யாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய முயற்சி செய்கிறேன்." என்று தாக்குக்காக எழுதி ஒரு வானொப்பங்கைப் பிடித்து அவனிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்து அவனிடம் சேர்ப்பித்தேன்.

காரணம் என்ன?

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை. எனது ஊர்ப் ஐக்கராகத் தன் வீட்டில் நடக்கும் சங்கீதக் கச்சேரிக்கு ஐந்து மணிக்கு வந்து விடும்படி என்னை அழைத்திருந்தார். அவனுடைய சகோதரி தான் அன்று பாடப் போகிறதாகச் சொல்லியிருந்தார். என்னைப் போல் பலரையும் அந்தக் கச்சேரிக்கு அழைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார். அவர் வேண்டுமானால் விரைவில் நானும் அவ்வறையில் கச்சேரிக்கு வருவதாக ஒப்புக் கொண்டேன்.

மாலை ஐந்து மணி அடித்ததும் 'மக்களாடரஸ்' செய்து கொண்டு ஊர்பின் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். வெகு நேரம் வரை பஸ்ஸுக்காகக் காத்திருந்தேன். பாலும் பஸ் எப்பொழுதும் போல் என்னைச் சேரவில்லை செய்து விட்டது. என்ன செய்வது? வட்டிதே அவர் வீட்டை மடைத்தேன். ஊர்பின் இல்லத்தைவிட வட்டிதே அவர் வீட்டின் தோட்டக் கதவு உள்ளே தாவிடப் பட்டிருந்தது. தோட்டத்தினுள் சிற்ற தோட்டக் காரணக் கூலி யழைத்தது. "இந்தாப்பா! சீக்கிரம் கதவைத் திற. கச்சேரி கேட்கப் போக வேண்டும்" என்றேன்.

தோட்டக்காரன் தயங்கியபடியே சின்னான். அவன் கதவைத் திறக்காமல் திகைத்து நின்ற

அன்று சாத்திரி முழுவதும் தூங்காமல் நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த கடிதம் மறுநாள் காலை வந்தது. இதயம் விம்ம, மூச்சு சிந்துவிட, உடலில் இருந்த சத்தம் அப்படியே உறைந்து போய்விட, உடல் முழுவதும் வியர்த்துக் கொண்ட அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தேன்.

"அடிக்கடி கடிதம் எழுதத் தெரிந்திருக்கும் உங்கள் சாமர்த்தியத்தையும் கதர்வதையும் மெச்சுகிறேன்.

உங்களைப் பற்றிப் பிடிக்கிறது. ஆனால் அது நடக்க முடியாதது போல் இருக்கிறது. காரணம் இதுதான்.

நான் என் சித்யையிலிருந்தே இத்தகக் கண்ணாடியில் ஒரு பிரேமை கொண்டு விட்டேன். இந்த பிரேமில் நான் கொண்டுள்ள பிரேமை மகத்தானது. இந்த வாழ்வில் நான் மதக்க முடியாதது.

அத்துடன் எனக்கு வரவேண்டிய கணவரும் கண்ணாடித் தலைத்த கண்ணாடியுடன் கூடிய வராக இருக்க வேண்டும் என்று இரவு பகாரும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே தங்களுடைய கடிதத்திற்குச் சாதாரண பதிலை அனுப்ப முடியாமல்க்குப் போதும் வருத்துகிறேன். நேமஸ்"

கடிதத்தை நான் சாஜுகோபாலனிடம் காண்பிக்கவில்லை. சித்தியிடம் கூடக் காண்பிக்கவில்லை. விட்டியையும் பஞ்சகையையும் சித்தியின் விட்டியேயே போட்டுவிட்டு ரெயிலிலே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து அங்கு சிற்று கொண்டிருந்த ரயிலில் ஏறி உட்கார்த்தேன். சொன்னக்கு வந்து இறங்கிய பிறகுதான் எனக்கு நிம்மதியாக மூச்சு வந்தது!

கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் என் கோபம் அதிகமாயிற்று. "சீக்கிரம் கதவைத் திறந்து விடு. உள்ளே போக வேண்டும்" என்றேன்.

"யார் வந்தாலும் சரி, கதவைத் திறக்கக் கூடாது என்று எஜமானர் கண்டிப்பாக உத்தர விட்டிருக்கிறார்" என்று சொன்னான் தோட்டக்காரன்.

"என்ன எஜமனாகா? எதற்காக அப்படி கண்டிப்பாகக் கட்டளை விட்டிருக்கிறார்?" என்று மிகுந்த கோபத்துடன் கேட்டேன். என்துரண்பர் என்னை வேண்டுமென்றே அவமானப்படுத்துவதற்கு இப்படி கட்டளை விட்டிருக்கிறாரோ என்று எனக்குத் தோன்றியது.

"ஊர்! கொய்க்கக்காதிங்க. கச்சேரியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குத் தோட்டக் கதவு திறத்திருப்பது தெரிந்தால் என்னொரும அங்கிருந்து கழுந்திருந்து போய் விடுவார்கள். அப்பதம் என் எஜமானரின் பெருங் கோபத்துக்கு நான் ஆளாக வேண்டியவது தான்" என்று பதிலளித்தான் தோட்டக்காரன். அவனுடைய பதிலைக் கேட்டதும் என் கோபம், ஆத்திரம் எல்லாவற்றையும் மறந்து நான் ஸ்ரீராகச் சிரித்து விட்டேன். தோட்டக் காரனும் என்னுடைய ரிப்பிக்கு அந்தம் தெரிவாமல் விழித்தான். — பி. சண். மணி.

சமது மாபெருக் தலைவர் ஸ்ரீ கெளரீயல் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர் நான் தவறாமல் சொன்னதைச் செய்கிறார். இதை அவரே பல முறை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர் எப்பத்தில்கூட "நான் வயதானவன் என்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் என் உயர்வம், உணர்ச்சி எல்லாம் வாலிபர் களைப் போல்தான். நான் வாலிபர்களைப் போல் வேலை செய்ய முடியும்" என்று சொல்லிவிடுகிறார். இது வேறும் அரவியல் மனமடையின் அங்கமாக வார்த்தையல்ல. உணர்ச்சியின் வரப்பட்டு உதையும் சொற்கள்களை. உண்மையில் அவர் அப்படிபோதான் இருக்கிறார் என்பது முற்றிலும் உண்மை. அவர் தவறாமல் சொன்னதைச் செய்வதால் அவருடைய உள் அபாவங்கள் எல்லாம் நேரமால், குறையாமல் இருக்கின்றன.

என்றோடு நான் உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். இவ்விடேயுடைய என் சமத்துவம் கொண்டிருக்கவாய்வது அவருடைய போட்டி போடுவதாலாவது வாகும் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர் திரைத்திரை சிவரம், சேவையின் இருப்பிடம், நான் மிகச் சாதாரண மானவன். ஆனால், உடல் ஆரோக்கியத்தன் அவருடன் என் னையும் சேர்த்துக் கொண்டு வேண்டியதுதான்.

இந்த உண்மையும் அதாவது என் உடலின் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிய உண்மையும் சிலரோட்களுக்கு மூலப்புதல் எனக்கோ தெரிய வந்தது. எனக்கு இப்பொழுது வயது ஐம்பத்து ஐந்து ஆயிற்று. என் குடும்பத்தினருக்காக என் ஆயிரம் இன்ஷூர் செய்ய விருப்பமிருக்க. ஐம்பது வயதிற்குமேல் இன்ஷூர் செய்ய வேண்டுமானால் உயர்விய டாக்டர்கள் எனக்கு பரிசீலித்தால்தான் முடியும் என்றனர். ஒரு பெரிய டாக்டர் என்றைமோர் ஒரு மணி நேரம் பயிற்சி பரீட்சைகள் செய்து பார்த்தார். என் வயதைக் கேட்டார். ஐம்பத்து ஐந்து ஆயிற்று என்று சொன்னேன். மறுபடியும் பரீட்சித்தார். பிறகு அவர் "கீழ்க்க ஐம்பத்தோர் வயது என்று சொல்லுகின்றீர்கள். தோற்றமோ இன்னும் சிறிது குறைத்து மதிப்பிடலாம். ஆனால் உங்கள் உள் அபாவங்களெல்லாம் ஐம்பத்து ஐந்து வயதிற்குத் தான் அப்படி

விரைக்க வேண்டுமோ அப்படி யிருக்கின்றது. இருதயம் ஐம்பத்ததைத்து வாலிப வயதிற்குத் தான் போல் இருக்கிறது. கால்களும் ஐம்பத்ததைத்து வயது இளைஞரைப் போல் தடிக்கின்றது. இது எப்படி சாத்தியம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை" என்றார்.

பிறகு என் வரலாற்றைச் சொன்னேன். "நான் ஐம்பத்ததைத்து வயதில் ஆசனம் செய்யத் தொடங்கினேன். இதுவரை எந்தக் காரணத்தாகக் கொண்டும் ஒருவர் கூட இடைவில் விட்டு விடாமல் செய்கிறேன். ஆசனம் செய்வ ஆரம்பித்த பின் ஒருவித விபரதிரும் எனக்கு வந்ததில்லை. மிகவும் ஆரோக்கியமாகவும். கறு சுறுப்பாகவும் இருக்கிறேன்" என்றேன். அவர் மிகச் சந்தோஷ மடைத்து அவற்றினைத் தெரிந்ததில் எனக்கு முதல் வகுப்புத் தேர்வுச் சீட்டைக் கொடுத்து விட்டார்.

இதை அந்த இன்ஷூர் கம்பெனியினர் உள் மில்லி போதும் ஐம்பத்ததைத்து வயது மிதவருக்கு எல்லா அபாவங்களும் சரியாக யிருப்பதென்றால், இது எட்டக்கூடிய காரியமா? என்று யதோ தெரிந்தார் என்று ஒருக்கால் பிரிமியம் குறைவாகப் கட்டுவதற்காக அப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு என்னவோ! என்ன அந்தக் கம்பெனியின் சொந்த தலைமை டாக்டரைக் கொண்டு சொல்கக் வேண்டுமென்றனர். அவரும் முதலில் சொந்தத் டாக்டரின் சொந்தனை மூடிவைத்து ஆதரித்தார்.

எனக்கு மட்டந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. பிரிமியம் குறைவாகக் கட்ட முடிந்ததே என்பதற்காக அல்ல. நான் ஐம்பத்ததைத்து வயதுள்ள இளைஞன் என்று பெரிய டாக்டர்களை எனக்கு அந்தாட்சி கொடுத்து விட்டார்களே என்றுதான். நான் ஐம்பத்ததைத்து வயதில் தான் ஆசனம் செய்ய ஆரம்பித்தேன். அதற்கு மேல் எனக்கு வயது ஆறாவும், என் உடலின் வயது ஐம்பத்ததைத்தாலேயே நின்று விட்டது.

மரக்கண்டெயல் வயது என்றும் பதினாறு வயது போல ஆசனம் செய்பவர்களை ஆறாவும் இருக்கும் போதும், இதற்கு முக்கிய காரணம் ஆசனம் கனிய தலை சிறந்த இந்த சொன்னமே வாகும்.

பாதநாட்டிய அரங்கேற்றம்

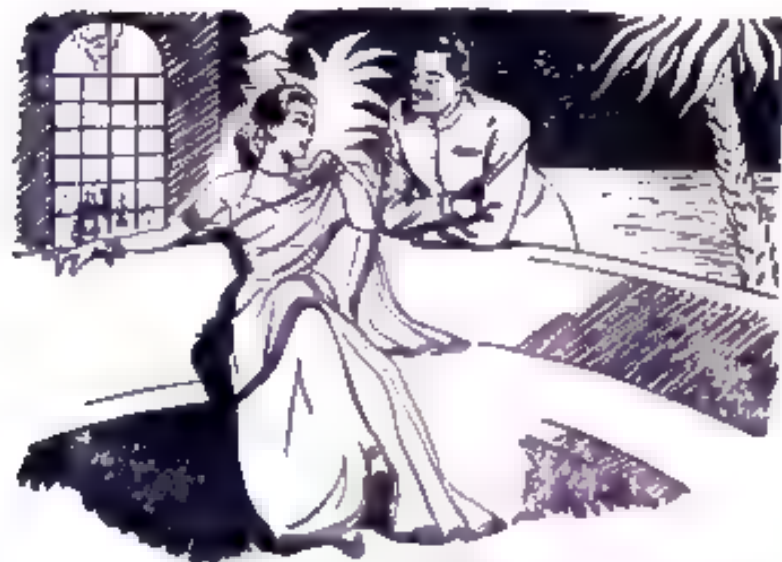
எப்பத்தின் சென்னை மிஷனரியம் தியோடரிக் இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டான்ஸ் ஆர்ட்ஸ் ஆதரின் கீழ் நடைபெற்ற என்த கலை மகாநாட்டியம் திரை விழாவன்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் உதவி ஆசிரியர் ஸ்ரீ கண்ணனின் முதல்கு நுமாரி கல்யாணியின் பாத நாட்டிய அரங்கேற்றம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மேற்படி என்தகலை மகாநாட்டியம் திரை விழா ஆர். சேனியாசன் அவர்கள் தலைமை தரித்து டி. டி. கிருஷ்ணமாராசாசுவரீ திரைத்து வயதாசார், மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த பேராசிரியர் சேனியாசன் குமாரி கல்யாணியின் பாத நாட்டியத் தர்ப் பரநாட்டிய ஆசிரி உதவிவிட்டு, நுமாரி கல்யாணியுக்கு நாட்டியம் பயிற்றுவித்த நாட்டிய கலை விவரத் பத்திரம் துரைக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் திரைமைவைய வேகுமாரன் புகழ்த்து பேசினார்.

உலகெங்கும், வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

எந்த பொருளையும் சிறந்ததல்லவோ அந்த
கால உபயோகிக்கும் மனிதர்களை ஒரு
ஜில்லெட், வீணாக்கிவிடாத உபயோ
கிக்கூடும். எவ்வாறு இதற்கு சிற
ந்ததெனவகற்றுவது. தீவிரமாக
உபயோகிப்பது. மிகவும் கால திட்டப
பட்ட பழமையான ஒரு ஜில்லெட் வீணா
கும் என்பதற்கு உபயோக தீக்கி
யீடுகின்றன. ஆவிரூப அதன் விளைவி
கும் வாய்ப்புக்கேற்ப. அதற்கு ஒவ்
வொரு மனிதரும் ஒரு தனக்கதனா
யோக்கென வாய்ப்புக்கொண்டான்.

புரு ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணா

மதராஸ் ஆபீஸ் :
5/149, பிரைட்லே
ஜி. எ. மதராஸ்

ஆரம்ப ஆங்கில இலக்கணம்

பல்கலைத் துறைகளான மானவியல், விலங்கியல், தாவரவியல், புவியியல், வானியல், ஆகியவை கற்றிடும் மானவியலுக்கு இலக்கணத்தின் எல்லைத் தாண்டி கல்வித் துறைகளாக உருபு பெறப்பட்டு ஆராய்வு அல்லது பரஸ்பரம் உருவாக்கப்பட்ட அருமைப்பாடுகளைத் தரும். இலக்கணப் பிழை வீதம் ஆகியவை, தமிழ் பேசு விலங்கியல் மானவியல், ஆய்வு ஆசிரியர்கள், பெருமக்கள் அனைவருக்கும் இன்றியமையாத அறிவாகத் தரும். உதாரணமாக அனைத்து ஆகியவற்றிலும், இலக்கண விதிவழியாகப் கற்றிடும் தரப்பட்டுள்ளது.

விசை எ. 3-0-0

தமிழ் செய்தி 8 அக்டோபர்

★

எம். எம். பிரஸ்

செய்தவர் (K). திருவனந்தபுரம்

கவிபரத் தாள் காத்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அன் இந்தியாவுக்கு
அதர் வீருக்கும் அருள்வெள்ளையையும்

மகாத்மா காந்தி

மேலும் தனது ஆய்வுகளில் கிடைத்திருக்கும்

வினா எண் 100
(தபாங் செனல் தனி)

1

செய்தல்

விஜய்

முதலியல் அமைப்புகள்

DATE 2-8-0

(தமிழ் இலக்கிய நூல்)

1

Abstract:

கந்தி கரையாடல்

15. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* are the two main photosynthetic pigments in green plants.

11

Book Review

பெண்ணாழித் தண்டவன்

எஸ். வைத்தியநாதன்

சூரியன் மறைந்து விட்டுப் போன கடித்தனப் பிரித்துப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான் வனஜா. அப்போது அங்கே வந்த ரகுபதி, "யார் வனஜா, கடிதம் போட்டிருக்கிறதா! ஒண்ணைக் கண்ணா!" என்று சிரித்தவன் என்று கேட்டான்.

அவனுடைய சொத்தைக் கேட்ட வனஜாவின் முகம் கண்டிவிட்டது. கண்ணின் கீழேப் போய் யாத் தாராளமாக, பெரும் சிரிப்பதன் செய்து கண்ணைத் தடுத்தவிட்டு "அவ்வளவு அன்னா கடிதம் போட்டிருக்கிறா?" என்று.

அவர் எவ்வளவுதான் முயற்சியும் தன் முகத்தில் ஏதப்பட்ட மாறுதல் அவ்வளவு கவனிக்காமல் மறைக்க முடியவில்லை.

"எம், வனஜா! உன் முகம் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது! கடிதத்தில் வருத்தமளிக்கும் செய்தி எதாவது இருக்கிறதா?" என்று கவியுடன் கேட்டான் ரகுபதி.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, தாராளமாக கடிதந்தான்."

"பின் உன் முகமாட்டத்துக்குக் காரணம்?"

"என் முகம் மாட்டமாட்டது காரணம் இதை என்ன! எனக்கொன்றும் அப்படித் தெரிய வில்லை!" என்று மறுப்பினான் வனஜா.

"அது இருக்கட்டும், உனக்கு பட்டுப் புடவை வேண்டுமென்றால், மத்தியானம் அம்மாளை அழைத்துக் கொண்டு 'வசீதா மிலாஸ்' கடைக்குப் போய் உனக்கு புடவைகள், புடவைகளை எடுத்துக் கொள், நான் போகும்போது கடையில் கொல்லி விட்டுப் போகிறேன்" என்று உறிய அவனுக்கு 'ஆகட்டும்' என்று அவ்வாறல்லாமல் பதிலளித்தான் வனஜா.

ரகுபதி ஆரோகிதச் சென்றும், தங்கையின் கெஞ்சல் குறந்தக் கொண்டு எழுந்த வேதனை அங்கே அவன் அறியவில்லை. தங்கையின் அத்தனையுமே வேதனைக்கு அவனிடம் உயிர்போய் எவற்றிலுக்கும் தாய்தான் காரணம் என்பதும் அவனுக்குத் தெரியாது.

மகாதேவன் வனஜாவின் அத்தன மகன், அவனுடைய பெற்றோர்களை ஒரு குற்றமாதத்தில் வந்த வந்தார்கள். அவனுடைய மகாதேவனுக்குக் கவிய் அந்த வரலாறு பன்னிக்கூடம் எழுதியிருக்கிறது. ஆகையால் மகாதேவனிடமிருந்து அவனுடைய மகா — ரகுபதியின் தந்தை, வீட்டிலிருந்து கொண்டு படித்து வந்தான்.

மகாதேவனின் கண் கொஞ்சம் 'ஒளர்'க் கண்ணாக இருக்கும். இது அவனின் பரிசுக்கே ரகுபதிக்கும் வனஜாவுக்கும் வாய்ப்பளித்தது. அவர்களுடைய கேள்விக்கு அவன் கண் அடிக்கடி இலக்காயிற்று. பிறகுதான் குறைபாட்டைக் குறித்துக் கேள் செய்து அவனைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்பதெல்லாம் அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்! சிறு சிரிப்பின்மீதானே! எனவே ரகுபதியும் வனஜாவும் மகாதேவன் "ஒண்ணைக் கண்ணா" என்று உயிர்போதில் சந்தோஷ மடைந்தனர்.

மகாதேவன் ஒரு சாது. பெரிய மனது படைத்தவர். ரகுபதியும் வனஜாவும் செப்பும் பரிசுத்தனாக பெயர் பெறும் போருட்டத்திலே மாட்டான்; இரத்தித் கொன்றவும் மாட்டான்.

"ஒண்ணைக் கண் பெரிய! சென்றப்பட்டவன் பேரவா!"

என்ற பாட்டை மகாதேவன் எதிர்ப்பாடுவதில் ரகுபதிக்கும் வனஜாவுக்கும் வேறு ஆனந்தம். இதைக் கேட்டு மகாதேவன் சிரித்துக் கொண்டே "அவ்வளவு புரட்சிகள்! கொஞ்ச நாள் கழித்துச் சென்றப்பட்டவன் போகத்தான் போகிறேன், காவேஜித் தேவதாசு!" என்பான்.

இந்த சந்தேகம் பரத்த வனஜாவின் தாயார் மகாதேவன் அப்படி பெயர்வான் பரிசுதம் பண்ணக் கூடாதென்று கண்டித்தான். அப்போது மகாதேவன் "கம்மா சொல்வட்டும், மாமி! நீங்கள் வேண்டுமானால் பார்த்துக் கொள்வருங்கள்! இந்த வனஜா இப்படிச் சொல்லிக் கேள் சொல்கிறது ஒரு ஒண்ணைக் கண்ணை அவளுக்கு அழகுடையாகக் கரப் போகிறா?" என்று உறிஞ்சு.

"வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளுவா" என்று வனஜா உறி மகாதேவனுக்கு அழகு கட்டிவிட்டு அங்குந்து போய்விட்டான்.

அன்று முழுவதும் அம்மாவுக்குப் பங்கு கொண்டு ஒன்றும் சொல்லாதிருந்தான் வனஜா. மறுபடியே அவ்வளவும் தங்கையின் மீண்டும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள் 'பெரியா' பாட்டை!

மிகுபெரிய பரிசுதம், மகாதேவன் அவனுக்குப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு சென்றிருக்கும் சென்று காவேஜித் சேரித்து வரத்தான்.

மகாதேவன் பி. ஏ. பஸ் செய்த காவோடு பம்பாயின் ஒரு உத்தியோகத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு அங்கே சென்றும்.

இதற்கிடையில் வனஜா வளர்ந்து மனப் பரிசுத்தம் அடைந்தான். வந்த வேட்டையின் இரப்பினர் அவன் தப்பினான். எந்த வரலாறு அகப்படுவது சிரமமா வீடுக்கு, என்னவின் வனஜாவின் தாதைத்தில்தோ தோஷமிருந்தால் எந்த தூதரும் அவனுக்குப் பொருத்தவதாக இல்லை. கடைசியில் மகாதேவனின் தூதராக வரலாறு பார்த்தான். எல்லாம் பொருத்தவதும் சிரப்பினருந்தான். மகாதேவனுக்கு அவர்களைக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானமாயிற்று. அவனுக்கு என்ன குறை! எல்ல புத்தியாளர்; பி. ஏ. படித்திருக்கிறார்; எல்ல உத்தியோகத்தி வீடுக்குதான். அவ மத்தில் நிலபுலங்களும் இருக்கின்றன. அவர்களை வனஜாவின் கண்களுக்குக் கொள்வதில் யாருக்கும் 'ஆட்சேபமிருக்கவில்லை'.

கடைசியில் மகாதேவனின் வாகு உண்மையிலேயே பறித்துவிட்டது! வனஜா ஒரு ஒண்ணைக் கண்ணாகக் கொண்டு மாட்டிவிட்டான். மகாதேவனின் அருமை மனைவியானாள்!

அல்லாஹ் ஆவடினையே வனஜா கண்களால் பம்பாய் சென்று விட்டான். இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து இப்போதுதான் முதல் தடவையாகப் பிறத்தவன் வந்திருக்கிறான்.

அன்று மாலை சூழலி ஆய்விக்குத் திரும்பி வந்தபிறகு "ஏன் அம்மா, புடவை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டீர்களா! வானூரலுக்குப் பிடித்த காலில், காலு 'புடவை' இருக்க வேண்டித்தான்!" என்று சூழலி கேட்ட கேள்விக்கு அவள் தடையிடாது நினைத்து விட்டதே பதில் அவளை விடவும் நினைப்பும் அடைபடச் செய்தது. "வானூர்தைப் புடவை வெளியேற்றிவிட்டு என்று சொல்லி விட்டாள். காணோ! ஊருக்குப் போகணுமாம்!"

"பா! அம்மா அப்படி! கேற்ற மாலை புடவைக்குப் பட்டுப் புடவை ஒன்று வரவில்லை கொடு என்று என்னை கச்சரித்தாள்! ஏன் அவளுக்கு இந்தத் திடீர் மனமாற்றம்!"

"பா! உண்டாக்! அந்தப் பெண்ணுக்கு அணல்வித்தம், அணல் பித்தமாக இருக்கு! காலை ஆய்வுக்குப் போய்விடுகிறது முடிந்ததே தவிர வைத்துக்கொண்டு 'உ' என்று உட்கார்க்கிட்டுத்தான். என்னை? காணாம் என்று கேட்டதற்கு என்னைவும் என்னைவரையும் மதிக்காத இந்த விட்டிய என்ன வேலை! காலை ஊருக்குப் போகிறாள் என்று அழுதாள்" என்று.

தாயார் கூறிய செய்தி சூழலியை மிகவும் வேதனைக்குள்ளாகி விட்டது. அவள் ஊருக்குப் போய்மேல் வந்து சொன்னாள் என்றால் அவளுக்கு எவ்வளவு தயரம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்!

"ஏன், அம்மா! அவளையும் அவள் கணவரையும் பார்க்க அவைத்தான் கொள்காம்! பா! என்ன சொன்னாள்!" என்று விசயிதான் அவள்.

"அவள் தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதைத் தெரிந்ததொன்றே காலை வேலை நிறுத்தி ஒன்றும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். ஆய்வுக்குப் போன பிறகுதான் அவள் இந்த அவதாரம் எடுத்திருக்கிறாள். ஒன்று மாதந்தான் சொல்லுவேன். அவளை காலும் ஒன்றும் சொல்லி விடவில்லை."

"அப்படியானால் காலைதான் அவள் மனது புண்படுமபடி கடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியுமா!"

"காலை அப்படி எங்கே சொன்னேன், சூ! விஷயம் ஒன்றைமேல் சொல்லாமல் அது பாட்டுக்கு அடம் பிடிக்கிறது" என்று.

"என்ன தம்பி, மாமாவை என்னு சொன்னால் பட்டணத்தில் எப்படிக்கண்டு பிடிக்க முடியும்? தெரல் வேறு, விட்டு தெரல். இவ்வளவு வேறுபடாதது அடைபடாமல் ஒன்றுமே தெரியாதா?"

"உம்..... ஒரு அடைபடாமல் தெரியும்"

"என்ன அது?"

"மாடியின் கதிரை பார்த்தால் காட்டுமொன்று தெரியும்?"

"வானூர்தை! அவளைக் கப்பிட்டு அம்மா" என்று சூழலி.

"அவள் வேலித்துக்குப் போய்விடுகிறாள்" என்று அவள் தாயார்.

"ஓ, அவள் வரட்டும்; காலை விசாரிக்கிறேன்" என்று உதிவிட்டு சூழலி சட்டென்று தம்மறைக்குச் சென்றான்.

அன்றையே போல் உட்கார்க்கிக்கொண்டு சூழலி ஆழ்ந்த யோசனையில் முழுகினான். வானூரலையும் அவள் கணவரையும் பார்க்க அவைத்தான் விட்டாக்! அதையும் காலை காலையில் ஆய்வுக்குப் போய்விடுகிறது அவள் ஒருமாதிரி இருக்கிறாள்! ஆய்வுக்குப் போகும்பொழுது காலை என்னவும்நினைவால் ஏதாவது கூறி விட்டேனோ! ஆய்வுக்குப் போகும்பொழுது அவளிடம் என்ன சொன்னேன்!

பிறகு தான் அவளிடம் கூறிவந்ததை ஞாபகம் படுத்திக் கொண்டான் சூழலி. நிமிசென்று ஒரு கத்திரை எழுந்தது அவனுக்கு. தான் 'கத்திரை' போட்டிருக்கிறது ஒன்றைமேல் கண்ணாடி! உயர்ந்த கேட்டதான் அவன் மனதைப்புண்படுத்தி விட்டதோ! இதக்காது. இதில் வானூரலுக்குக் கொடும் பா என்று இருக்கிறது! மிஷன் வாய்விட்டுத் தடையெனவே போகக்கூடிய அங்குதான் கப்பிடுவது எழுந்ததோ! அப்போதேயன்றே வானூரல் தன்னுடைய செருக்குகொண்டு அங்குதான் மாதிரியாகக் கப்பிட்டு அவள் வாய்விட்டுக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள்!

பின்னும் சிறிது நேரம் யோசித்தான் சூழலி. அவனுக்குப் பணிச்சென்று ஒர் உணர்வை புலமுமிட்டது. தான் 'ஒன்றைமேல் கண்ணாடி' என்று காலில் சொன்னதுதான் அவனுக்கு மாதிரி கண்ணாடிக்குக்கொன்று! அப்போதே அவள் ஞாபகம் மாதிரிப்பட்டதே! காலை கேட்டதற்கு ஏதோ வேறு காரணம் சொல்லி மழுப்பிவிட்டாள். சிறு வயதில் அவளும் அங்குத்தான் அங்குதான் காலிரைமேல் தடுத்திருக்கிறாள். காலைதான்! - இன்னும் அப்போது மாதிரிக் கொண்டு வந்ததான். இப்போது அவளுக்குடைய அணுமேல் கண்ணாடி அங்குதான்!

உம் பெண்ணை எதை வேண்டுமென்றாலும் காலி பார்த்து, எந்தக் குற்றத்தையும் மன்னிப்பார்களா. ஆனால் தன் கணவன் அங்குத்தான் உதாரணம் கொடுத்த எந்தப் பெண்ணும் போதும்மாட்டாள். மன்னிக்கவும் மாட்டாள். கணவனிடமேல் சொன்னதும் சரி. கணவன் அங்குதான் இருக்கும் விட்டால் அவர்கள் ஒரு கண்கூடத் தங்கக் கண்ணாடி மாட்டார்கள்!

உன்னை வானூரலின் குரல் கேட்டது. அவள் வேலிவிடுகிறது தம்பி வந்து விட்டான் என்று பதை பதைத்த சூழலி அவளைத் தேடிச் சென்றான்.

"வானூர்தை! என்னை மன்னித்துவிட்டு! காலை வேலை நிறுத்தி உன் கணவன் அங்குக்கொண்டிருக்கிறான் அம்மாதிரி கப்பிட்டுக் கொண்டு சென்ற பழக்கத்தில் காலை தவிர அந்த காலைத்தான் சொல்லிவிட்டேன். இனி ஒரு காலும் அங்குதான் இருக்கட்டும். இதற்காக வானூரல் பட்டுக் கொண்டு நீ ஊருக்குப் போவதற்குக் கொடுத்துக் கொடுத்தே கேட்டது முதுகில் என் மனம் எவ்வளவு தயரப்பட்டுத் தங்கிவந்த தெரியுமா!" என்று.

கப்பிடுகிறது வானூரலின் முகம் மலர்ந்தது. "எனக்கு ஒன்றும் கொடாமல்வே அன்னா" என்று புன்னைப்புடன்.

"ஓ, அப்படியானால் புடவைக் கடைக்குப் போகாமல் என்மு என்று சூழலி."

"காலை தயார் அன்னா! இதோ கைமேல் விட்டேன்" என்று வானூரல்!

வாழ்வு கேள்

மாண

என்றுகூடப் பால்வ பிள்ளிகள் பால கோபால என்னுள் அன்று என்னைத் தேடிச் கொண்டு வந்தான். வயதுதான் அதிகமாகி உருவம் மாறியிருந்ததே ஒழிய அவனுடைய வழக்கமான குறும்புத்தனமும் சேஷ்டைகளும் அப்படியேதான் இருந்தன. வரும் பொழுதே பத்து வருஷங்களுக்கு முன் பள்ளிக்கூடத்தில் சந்திப்பது போல 'படர்' என்று என் மூதமில் அறைந்து "என்ன மிஸ்டர், சேன்கியமா?" என்று கேட்டான்.

அவன் அப்படி என் மூதமில் அறைந்ததைப் பார்த்த என் மனைவி ஏதோ கண்டையோட்டுக் கொண்டுக்கொண்ட போலிருக்கிறது என்று கடுமையாகி விட்டான்.

சேன: கேள் பால் விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். போக கடுமில் "இப்பொழுது எங்கே வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? கல்யாணம் எல்லாம் ஆகி விட்டதா?" என்று கேட்டேன்.

"உனக்குத் தெரியுமோ கல்யாணம்! ஒரு கம்பெனியில் குமாஸ்தாவாக இருக்கிறேன். மாதம் தாறு ரூபாய்தான் சம்பளம். ஆனால் கல்யாணத்துக்கு என்னமோ ஏற்பாடு ஆகி யிருக்கிறது!" என்று.

"தாறு ரூபாயில் எப்படிச் சால்மதன்னு குடியா?" என்று கேட்டேன்.

"அதையென் கேட்கிறாய். போ! மூப்பது ரூபாய் வீட்டு வாடகை; சாப்பாட்டுக்கு அறுபது ரூபாய்; சினிமா, நடனம் முதலியவைகளுக்குப் பத்து ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிவிடுகிறது!" என்று.

பள்ளக்குத் தாக்கவாரிப் போட்டது. "என்ன அப்பா இது? தாறு ரூபாய் சம்பளம் என் கிறாய். தாற்றி இருபது ரூபாய்க்குச் சேலவுக் கணக்குச் சொல்லுகிறாயா?" என்றேன்.

"அதுதான் ஒவ்வொரு சம்பளத் தேதி வந்ததும் திட்டாடுகிறேன். கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது."

"கடன்காரனுக்கு எல்லாம் என்ன பதில் சொல்லுவாய்? இப்படிச் சேலவு செய்தால் கடனெத்தான் எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது? கனியாணம் செய்து கொண்டால் எப்படிச் சூடித்தனம் செய்வது?"

"ஒரு கடன்காரனுக்கு வழிசொல்லி யிருக்கிறதன் பாரேன்!" என்று சொல்லி ஒரு கடிதத்தை என் கையில் கொடுத்தான்.

"ரூபாய் நவகல் கடிதங்களைக்கொண்டு கேட்குதான். நவகலைய அல்லவாய் உபகாரத்தையுடன் நவகலைய எட்டினான். நவகல் கடன் வாங்கி ரூபாய் மூப்பதுக்கும் இத்துடன் ஒரு 'சேன்' கையத்திருக்கிறேன்."

பாலகோபாலனானான்.

குறிப்பு: "மகனிடம் பணம்மட்டும் இருந்திருந்தால் பிழைக்கா. மகனிடம் கடிதம் எழுதி யிருப்பான்" என்று எழுதி யிருந்தது.

இதைப் படித்தபின் எனக்குச் சிரிப்புத் தாங்க முடியவில்லை. "கடன் கொடுத்தவனிடம் கடவை இந்தக் குறும்புத்தனம் எல்லாம்! உனக்கு வார்தான் பெண் கொடுக்கப் போகிறார்களா?" என்றேன்.

"அப்பாவிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. பெண் மான்மோல இருக்கிறாளாம். கல்யாணம் செய்தும் இருக்கிறதாம். வருகிற தைமாதத்திலேயே கல்யாணம் கீச்சாய் செய்து விட்டார்களாம். இந்த காரிலேதான் பெண் வீறம் இருக்கிறது. 'பொய்'ப் பார்த்துவிட்டு வா' என்று எழுதியிருக்கிறார். எனக்கு என்னமோ அங்கு போவதற்குச் சோம்பேறித்தனம். அப்பாவே பார்த்த பிறகு என்ன குறை யிருக்கப் போகிறது. 'பெண்ணைப் பார்த்தேன். பிடித்திருக்கிறது!' என்று ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்தேன்."

"எல்லாவற்றிலுமே உனக்கு விளையாட்டுத்தான். அது இருக்கட்டும். ஒரு ம. பார்ட்டிக்குப் போலாம்மா?" என்றேன்.

"ஆகட்டும்!" என்று என்னுடன் வந்தான். எங்கள் உட்கார்ந்த மனைக்கு எதிரே வேலே ராய் பகதூர் சாமண்தம் பிள்ளை தம் குடும்பத்துடன் வந்து உட்கார்ந்திருக்கார்.

பாலகோபாலனுக்கு அவரைத் தெரியாது. ஆனால் வழக்கம் போல வேடிக்கையாக ஏதே பேசிக் கொண்டிருந்தான். ராய்பகதூர் அதை சாம்பலும் அறுபதில்தான். இருவரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் "உங்கள் பக்கத்தில் யிசுர மாக ஒரு பெண்ணை உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா, பார் அது?" என்று கேட்டான்.

ராய்பகதூர் சிரித்துக் கொண்டே "ஏன், என்னுடைய மனைவியா?" என்று.

அப்போது எனக்கு என்னமோ போல் இருந்தது. பாலகோபாலனுக்கும் சங்கட மாயம் விட்டது. சாமித்தியமாக, "அந்த அம்மாளைக் கேட்கவில்லை; இந்தப் பக்கத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறதே. ஒரு பாமனிகாரம், அதைக் கேட்டேன்!" என்றான்.

ராய்பகதூர் மிகவும் அடக்கமான மனிதர். "அவள் என் மகள்" என்று.

பாலகோபால் சிரிப்பு விளையாட்டு எல்லாம் எங்கேயோ போய் விட்டது. எனக்கு மிகவும் கோபமாக இருந்தது. நான் உடனே அவரை அழைத்துக் கொண்டு அவ்விருந்து கிளம்பி வெளியில் வந்தேன். "அவரை பார் என்று கினைத்துக் கொண்டால்? அவர்தான் ராய்பகதூர் சாமண்தம் பிள்ளை" என்றேன்.

"வாரு? சாம்பலின் தெருவிருக்கிறதே அவரே?" என்று.

"எதிர்தான் அவரேதான்! உன் பிழைக்குத்தான் வரம்பு கிடையாதே?" என்று கடித்துக் கொண்டேன்.

"என்ன செய்வேன்! அந்தப் பெண்ணைத்தான் எனக்குப் பார்த்திருக்கிறார்களா" என்று சொல்லிக் கொண்டே மீட்டி உட்கார்ந்து விட்டான் பாலகோபாலன். அவன் அழகான நகம் அப்போது வாடிவிட்டது.

**சித்திரமாத
மலிவாத
வேலைய முடிக்க**

[illegible]

கத்திகள்:
மேய்யுட்குள் புகைபறியாதவர்கள்,
மேலும் கல் உடைத்துப் பதின்,
ஆளி அங்குலம் சுந்தினன், சாதி திரி
சுருக் கத்திலும் விளக்கிறதான்,
விடுவோனில் உறுதியாகச்செல்லுங்கள்,
நம்பிக்கையுடன் நாம்

தேசதாசிகள், செம்மல் ஐதன்:
தாக்குதல் அடிப்படையின் திறமையின், சந்தைமன்றம், கரவெண்ணி
தான் தேசிய செயல்பாட்டாக விருப்பம்
பெற்றதால், அந்நேரம் உத்தரவிட
செய்தல், கரவெண்ணி மூலம்
செய்யப்படும் முறைகளில் உள்ளது.

உறுதியான, நீடித்துழைக்கும்

பாடா அக்ரிகோ
கருவிகளை
உபயோகியுங்கள்

திட்டம் ஆய்வுக் குழுவின் அறிவுரை:

சேலம்ஸ் ஆபீஸ்: 23-B, தேவநாதி சுபாஷ் ரோட், கனகத்தூர்.

பிரதானிகள் : பம்பாய், மதுரை, நாகர்கோட்டி, அருமநகராபாத், காங்கிரஸ், கோவைநகராபாத், விஜயநகரம் கண்டிராமேயன், ஜாத்தி கண்டிராமேயன்.

உங்கள் சளி ஜூத்தைக் குணமாக்கிக் கொண்டு

சுலபமாக
மூச்சு விடுங்கள்.

டாக்டர்கள் இந்த அற்புதமான
மெய்னை பொருள் செய்கிறார்கள்.

PEPS

இருமல், ஜஸ்தோஷம், குளிர், தோண்டல் புண், இப்படி
பலமாக, சளி ஜூம், மார்வரி, கமர் கோர் போல்கர்
முதலியவற்றிற்கு உகந்தது. சளி ஜூம் மிகவும் ஆபத்தானது.
பெய்ஸ் அதைக் குணப்படுத்தும். பெய்ஸ் மாத்திரையின் உட்
கொண்டுகள், சிங்கம் மூக்கிலும்போது, அவற்றின் கருமன
முன்ன பகுத்துச் சத்துக்கள் உதவன் கவராகக் குழாய்கள் வழியாக
கவராக் கோசங்களுக்குச் செல்லும். பெய்ஸ் எரிச்சலைப் போக்கி
புண்டியும் ரோஸையும் ஆற்றுகிறது. அபாயகரமான நெய்மீன்
உங்களுக்கு அதிகக் கெடுதலைச் செய்யுமே பெய்ஸ் அவைகளைக் கொண்டு
விடுவிறது. பெய்ஸ் மூக்கிலிவாதை எளிதாக்குகிறது. பெய்ஸ் அற்புதமானது.
பெய்ஸ் தோண்டல் புண், மார்வரி தோய் தீவிரமான மாத்திரைகள் P.P. 3
ஏ ஐன்டுகள் : பெய்ஸ், தாது & கம்பெனி, பி. ஏ., மதராஸ்

பைல் பீன்ஸ்

அவளுக்குச் சக்தியும்

சந்தோஷமும்
அளித்தது.

அவள் எப்போதும் தோயிலும் ரோகமற்றது
பெத்தால், தன்மிகவும் அமைதிடும்
பிரியமானவள், பீன்ஸ், எலக்ட்ரான்களான
மக்கள் செய்வதுபோல, அவளும் கவரேன்ஸ்
உட்கொண்டத் தோல்களும் இப்போது
ஆனந்தமாக விடுகிறதும், புத்துறியும் புதிய
சக்தியும் பெற்று விளங்கும் அமைதி கண்டு
அவள் தன்மிகவும் ஆர்வமடையப்படுகிறாள்.
மருத்து போர்ட் அங்கத்தார் அங்கேயுள்ளும்
பைல் பீன்ஸ் உங்களைப் புதிய சக்தியோடும்
பொருளாக்கும். நாம் தீவிரம் சொன்னோம். பைல்
பீன்ஸ் மனக்கிடை, கவித்துவம், அரவி,
அஜீர்னம் முதலியவற்றை குணப்படுத்தி
கிறது. பைல் பீன்ஸ் உங்களுக்கு மெலித,
கசியமான தோற்றத்தை அளித்து முகம்
விட அதிக வளம்புடன் விளங்கச் செய்கிறது.
மருத்து போர்ட் அங்கத்தார் பெற்ற இந்த அம்
பைல் பீன்ஸ்களையே பார்த்து வாங்குங்கள்
ஏ ஐன்டுகள் : பெய்ஸ், தாது & கோ., பி. ஏ., மதராஸ்

பரீணம் அர்த்தம் பெண்
மனேரியாவிலுல் என்ன
கஷ்டப்படுகிறாள்

• பாலுட்ரின் •

அந்தத் தொல்லைகளிலின்றும்
என்னைப் பாதுகாத்துவருகிறது

எழும்புபே வெறுக்குவது, போன்ற தினசரி குழிப்
பெண்களுக்கு மேல் மனேரியா வேறு. பாலம் அர்த்தம்
பெண் மெய்க்கு வேறும் கிழம்போன ஆகியிட்டாக்.
அந்த சாதுப்பெண் அனதப்பத்தி என்னதாம் செய்கி
குளோ உடவுளுக்குத்தாம் தெரியும். எப்போது பார்த்
தாறும் அவள் கோல், கோல், கோல் என்று கோலி
லும் பொறுக்குகிறதத்தாம் எங்கள் எண்ணியேல்.
ஆனால் தினமும் ஒரு 'பாலுட்ரின்' மத்தினா கீதம்
சாப்பிட்டு எந்தாம் மூன்று அம்மது எங்கு எட்டெல்
லும் அவள் கலப்பாக குணமடைவதாம். அவளது
உதாரணம் என்னை உதாரப்படுத்தியிட்டது. ஓம்
மொரு குளிர்த்தும் கிழமையும் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு
ஒரு 'பாலுட்ரின்' மத்தினா சாப்பிடுவதை என்
வழக்கமாக ஆக்கிக் கொண்டுவிட்டேன். என்
குழிப்பத்தினே மற்றவர்களுள் திகைதப் தீம்பற்ற
மாறு செய்து வருகிறேன். ஆகையிலும் மனேரியா
எனது மாரதப்புகளை அனுகுவது திகை.

பாலுட்ரின்

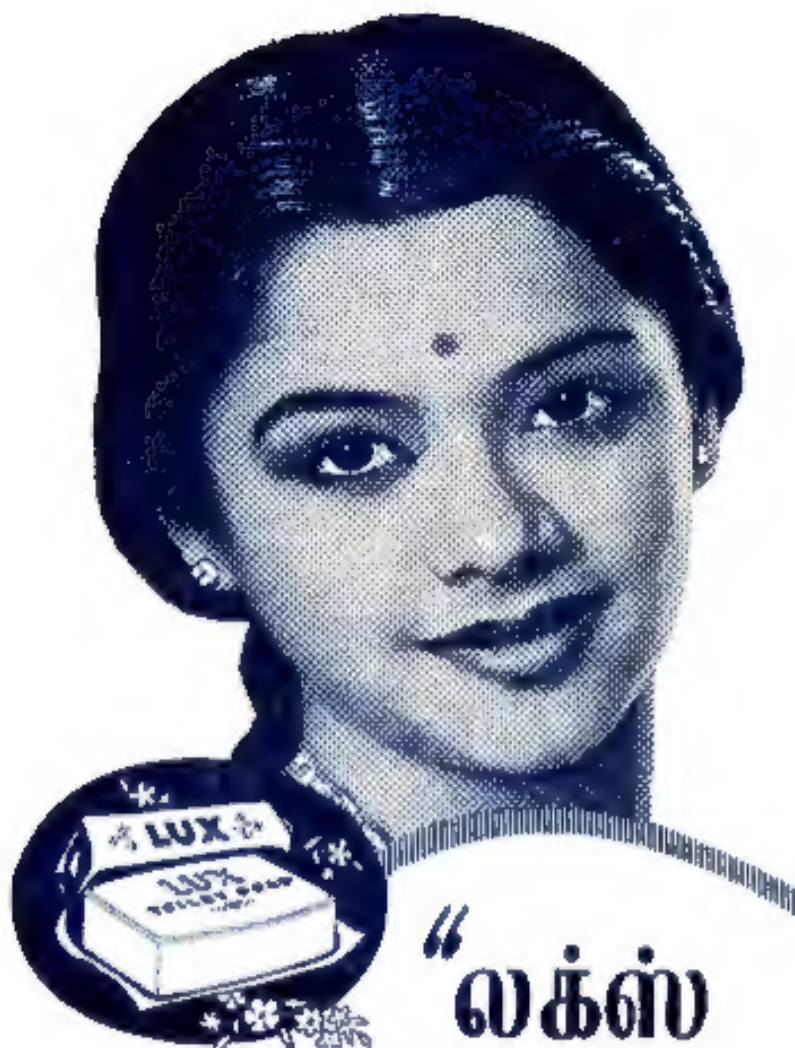
செ. என்.

மனேரியாவுக்கு ஓர் அருமையான மருந்து

வாங்குதல் ஒரு தகை

116-119 TM

இந்தரியை வெகுகு இண்டுகட்டிக (இந்திய) கிமிடெட்

“லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்
என் சமூக அழகை பாதுகாக்கிறது”

என்ற உதிரி *லலிதா*

இவ்வ மனத்துடன் உட்கூர் இந்த மென்மயமானதும்
கத்தமானதுமான சோப் உங்கக் கருமத்த
யகவுமாகிவெய்யும்!

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

இரம்மியமானது...

ஹிமாலயா
புகை

பாய்லட், டால்கம் லண்டனின்

சூரமையான பரிமாடம்

மரண மிகுந்த, தேர்த்தியான ஹிமாலயா
புகை பெயல்கள் உங்கள் அழகு யா
மசிப்பிற் மிகவும் சிறந்தது. அதை
உங்கள் அழகுத்திரு மிகவும்
சுத்தியைக் கொடுக்கும்.
அதனின் தடித்திருக்கும்
பரிமாடம் மகிழ்ச்சியுடன்
இருக்கக் கொடுத்தது.

தேர்த்தியான
இரம்மியமான இரம்மியமிக் சயாசிப்புகள்